

«¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?»

99 NOUS CASOS DE DISCRIMINACIÓ LINGÜÍSTICA GREU PATITS PER CIUTADANS CATALANOPARLANTS DURANT L'ANY 2021 A MANS DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES DE L'ESTAT ESPANYOL

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

L'ONG del català

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

99 NOUS CASOS DE DISCRIMINACIÓ LINGÜÍSTICA
GREU PATITS PER CIUTADANS CATALANOPARLANTS
DURANT L'ANY 2021 A MANS DELES ADMINISTRACIONS
PÚBLIQUES DE L'ESTAT ESPANYOL

Índex

Introducció	4
La causa de les discriminacions: un nacionalisme de caràcter supremacista	6
Recull de casos	10
Una anàlisi comparada (2007 - 2021)	109
Conclusions	120
Annex. Tots els casos (2007-2021)	123

Introducció

L'any 2021 el nombre de discriminacions lingüístiques a catalanoparlants comeses per les administracions públiques espanyoles que van arribar a coneixement de Plataforma per la Llengua va ser extraordinari. Entre gener i desembre, l'entitat va conèixer-ne 99 casos. La gran majoria, 92, van ser comunicats directament a Plataforma per la Llengua pels agredits; la resta van arribar a coneixement de l'organització a través dels mitjans de comunicació i les xarxes socials. Només tres anys abans, el nombre de casos coneguts per l'entitat –i pel gran públic, atès que molts casos hi arriben per mitjà de Plataforma per la Llengua– era molt menor. La xifra de 99 casos s'emmarca en una dinàmica de creixement exponencial en el nombre de denúncies de discriminació lingüística: el 2018 l'entitat va recopilar 25 casos de discriminacions a catalanoparlants per les administracions espanyoles, el 2019 en va recollir 32 i el 2020 52. Entre 2018 i 2021, el creixement ha estat del 296,0%.

L'augment extraordinari de casos de discriminació *coneguts* no està vinculat, molt probablement, a un canvi substancial en el nombre de casos *succèïts*. Plataforma per la Llengua ha esdevingut durant la darrera dècada un referent en l'activisme lingüístic i en l'atenció de queixes i reclamacions relacionades amb la llengua, i això ha facilitat que les víctimes hi comparteixin discriminacions que altrament haurien restat amagades. Si l'any 2010 l'entitat tenia 2.000 socis, va tancar el 2021 amb més de 25.000. Plataforma per la Llengua és com més va més coneguda pel públic catalanoparlant i, en general, pels habitants del domini lingüístic català. Aquesta major coneixença de l'entitat no només es nota en l'increment de les altes de socis, sinó també en un augment exponencial en l'ús per part dels ciutadans del seu servei d'atenció de queixes: si el 2016 aquest servei va atendre 395 reclamacions, el 2021 va gestionar-ne 1983 (un augment del 402,0%). Aquest servei ha estat la principal via d'entrada de les discriminacions al coneixement de Plataforma per la Llengua i, mitjançant els reports anuals sobre la qüestió com el que esteu llegint, al de l'opinió pública. Tanmateix, que probablement no hi hagi hagut un canvi en la intensitat del fenomen de la discriminació lingüística no comporta que sigui sobrer d'abordar-lo, explicar-lo i denunciar-lo. Encara avui a l'Estat espanyol és habitual de sentir que la llengua catalana està “sobreprotegida” i “imposada”, mentre que el castellà s'usa de manera “espontània”, “sense coerció”. Aquest discurs fal·laç, promogut per sectors nacionalistes espanyols, té nombrosos altaveus i crea un perjudici als grups lingüístics que el mateix nacionalisme espanyol manté en una situació de subordinació.

El nacionalisme espanyol, una ideologia d'arrels autoritàries, promou una visió supremacista dels grups lingüístics i nacionals de l'Estat espanyol: el castellà, llengua d'una part de la

població i del territori estatal, és elevat a la qualitat de llengua comuna, mentre que els altres idiomes patrimonials són relegats a la categoria de llengües regionals, particulars, de part. Aquesta visió supremacista és la que inspira un ordenament constitucional de les llengües que és jeràrquic i antiigualitari, en què el castellà és l'única llengua oficial del conjunt de l'Estat i els altres idiomes ho poden ser només dels seus territoris respectius. Una de les derivades d'aquest arranjament lingüístic és que tots els treballadors públics amb jurisdicció als territoris catalanoparlants tenen el requisit de conèixer el castellà, mentre que, al mateix temps, molts –en el cas de l'administració general, virtualment tots– no tenen un deure equivalent de conèixer el català. L'ordenament constitucional antiigualitari, i també la seva vinculació amb el nacionalisme espanyol i el supremacisme castellà, facilita que en els cossos burocràtics no es tractin de la mateixa manera els ciutadans castellanoparlants i els catalanoparlants i que a l'administració hi proliferin les actituds discriminatòries i hostils amb el parlants de català.

Per combatre l'hegemonia d'aquest ideari discriminatori i per posar la discriminació que pateixen els parlants de català al centre del debat públic, Plataforma per la Llengua elabora anualment un report amb tots els incidents de vulneració de drets lingüístics a les administracions espanyoles coneguts per l'entitat. El document que llegiu és el report corresponent a 2021. S'hi recullen casos en els quals treballadors públics van exigir a usuaris dels serveis públics que no s'expressessin en català, en què els van negar el servei o una informació, o en què van obstaculitzar-los o crear-los traves addicionals, per aquesta raó. En molts dels casos, hi ha, addicionalment, vexacions verbals, paraules intimidatòries i proclames de naturalesa nacionalista espanyola i supremacista castellana, expressions que indiquen que la discriminació no és només el producte d'un arranjament jurídic particular sinó que també és una ideologia mantinguda i reproduïda per molts executors individuals.

El report està dividit en tres grans apartats. En el primer, s'ofereix un marc interpretatiu que permetrà d'entendre els diversos casos no com a anècdotes inconnexes sinó com les conseqüències d'una estructura ideològica i legal única, vinculada a un nacionalisme de caràcter supremacista. En el segon es presenten els 99 casos en fitxes individualitzades, cadascuna amb un relat i algunes dades que permetran de situar els casos territorialment i per l'administració involucrada. A sota de cada fitxa s'hi inclou també una anàlisi qualitativa que vincula el cas concret amb les causes estructurals elaborades en el primer apartat. El tercer gran apartat ofereix una anàlisi quantitativa del fenomen de la discriminació lingüística a les administracions espanyoles, gràcies a les dades que Plataforma per la Llengua ha anat generant els darrers anys, inclòs el 2021. Després d'això, s'ofereixen unes conclusions que recuperen els principals arguments i troballes de l'informe. Finalment, el lector trobarà un annex amb una llista de les discriminacions detectades per l'entitat des de 2007 fins a 2021.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

La causa de les discriminacions: un nacionalisme de caràcter supremacista

Una ideologia és un conjunt d'idees amb coherència interna o amb aspiració a tenir-ne. Les ideologies són doctrines, formes de pensament de caràcter grupal, amb voluntat d'explicar el món, la justícia i les relacions de poder, d'establir el que és correcte, desitjable i normal i el que no ho és. En aquest sentit, poden servir per contestar un determinat ordre polític o social, però també poden servir per sostenir-lo. El nacionalisme espanyol, una ideologia construïda durant el segle XIX sobre la base d'una identitat ètnica castellana i una política uniformista anteriors, ha servit històricament per sostenir l'Estat espanyol i per justificar les oligarquies que el dominen. Aquest nacionalisme va tenir inicialment diferents versions, algunes de més autoritàries i reaccionàries, d'altres de més democràtiques i revolucionàries; la versió que s'ha fet amb l'hegemonia, de tradició estatista, centralista, monàrquica i antiil·lustrada, és profundament autoritària.

En qualsevol cas, el nacionalisme espanyol, en la majoria de les seves formes, s'ha articulat històricament sobre la supremacia del grup nacional i lingüístic castellà sobre els altres grups autòctons de l'Estat espanyol, la identitat dels quals ha estat negada sistemàticament. El nacionalisme espanyol ha tendit a identificar tot allò que és castellà amb l'espanyolitat, amb allò “comú”, i ha relegat els elements distintius dels altres grups nacionals a la condició de “particulars” i “privatius”. Els nacionalistes espanyols, per explicar la diversitat interna de l'Estat, s'imaginen els elements culturals dels grups subordinats com a afegits, com a “particularitats” que se superposen a uns elements “comuns” espanyols. Aquesta visió, profundament negacionista i supremacista, serveix per desdibuixar els grups subordinats i per justificar la preeminència de tot allò que és castellà, molt particularment la llengua però també el dret civil, la història, la tradició, etc. Per altra banda, aquesta visió es recolza també sobre el revisionisme històric: sovint, els nacionalistes espanyols imaginin una implantació històrica i un ús general antic del castellà en els territoris on es parlen altres idiomes, una implantació i un ús general que senzillament no es van produir fins al segle XX, fruit de l'intervencionisme estatal i dels moviments migratoris.

Les normes legals espanyoles, redactades per legisladors compromesos el nacionalisme espanyol, han reconegut sempre al castellà i als seus parlants un estatus simbòlic i uns drets

lingüístics superiors als dels altres grups tradicionals de l'Estat. Des que a començament del segle XVIII es va forjar l'Estat espanyol, amb la derrota militar dels estats de la Corona d'Aragó i la seva annexió a la Corona de Castella, tots els règims polítics han mantingut la mateixa visió supremacista de la diversitat nacional i de la multiplicitat de llengües que es parlen al dedins de l'Estat. Aquesta diversitat i multiplicitat, a més, ha estat percebuda com una amenaça per a l'Estat i els seus grups dominants, i en conseqüència la legislació de tots els règims ha cercat d'erosionar-la i, dins de les possibilitats, fer-la desaparèixer. El grau de repressió concreta ha anat variant al llarg dels sistemes polítics, amb alguns règims més obertament prohibicionistes i d'altres menys, però el supremacisme lingüístic i la pulsio uniformista han estat constants. Ja l'any 1716 José Rodrigo Villalpando, fiscal del Consell de Castella, va aconsellar en una instrucció secreta a Felip V, qui acabava de sotmetre Catalunya, que maldés per introduir-hi el castellà:

La importancia de hacer uniforme la lengua se ha reconocido siempre por grande, y es un señal de la dominación o superioridad de los Príncipes o naciones, ya sea porque la dependencia o adulación quieren complacer o lisonjear, afectando otra naturaleza con la semejanza del idioma, o ya sea porque la sujeción obliga con la fuerza. Los efectos que de esta uniformidad se siguen son muy beneficiosos, porque se facilita la comunicación y el comercio, se unen los espíritus divididos o contrarios por los genios y se entienden y obedecen mejor las leyes y órdenes. Pero como a cada Nación parece que señaló la naturaleza su idioma particular, tiene en esto mucho que vencer el arte, y se necesita de algún tiempo para lograrlo, más cuando el genio de la Nación como el de los catalanes es tenaz, altivo y amante de las cosas de su país, y por esto parece conveniente dar sobre esto instrucciones y providencias muy templadas y disimuladas, para que se consiga el efecto sin que se note el cuidado

El règim polític actual és, en termes històrics, dels menys repressius amb la llengua catalana. Tanmateix, la Constitució espanyola de 1978 estableix un sistema de reconeixement de les llengües que es manté en la tradició supremacista castellana i que afavoreix l'expansió del castellà a costa dels altres idiomes tradicionals de l'Estat. L'article 3.1 de la Constitució espanyola estableix que el castellà és l'únic idioma oficial de l'Estat en el seu conjunt i l'article 3.2 permet que els altres idiomes tradicionalment parlats al territori estatal siguin "també" oficials als seus territoris "respectius". L'article 3.1 també estableix que tots els ciutadans de l'Estat tenen el dret i el deure de conèixer el castellà, mentre que el Tribunal Constitucional espanyol ha mantingut que el coneixement dels altres idiomes propis no pot ser en cap cas un requisit generalitzat equivalent al deure de conèixer el castellà, fet que ja

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

suposa que l'oficialitat o cooficialitat de les llengües diferents del castellà se situa en una jerarquia inferior respecte del castellà.

Aquests preceptes constitucionals, per bé que una millora respecte del règim anterior, són clarament antiigualitaris i fomenten dinàmiques de minorització de les llengües diferents del castellà. En primer lloc, els ciutadans de llengua catalana (o gallega, basca, etc.) estan obligats a conèixer el castellà, tant si viuen al seu territori tradicional com si no, mentre que els ciutadans castellanoparlants no tenen cap deure recíproc i si es desplacen als territoris en què el català (o els altres idiomes) és la llengua tradicional no tenen cap obligació d'adaptació a la població autòctona. Això alimenta dinàmiques diglòssiques i de substitució lingüística perquè el castellà, reforçat per l'Estat, és útil en qualsevol circumstància mentre que els altres idiomes no ho són sempre. En segon lloc, l'oficialitat única del castellà en el conjunt de l'Estat serveix de justificació perquè el legislador aprovi de manera regular normes que privilegien aquest idioma en el sector públic i en les relacions de consum. Això reforça encara més la posició del castellà, que esdevé la llengua per defecte en tota mena d'activitats. En tercer lloc, el castellà és l'únic idioma utilitzat per les institucions generals de l'Estat, que en general rebutgen la validesa de les comunicacions i documents en els altres idiomes i posen pressió als ciutadans perquè usin el castellà de partida.

La situació de desigualtat jurídica i els pressupòsits ideològics de molts funcionaris són una font constant de discriminacions lingüístiques als ciutadans que s'expressen en llengua catalana. En alguns casos, la discriminació està permesa per la legislació, especialment quan es tracta de serveis de caràcter estatal dispensats des d'òrgans amb seu fora dels territoris catalanoparlants. En la majoria dels casos, però, es tracta de discriminacions que ni tan sols són legals, per bé que les estructures administrativa i jurídica espanyola les facilitin. Als territoris en què són oficials idiomes diferents del castellà les administracions han de garantir el dret d'ús d'aquestes llengües, però freqüentment els ciutadans troben obstacles per fer-les servir perquè pràcticament cap treballador de l'administració estatal té el deure de conèixer-les i perquè aquesta administració funciona de partida en castellà. En les altres administracions aquest problema és menor però no és en absolut estrany, especialment en àmbits concrets com la sanitat autonòmica. Finalment, cal fer notar que moltes discriminacions no són només i únicament el resultat d'un arranjament jurídic que depenent del cas les permet o les facilita, sinó que també són producte d'una actitud supremacista castellana fortament integrada en determinats cossos funcionaris. Molts dels treballadors públics que causen discriminacions lingüístiques amb el seu desconeixement de la llengua autòctona exhibeixen addicionalment actituds hostils i agressives que inhibeixen encara més l'exercici dels drets lingüístics de les minories.

Com que el supremacisme lingüístic castellà està vinculat a una ideologia hegemònica, el nacionalisme espanyol, les discriminacions lingüístiques i les actituds intolerants envers les minories estan normalitzades entre el grup dominant de l'Estat i, fins i tot, entre les minories, que en general les pateixen amb certa resignació. Entre els discriminadors hi ha la sensació fonamentada d'impunitat perquè els seus superiors i els responsables polítics comparteixen la seva visió de la societat i en aquest àmbit no hi ha mecanismes efectius de control i depuració de responsabilitats. Aquesta realitat fa necessari que des de la societat civil es promogui la conscienciació en matèria de drets i d'igualtat lingüístics i que es combati l'hegemonia del discurs supremacista. Amb aquest objectiu, Plataforma per la Llengua elabora anualment un report amb totes les discriminacions lingüístiques a catalanoparlants per les administracions espanyoles que han arribat al seu coneixement. Aquest document és el report corresponent a l'any 2021, any que l'entitat va ser coneixedora d'un nombre rècord de casos, 99. En el següent apartat s'exposen, una per una, totes aquestes discriminacions. Totes elles són singulars, però alhora totes elles s'insereixen en un mateix problema estructural: la negativa de tractar les diferents comunitats de parlants de l'Estat espanyol amb el mateix respecte i dignitat i de donar-los el mateix reconeixement simbòlic i en drets.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

Recull de casos

1 (245). Va a fer-se mirar un problema urinari i li diuen que parli en castellà perquè és de mala educació fer-ho en català si li parlen en castellà

Data: 13/01/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: M. S. C.

Descripció del cas: M. S. C. va anar al CAP d'Horta per rebre un tractament relacionat amb l'aparell urinari. Allà el van derivar a la Fundació Puigvert, un centre sanitari d'utilització pública i gestió privada. A la Fundació Puigvert el van atendre dos metges, un doctor resident i un en pràctiques. Quan M. S. C. va començar a explicar-los què li passava en català, els metges van exigir-li que parlés en castellà. Quan ell es va mantenir en català, una doctora resident que passava per allà li va cridar que era un maleducat i que si li parlaven en castellà havia de parlar en aquest mateix idioma. El ciutadà, molt cohibit i sobrepassat per la situació, va acabar per girar al castellà.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Tot i que el sistema espanyol de reconeixement de les llengües autòctones de l'Estat és antiigualitari i supremacista, l'oficialitat del català en alguns territoris crea alguns espais d'igualtat. Segons el Tribunal Constitucional espanyol, de l'oficialitat territorial d'una llengua se'n deriva, de manera automàtica i sense necessitat de mediació legislativa, el dret dels ciutadans de comunicar-s'hi amb tots els poders públics en el territori en qüestió (STC 31/2010, FJ 21). Aquest dret teòric, però, és sovint ignorat i vulnerat, perquè les garanties són escasses i perquè les actituds del supremacisme castellà són encara avui plenament normalitzades entre el grup lingüístic dominant de l'Estat i acceptades entre els grups subordinats. És a partir del privilegi castellà que s'han d'interpretar conductes com les dels metges protagonistes de la discriminació descrita en aquesta fitxa: tot i que exercien en un

territori en què el català és la llengua autòctona i tot i que estaven oferint un servei públic, van recriminar al pacient que utilitzés el català i van reclamar-li que parlés una altra llengua, la privilegiada per l'Estat, sense plantejar-se que haurien de ser ells qui aprenguessin la llengua pròpia de la societat en què vivien.

2 (246). Un examinador de la DGT imposa l'ús del castellà en un examen pràctic i suspèn l'examinada, tot i que inicialment l'havia aprovada.

Data: 15/01/2021

Lloc: Mataró (Maresme)

Administració: Estatal

Territori: Catalunya

Organisme: Direcció General de Trànsit

Víctima: E. M. T.

Descripció del cas: E. M. T. tenia l'examen pràctic de conduir, relatiu al carnet de tipus B, a Mataró. Quan l'examinador va arribar al cotxe en què ella i el seu professor esperaven, tots dos el van saludar en català. Aparentment això no li va agradar i quan ella va tornar a adreçar-s'hi en català, l'home la va tallar i de males maneres li va exigir que parlés en castellà, fet que va generar molta tensió. Amb tot, i malgrat que es van sentir humiliats, tots dos van sotmetre's a l'exigència, perquè eren conscients del poder discrecional que tenia l'examinador per suspendre l'examinant. La discriminació lingüística no va ser l'únic exemple d'actitud despòtica per part del funcionari: tot i que el professor s'havia assegurat de desinfectar el cotxe, l'examinador va ordenar-li que netegés diversos punts per assegurar-se que no hi havia Covid-19, i li ho va fer fins a tres vegades. Quan va acabar l'examen, l'examinador va dir que l'examinant havia fet 3 faltes lleus, cosa que suposava que havia aprovat. Posteriorment, però, els resultats publicats eren diferents: tenia 2 faltes lleus (una de les quals, diferent de les comunicades anteriorment) i una d'eliminària, fet que significava que havia suspès. E. M. T. estava convençuda que es tractava d'un càstig pel fet d'haver parlat en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Les actituds catalanofòbes són especialment greus quan els agressors gaudeixen d'una posició de poder. Molts catalanoparlants han interioritzat hàbits lingüístics de submissió

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

als castellanoparlants, per motiu de la repressió efectuada durant segles i també per les diferències en drets i deures d'uns i altres establertes per la legislació espanyola, molt influïda pel supremacisme lingüístic castellà que és inherent al nacionalisme espanyol dominant. Per aquesta raó, quan el catalanòfob pot castigar o perjudicar els interessos del catalanoparlant, és especialment difícil de trencar els hàbits diglòssics. La discrecionalitat que tenen els examinadors dels carnets de conducció per suspendre els examinants és un àmbit precisament procliu a tota mena d'abusos, arbitriariats i mals tractes: el cost del carnet de conduir, l'edat de bona part dels examinants, l'angoixa que generen els exàmens i els costos de suspendre afavoreixen actituds despòtiques per part dels examinadors.

3 (247). Un metge continua discriminant pacients catalanoparlants, tot i que suposadament ha rebut un advertiment de la Generalitat

Data: 22/01/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Vilanova i la Geltrú (Garraf)

Territori: Catalunya

Víctima: J. T.

Descripció del cas: J. T. va anar al CAP Jaume I de Vilanova i la Geltrú per una visita mèdica. Allà, el metge que la va atendre li va dir que li parlés en castellà perquè “soy vasco”. Quan la ciutadana, sorpresa, va preguntar si no demanaven el català per atendre els pacients, el metge li va respondre que en el seu cas no era necessari perquè era interí. Es dona la circumstància que el metge en qüestió era I. A., que l'any 2020 ja havia protagonitzat una discriminació lingüística a uns altres pacients en el mateix centre mèdic (vegeu el report de Plataforma per la Llengua de l'any 2020). Tot i que poc abans que es produís la segona discriminació una de les víctimes havia fet saber a Plataforma per la Llengua que la Generalitat li havia comunicat que el metge havia estat advertit i que estava seguint un curs de català, la seva actitud no semblava haver canviat.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La llei de Política lingüística de l'any 1998 obliga tots els treballadors de l'administració autònoma i local a tenir un nivell suficient de català, així com també de castellà (aquesta segona llengua, en tot cas, ja està garantida per la seva imposició en exclusiva a tots els

ciutadans per la Constitució espanyola i als estrangers que accedeixin a la funció pública per la legislació estatal). La llei 1/1998 també obliga la Generalitat i els ens locals a incloure el coneixement del català en els processos selectius. Tot i la claredat de la norma, els ciutadans catalanoparlants cada vegada més troben professionals del sistema sanitari que no només no els responen en la seva llengua sinó que tenen dificultats per entendre'ls i fins i tot els exigeixen que no els la parlin. Tot i que hi ha alguns professionals que queden exempts de la Llei de política lingüística perquè formen part del MIR –un programa estatal d'interinatge que el govern espanyol sempre ha rebutjat d'adaptar a les necessitats lingüístiques dels ciutadans no castellanoparlants– o perquè han estat contractats d'urgència –el Decret Legislatiu 1/1997, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, permet contractar interins directament i sense convocatòria en casos d'urgència–, aquests haurien de ser casos excepcionals i en cap cas freqüents. En qualsevol cas, fins i tot aquests professionals estan obligats, segons l'article 54.11 de la Reial Decret Legislatiu 5/2015, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, a garantir “garantir l'atenció al ciutadà en la llengua que sol·liciti sempre que sigui oficial en el territori”. Això vol dir que en cap circumstància poden exigir als ciutadans que parlin en castellà, i que, si ells, personalment, no entenen la llengua oficial en què els parlen, han de cercar un company que sí que els entengui.

4 (248). Una cartera intenta imposar el castellà a una ciutadana, l'amenaça de no donar-li la carta quan no ho fa i l'acaba qualificant de “dictadora”.

Data: Gener de 2021

Administració: Estatal

Organisme: Correos

Lloc: Montmeló (Vallès Oriental)

Territori: Catalunya

Víctima: M.

Descripció del cas: M., una veïna de Montmeló, va ser discriminada per una cartera de l'empresa pública de missatgeria de l'Estat espanyol, Correos. La cartera va presentar-se al domicili d'M. i, abans de lliurar-li la carta, va demanar-li que li digués el número del carnet d'identitat. M. l'hi va dir en català i la cartera, amb to imperatiu, li va exigir que l'hi digués en castellà. La ciutadana, enutjada, va recordar a la funcionària que expressar-se en català era un dret reconegut. A més, li va facilitar la comprensió amb una dicció pronunciada. La

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

funcionària, però, no va voler escoltar-la i li va dir que si no parlava en castellà no es podria quedar la carta. Quan M. no va cedir, la cartera es va posar a cridar i la va increpar: “estic farta de gent com tu!”, “ets una dictadora”. A més li va fer el gest de la figa i li va prendre la carta de les mans. Després d’unes gestions de Plataforma per la Llengua amb els responsables de l’oficina de Correos de Montmeló, la cartera va tornar al domicili de M. i li va demanar disculpes, alhora que va reconèixer que no podia exigir que li parlessin en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

És habitual que les persones amb actituds supremacistes i discriminadores envers els catalanoparlants adoptin el rol de la víctima, com si el refús dels catalanoparlants de renunciar als seus drets fos una agressió i una discriminació contra ells. Aquesta mena de projecció i inversió de papers de vegades pren tints orwellians, com en aquest cas: en la ment de la cartera el fet que sigui ella mateixa qui amenaça i fa exigències lingüístiques a la usuària és plenament compatible amb la idea que és la usuària qui és comporta com una dictadora.

5 (249). Es queixa que els vigilants de la biblioteca no l’entenen i li diuen que els parli en castellà, i la directora li respon que “da lo mismo” i que “con respeto todos nos entendemos”

Data: Gener de 2021

Administració: Local

Organisme: Ajuntament de Sabadell

Lloc: Sabadell (Vallès Occidental)

Territori: Catalunya

Víctima: M. R. P. B.

Descripció del cas: M. R. P. B. va anar a la biblioteca municipal Vapor Badia de Sabadell diverses vegades durant el mes de gener. A la porta hi trobava unes persones que informaven dels controls i les normes relacionades amb la pandèmia del Coronavirus. Aquests treballadors s’expressaven exclusivament en castellà i en algun cas fins i tot li van dir que no l’enteni en si els parlava en català, alhora que li demanaven que parlés en castellà. Per aquest motiu, la ciutadana va enviar una instància a la direcció de la biblioteca. Uns dies després, va rebre una trucada de la directora de l’equipament, que es

va excusar dient que els treballadors depenien d'una empresa contractada. Amb tot, va dir-li que si l'havien atès amb educació no importava que no entenguessin el català i que no era una qüestió de drets: “da lo mismo”, “con respeto todos nos entendemos”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La discriminació lingüística és sovint tractada com si fos un problema poc important o com si en realitat no fos cap problema. Les víctimes sovint reben el missatge que són cercarons pel fet d'insistir a parlar en català i que allò que és normal, natural, és simplement girar al castellà. En aquest marc conceptual, en què el valor principal és que “todos nos entendamos”, l'ús dels catalanoparlants de la seva llengua en el territori en què és l'idioma autòcton és vist com una nosa. Els que reproduïxen aquesta mena de missatges solen formar part del grup lingüístic majoritari de l'Estat i parlen des del privilegi: no saben què és ésser discriminats per parlar llur llengua en els territoris d'on és pròpia (i també en altres que no ho és), i són ells que es beneficien de la convergència dels catalanoparlants al castellà. Amb tot, no sempre són castellanoparlants els que tenen aquesta actitud: molts catalanoparlants han internalitzat el discurs del supremacisme castellà en major o menor mesura i naturalitzen la convergència cap al castellà amb arguments similars, encara que personalment els desagradin o els generi molèsties.

6 (250). L'ingressen per Covid-19 a l'Hospital de Santa Tecla de Tarragona i cap de les persones que l'atenen no comprèn el català

Data: Gener de 2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Tarragona (Tarragonès)

Territori: Catalunya

Víctima: A. F.

Descripció del cas: A. F. va haver d'ingressar per coronavirus a l'hospital de Santa Tecla de Tarragona. Allà va ser atès per diferents professionals: la recepció d'urgències, el zelador, el tècnic de raigs X, un auxiliar, una infermera, la metgessa i el personal de neteja de l'habitació. Cap d'aquestes persones entenien el català. Addicionalment, quan uns dies després es va

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

fer una PCR al centre Santa Tecla Llevant va adonar-se que els papers impresos penjats a la paret que indicaven la zona de PCR eren exclusivament redactats en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 11 de la Llei 1/1998, de Política lingüística, estableix que tots els treballadors al servei de les administracions autonòmica i local han de tenir un nivell de català i de castellà suficient, que els permeti desenvolupar les seves obligacions professionals. El mateix article preveu que l'administració ha d'incloure el coneixement de la llengua com a requisit en els processos selectius. En el mateix sentit, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dir en la seva sentència 772/2015, sobre el Protocol d'usos lingüístics per al sector sanitari públic a Catalunya i el Protocol d'usos lingüístics per a la Generalitat de Catalunya i el sector públic que en depèn, que el dret dels treballadors públics de parlar una llengua oficial o una altracedeix davant del dret d'opció lingüística dels usuaris i que mantenir-se parlant una llengua diferent de la dels usuaris és el mateix que “forçar-los” el dret d'opció lingüística. Tanmateix, en el sistema sanitari és habitual que els usuaris catalanoparlants trobin problemes per ser atesos en llur llengua i fins i tot perquè els professionals els entenguin. Per una banda, les condicions laborals ofertes, comparades amb les d'altres països europeus, no afavoreixen la retenció dels professionals formats al domini lingüístic català; per altra banda, la Generalitat tendeix a abusar els procediments d'urgència per contractar personal sanitari sense el corresponent procés selectiu i, per tant, sense l'acreditació de la competència lingüística.

7 (251). Agents de la Guàrdia Civil l'aturen en un control a Almassora i li exigeixen que els parli en castellà apel·lant falsament a la Constitució espanyola

Data: 02/02/2021

Lloc: Almassora (Plana Alta)

Administració: Estatal

Territori: País Valencià

Organisme: Guàrdia Civil

Víctima: A. C.

Descripció del cas: A. C. circulava amb el seu vehicle als Clots d'Almassora la nit del primer al segon de febrer. A prop d'una intersecció el van aturar dos agents de la Guàrdia Civil i li van demanar el carnet de conduir i la documentació del vehicle. Quan el conductor s'hi va dirigir en valencià, els agents el van tallar i van dir: "nos tienes que hablar en castellano". L'home, indignat, els va recordar que tenia dret a expressar-se en qualsevol de les dues llengües oficials a la Comunitat Valenciana. Els agents van dir-li que els havia de parlar en castellà perquè ho deia la Constitució espanyola i van posar en dubte que tingués dret de parlar en valencià. El conductor es va veure pressionat i per evitar més tensió va renunciar al seu dret de parlar en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La Constitució espanyola és en el terreny lingüístic de caràcter supremacista: estableix que el castellà és l'única llengua oficial del conjunt de l'Estat, reconeix a tots els ciutadans el dret d'usar-lo i els imposa també a tots el deure de conèixer-lo. A la pràctica, aquest deure a tots els ciutadans vol dir que els parlants familiars de les llengües diferents del castellà estan obligats a adaptar-se a la conveniència comunicativa dels castellanoparlants i del mateix Estat. Tanmateix, la mateixa Constitució espanyola permet que les llengües autòctones de l'Estat diferents del castellà siguin igualment oficials als territoris respectius. Segons el Tribunal Constitucional espanyol, d'aquesta oficialitat territorial se'n deriva automàticament el dret dels ciutadans de comunicar-se en aquestes llengües amb el poder públic. Amb tot, és freqüent que l'administració general de l'Estat desatengui la seva obligació de garantir el dret d'ús de les llengües oficials diferents del castellà i tampoc no és infreqüent que els funcionaris discriminadors apel·lin a la Constitució espanyola, i concretament a la clàusula que imposa el coneixement del castellà, per exigir-ne l'ús als ciutadans catalanoparlants. Les garanties són, pel que fa l'ús del català amb l'administració estatal, escasses.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

8 (252). Una metgessa a una persona que vol donar sang: “aquí dentro no vamos a hablar valenciano”

Data: 09/02/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública

Lloc: Castelló de la Plana (Plana Alta)

Territori: País Valencià

Víctima: C. C. F.

Descripció del cas: C. C. F. va presentar-se al centre de transfusions de l'Hospital General de Castelló amb la voluntat de fer una donació de sang. Allà, el van fer passar a la consulta perquè una doctora valorés si podia fer la donació. Quan va entrar, la metgessa, que havia sentit que fora el ciutadà s'havia expressat en català, li va etzibar: “aquí dentro no vamos a hablar valenciano”. Ell li va preguntar si no l'entenia i la dona li va contestar que no. El ciutadà es va sentir molt violentat i si hagués estat en unes altres circumstàncies se n'hauria anat, però va comptar més la seva voluntat de donar sang i va girar al castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 9 de l'Estatut d'Autonomia valencià estableix a que “els ciutadans valencians tindran dret a dirigir-se a l'Administració de la Comunitat Valenciana en qualsevol de les seues dos llengües oficials i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada”. A més, l'article 54.11 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic preveu que com una pauta d'actuació dels treballadors públics que han de garantir l'atenció en la llengua oficial que elegeixin els ciutadans. Tot i que la sanitat és un dels àmbits més essencials de l'administració pública, una part molt significativa de les discriminacions lingüístiques es produeixen en la prestació dels serveis sanitaris. Això té molt a veure amb els criteris de contractació de les administracions, poc exigents en matèria de competència lingüística, i amb l'absència de mecanismes reals de control i depuració de responsabilitats en aquest camp.

9 (253). La bibliotecària municipal li fa saber que, si no parla en castellà, no l'atendrà

Data: 10/02/2021

Lloc: Crevillent (Baix Vinalopó)

Administració: Local

Territori: País Valencià

Organisme: Ajuntament de Crevillent

Víctima: A. S. C.

Descripció del cas: A. S. C., veïna de Crevillent, va rebre una trucada de la biblioteca municipal de la ciutat per informar-la que ja tenien disponible un llibre que havia sol·licitat. Quan s'hi va presentar, es va adreçar a la bibliotecària en valencià. En un moment donat, la funcionària li va indicar que no l'entenia i la va convidar a canviar al castellà: "Si no me hablas en castellano...".

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Tot i que l'Estatut d'Autonomia valencià garanteix el dret dels ciutadans de comunicar-se amb l'administració i rebre'n una resposta en valencià, i tot i que l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, a l'article 56.2, preveu que "les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de preveure la selecció d'empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de treball a les comunitats autònomes que tinguin dues llengües oficials.", moltes dependències públiques no ofereixen cap garantia que els ciutadans catalanoparlants podran expressar-se amb normalitat en la seva llengua, sense trobar obstacles, problemes o, directament, sense que se'ls denegui el servei. En el fons, es tracta d'un problema de voluntat política: les autoritats espanyoles estan fortament imbuïdes de nacionalisme espanyol i, mentre són previsores i vigilants pel que fa a l'atenció en castellà, es mostren displicents, ineficients i poc actives pel que fa a les garanties als catalanoparlants.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

10 (254). Demana a uns agents locals que li parlin en català i un li respon: “hablo castellano porque me sale de les huevos”

Data: 11/02/2021

Administració: Local

Organisme: Ajuntament de Sabadell

Lloc: Sabadell (Vallès Occidental)

Territori: Catalunya

Víctima: N. V. M..

Descripció del cas: N. V. M. estava penjant un cartell electoral per a la campanya de les eleccions al Parlament de Catalunya de 2021 en una paret a Sabadell. Dos agents de la policia municipal que anaven en una furgoneta el van veure, van parar davant seu i li van ordenar que retirés el cartell perquè allà no es podia posar. L'home ho va fer i va fer-los algunes preguntes. Ell s'hi va adreçar en català però els agents li responien en castellà. En un moment donat, el ciutadà va demanar-los que parlessin en català, perquè com que eren funcionaris locals havien de saber-ne, que era una llengua oficial i havien d'usar-la amb els usuaris que els hi parlessin. Un dels agents el va increpar: “Estudia un poco, el catalán es lengua cooficial”. L'altre agent va baixar de la furgoneta, se li va acostar i li va dir: “hablo castellano porque me sale de les huevos”. Llavors el va denunciar per penjar cartell el i va dir-li: “Espera que no te denuncie por la actitud”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

En democràcies plurilingües avançades seria impensable que un funcionari públic no s'adrecés en la llengua patrimonial del territori als ciutadans i encara ho seria més que els increpés i els digués obscenitats per sol·licitar de ser-hi atesos. A l'Estat espanyol l'ús del castellà pel poder i per la comunitat lingüística majoritària en els territoris amb una altra llengua autòctona i històrica sustenta tot un sistema de desigualtat, privilegi i dominació. A més, com que l'Estat espanyol es tracta d'un estat amb una llarga història d'autoritarisme, molts membres dels cossos policials exhibeixen actituds prepotents i abusives sense que mai hagin de respondre'n.

11 (255). Una professora universitària mana als alumnes que facin les intervencions, els treballs i els exàmens en castellà

Data: Febrer de 2021

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Administració: Universitats

Territori: Catalunya

Organisme: Universitat de Barcelona

Víctima: B. F.

Descripció del cas: B. F. feia segon de la carrera de treball social a la Universitat de Barcelona. Des de primer, moltes de les assignatures que s'anunciaven en català s'acabaven fent en castellà perquè els professors deien que s'expressaven millor en aquesta llengua. El segon semestre de segon, en dues assignatures els professors havien canviat unilateralment la llengua d'instrucció al castellà i en un cas la docent fins i tot havia dit que no entenia el català i havia donat indicacions als alumnes que fessin les intervencions, els treballs i els exàmens en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 35.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que “el professorat i l'alumnat dels centres universitaris tenen dret a expressar-se, oralment i per escrit, en la llengua oficial que elegeixin”. En principi, els professors tenen el dret reconegut de fer les classes en castellà, si així ho volen, tot i que no sembla regular, per enganyós, que anunciïn una tria lingüística al pla d'estudis i la canviïn durant el curs. Tanmateix, el que és clar és que no poden forçar els alumnes catalanoparlants a usar el castellà. Com passa en general a les administracions, però, les normes en matèria lingüística són poc conegudes, defensades i garantides. És una qüestió de voluntat política: alguns responsables comparteixen de manera conscient els postulats supremacistes del nacionalisme espanyol dominant, altres simplement defugen la controvèrsia i la tensió que aquest mateix nacionalisme genera quan es qüestionen els seus privilegis.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

12 (256). Un vigilant de l'AVE a una viatgera que ha perdut el bitllet: “Yo soy gallego, si no habla en castellano no le busco nada. ¡Y váyase a la mierda!”

Data: 03/03/2021

Administració: Estatal

Organisme: Renfe-Adif

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: M. A. C.

Descripció del cas: M. A. C. es trobava al control de seguretat de l'estació de Barcelona-Sants per accedir als trens d'alta velocitat AVE, direcció a Girona. Un cop va haver passat, la viatgera es va adonar que havia deixat el bitllet a la safata, o bé l'havia perdut, i va adreçar-se a un vigilant de seguretat, de l'empresa subcontractada Prosegur. La dona va demanar al vigilant que comprovés les safates per si hi havia un bitllet, que el necessitava perquè el tren era a punt de sortir. L'home va dir-li: “oiga, hábleme en castellano”. Ella, sorpresa, li va dir que eren a Barcelona i l'home li va respondre: “Yo soy gallego, si no habla en castellano no le busco nada. ¡Y váyase a la mierda!”. La dona li va dir, enfadada: “Com diu?”. El vigilant va tornar-li: “¡Váyase a la mierda!”. Els altres treballadors de Prosegur no van fer cap gest per intervenir-hi i com que el discriminador era un home que intimidava pel seu aspecte i to de veu, la viatgera va haver de retirar-se i solucionar amb Adif la pèrdua del bitllet sense perdre el tren. Adif en cap moment va fer-li cabal quan els va explicar la discriminació que havia patit.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Novament trobem un cas en què el discriminador és conscient de la impunitat que hi ha en la vulneració dels drets lingüístics. El nacionalisme espanyol, amb el seu component bàsic del supremacisme castellà, és particularment estès entre les forces de seguretat i entre les empreses privades que ofereixen serveis de vigilància i protecció. Aquesta realitat és particularment preocupant, perquè la combinació de poques garanties, ideologia discriminatòria i relacions de superioritat i vulnerabilitat és una barreja explosiva que desemboca de manera natural en abusos.

13 (257). Va al CAP a fer-se una PCR i ha de repetir fins a tres vegades els símptomes que té perquè el metge no l'entén bé

Data: 04/03/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Berga (Berguedà)

Territori: Catalunya

Víctima: L. C. P.

Descripció del cas: L. C. P. tenia febre i mal de cap i va anar al CAP de Berga per fer-se una prova PCR. Allà, el metge que la va atendre no només no li parlava en català, sinó que li costava molt d'entendre-la. La pacient va explicar fins a tres vegades els símptomes que tenia, però el metge constantment li preguntava coses que ja havia explicat. Quan la visita va acabar, la usuària va sentir com l'home demanava a una companya que li expliqués per què havia vingut.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Com es pot veure després d'haver llegit les primeres fitxes d'aquest report, la sanitat és un dels àmbits en què les discriminacions es produeixen amb més freqüència. Encara que les persones que creen aquestes situacions no són sempre necessàriament hostils i bel·ligerants envers els catalanoparlants, sí que es beneficien d'un sistema de privilegis. Seria impensable que un metge pogués exercir a Toledo o a Burgos sense saber castellà i, de fet, la ignorància d'aquesta llengua tampoc no es permet a Berga o a Lluçmajor. Fins i tot l'argument utilitari amb què es justifiquen les mesures d'urgència amb què es contracten professionals que no saben català però que sí que han de saber castellà tant sí com no, que tots els catalanoparlants de l'Estat espanyol saben castellà, està basat en un privilegi: si els parlants familiars de català saben castellà és per una intervenció de l'Estat, que imposa el seu coneixement de manera directa a tots els ciutadans i l'assegura en tots els nivells educatius, amb independència del territori i sense respectar la comunitat lingüística i les preferències de cadascú.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

14 (258). Li truquen per donar-li hora per vaccinar-se, no l’entenen en català i li demanen que parli en castellà

Data: 07/03/2021

Administració: Autonòmica

Organisme: IB Salut

Lloc: Puigpunyent (Mallorca)

Territori: Illes Balears

Víctima: F. M. C.

Descripció del cas: F. M. C. és un ciutadà de Puigpunyent, a l’illa de Mallorca. A començament de març una centraleta al servei de la Conselleria de Salut de les Illes Balears li va telefonar per a donar-li hora per a la vacunació. Quan ell els va respondre en català, li van dir que no l’entenen i li van demanar que els parlés en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Probablement, el telefonista que va trucar el ciutadà discriminat en aquest cas treballava per una empresa subcontractada pel Servei de Salut de les Illes Balears i no directament per la Conselleria de Salut. Tanmateix, és responsabilitat de l’administració assegurar que les persones que presten serveis públics en el seu nom siguin competents en llengua catalana, puguin entendre els pacients que els parlen en aquest idioma i puguin utilitzar-lo de manera fluida. Que les empreses que gaudeixen dels contractes amb l’administració autonòmica puguin seguir una política de contractació que ignora els drets lingüístics indica que, segurament, l’administració no dona cap prioritat a la garantia d’aquests drets.

15 (259). No pot demanar cita perquè no l’entenen i s’enutgen quan no canvia al castellà

Data: 10/03/2021

Administració: Estatal

Organisme: Jutjat d’Instrucció 46 de Barcelona

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: J. M. A. P.

Descripció del cas: J. M. A. P. és advocat. En un procediment, la lletrada de l’administració de justícia no donava curs als seus escrits perquè els presentava en català, tot i que legalment

els havia d'acceptar. Després que això passés algunes vegades, l'advocat va recórrer i la lletrada es va veure obligada a rectificar. El jutjat va acordar que farien la traducció d'ofici, que és el que preveu la legislació espanyola pels casos que una part al·lega que l'ús d'una llengua oficial diferent del castellà li genera "indefensió". Tanmateix, en aquest cas l'altra part no havia al·legat això, era l'advocat que havia designat que deia que desconeixia el català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'instrument de ratificació espanyol de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries estableix que als territoris on "resideix un nombre suficient de persones que usen les llengües regionals o minoritàries", els òrgans jurisdiccionals hauran de menar el procediment en aquestes llengües si ho demana una de les parts. Tanmateix, la legislació interna espanyola fa exactament el contrari. L'article 231 de la Llei Orgànica del Poder Judicial estableix que als territoris amb més d'una llengua oficial és el jutge qui triarà la llengua del procediment, però a més les parts poden imposar que aquesta sigui el castellà si al·leguen que l'ús d'una altra llengua els genera "indefensió".

Es tracta d'un plantejament absurd, perquè la conducció d'un procediment judicial en una llengua incomprendible per una part no li genera indefensió si s'estableixen els mecanismes corresponents de traducció, com es fa habitualment per a persones d'origen estranger. És també un plantejament radicalment antiigualitari, que atempta contra el principi d'equilibri perfecte i no privilegi ni preterició entre llengües oficials que segons el Tribunal Constitucional espanyol es deriva de la constitució espanyola. Malgrat això, l'esmentat tribunal va validar aquest redactat a la sentència STC 166/2005. El Tribunal Constitucional espanyol va dir que l'obligació de fer el judici en castellà si ho demana una part que al·lega indefensió no és discriminatori, però no ho va argumentar i simplement va dir que el dret de les parts d'usar les altres llengües oficials era il·limitat. Dels arguments del Tribunal Constitucional espanyol s'entenia que la disposició que el judici es fes en castellà si ho demanava una part que al·legava indefensió era "ponderat" perquè preservava el dret a la defensa d'aquesta part, però la sentència no esmentava que aquest dret es pot preservar sense vulnerar el principi d'igualtat entre llengües oficials, amb un sistema de traducció d'ofici com el que existeix quan una part s'expressa en la llengua oficial desconeguda per l'altra. Això és especialment curiós perquè la mateixa sentència deia que la traducció d'ofici de les parts que s'expressessin en la llengua oficial diferent del castellà "té com a finalitat evitar que es produeixin situacions d'indefensió de les parts".

Perquè, de fet, el mateix article 231 de la Llei Orgànica del Poder Judicial reconeix el dret de les parts, els seus advocats, els pèrits, els testimonis i els procuradors a usar les llengües oficials diferents del castellà en els seus territoris respectius, i això significa que en cap cas

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

se'ls pot exigir una traducció; quan les traduccions siguin necessàries, les haurà de fer d'ofici el jutjat. Tot i això, no és infreqüent que els lletrats de l'administració de justícia i els jutges facin requeriments il·legals a les parts perquè s'expressin en castellà. Per bé que aquestes reclamacions decauen si són recorregudes, el simple fet que existeixen tendeixen a inhibir l'ús del català en el sistema judicial.

16 (260). Truca al registre civil i li diuen que si vol ser atès haurà de parlar en castellà.

Data: 15/03/2021

Administració: Estatal

Organisme: Registre Civil

Lloc: Sant Feliu de Llobregat
(Baix Llobregat)

Territori: Catalunya

Víctima: M. C.

Descripció del cas: M. C. va trucar al registre civil de Sant Feliu de Llobregat per esmenar un error relacionat amb el nom de la seva àvia que hi havia hagut en un tràmit. L'home necessitava una informació específica sobre els passos que havia de seguir. Quan va demanar-la, la dona que l'atenia va dir: “Uy, hablame en español!”. Quan ell va dir que tenia dret de parlar en català li va dir: “No tengo ninguna obligación de entenderle”. Llavors el ciutadà li va demanar que li passés a algú que l'entengués i la dona li va dir: “Ahora mismo no hay nadie. Si quiere ser atendido, tendrá que hablar castellano”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 56.2 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic obliga les administracions a “preveure la selecció d'empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de treball a les comunitats autònomes que tinguin dues llengües oficials rabajo s rabaj rabajo”. Amb tot, el requisit de conèixer el català s'aplica a ben pocs llocs de treball de l'administració de justícia i no es coneixen regulacions específiques i comprensives per assegurar que en totes les oficines governamentals i en tots els torns de treball es respecti el dret dels ciutadans a expressar-se en aquesta llengua. Això genera tota mena de discriminacions i obstaculitza de manera seriosa l'exercici del dret d'expressar-se en català. A l'Estat espanyol els drets lingüístics dels catalanoparlants són més una declaració d'intencions que una realitat efectivament garantida.

17 (261). Una veïna de Sabadell es queda sense un control telefònic que l'ajuntament fa de les persones grans durant la pandèmia perquè la persona que li truca no coneix el català

Data: 16/03/2021

Lloc: Sabadell (Vallès Occidental)

Administració: Local

Territori: Illes Balears

Organisme: Ajuntament de Sabadell

Víctima: M. R. P. B.

Descripció del cas: M. R. P. B. És una veïna de Sabadell d'edat avançada que viu sola. Durant la pandèmia del coronavirus l'ajuntament va fer una campanya de control de l'estat de les persones grans i va trucar-li. La persona que li va telefonar va començar la conversa en castellà i quan la ciutadana li va dir que no l'entenia bé, la treballadora li va respondre que ella no coneixia el català. En aquest punt va acabar la conversa i M. R. P. B. es va quedar sense el control que feia l'Ajuntament, que no li va tornar a trucar.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Durant la pandèmia del Coronavirus, les administracions públiques han tendit a delegar en empreses subcontractades les tasques de control i informació mèdica per via telefònica. Molt probablement, aquesta és la situació en el cas descrit en aquesta fitxa. La política lingüística de les empreses que exploten serveis públics mai no ha estat exemplar, malgrat que tenen obligacions legals clares en aquest sentit. L'article 30 de la Llei 1/1998, de Política Lingüística, estableix que "les empreses públiques de la Generalitat i de les corporacions locals, i també les seves empreses concessionàries quan gestionen o exploten el servei concedit, han d'emprar normalment el català en llurs actuacions i documentació internes i en la retolació, en les instruccions d'ús, en l'etiquetatge i en l'embalatge dels productes o els serveis que produeixen o ofereixen" i que aquestes empreses "han d'emprar normalment el català en les comunicacions i les notificacions, incloses les factures i els altres documents de tràfic, adreçades a persones residents en l'àmbit lingüístic català, sens perjudici del dret dels ciutadans i ciutadanes a rebre-les en castellà o, si és el cas, en català, si ho demanen". La vulneració d'aquestes previsions hauria de comportar una penalització o la resolució de la concessió.

**“¿Prefieres que te hable en catalán
o que te dé hora para la vacuna?”**

18 (262). Va a urgències a l’Hospital del Sagrat Cor de Barcelona i li exigeixen que parli en castellà.

Data: 16/03/2021

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Administració: Autònoma

Territori: Catalunya

Organisme: Servei Català de la Salut

Víctima: D. H. T.

Descripció del cas: D. H. T. va anar a l’Hospital del Sagrat Cor de Barcelona per una urgència mèdica. Quan va començar a explicar l’afectació que tenia, el metge d’urgències el va interrompre i li va dir: “no me hables catalán, que no lo entiendo”. El treballador no li va donar cap alternativa a renunciar al seu dret d’expressar-se en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La discriminació contra els catalanoparlants es deriva d’un conjunt d’idees de caire supremacista i que sostenen un sistema de privilegis. Aquest report recull moltes sol·licituds a parlants de català que usin el castellà i en molts casos la manera que es formulen aquestes peticions denota que les persones que les fan estan convençudes de la naturalitat del seu privilegi. En molts casos, aquestes peticions no es fan amb una disculpa, amb un reconeixement que estan causant un perjudici, sinó amb la prepotència i exigència de qui creu que té un dret.

19 (263). Asseguren que no l'entenen però quan els respon que ho haurien de fer li diuen que “Y una mierda hablaremos en catalán” i “Me la suda el catalán”.

Data: 30/03/2021

Administració: Estatal

Organisme: Renfe-Adif

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: C. C.

Descripció del cas: C. C. es trobava a l'estació de Barcelona-Sants per agafar l'AVE. Al control de seguretat, els agents li van demanar que, a més de la motxilla i la maleta, diposités també en les safates la caçadora prima que duia. L'home els va explicar que era com una americana i que a la resta de passatgers no els ho havien demanat. Quan van sentir que els parlava en català, els agents de seguretat li van dir que no l'enteni. Quan ell, molestat, els va respondre que els tocava fer-ho aparentment sí que ho van entendre perquè van saltar uns quants alhora i li van dir coses com: “Y una mierda hablaremos en catalán” i “Me la suda el catalán”.

Font: Twitter shorturl.at/hmBDU

Moltes de les persones castellanoparlants que discriminin els catalanoparlants al·legant que no entenen la seva llengua menteixen. La raó per la qual diuen que no entenen el català no és per una manca de capacitat real -les llengües llatines són properes entre elles i amb una mica d'atenció és fàcil d'entendre's, sobretot quan es tracta de resoldre qüestions simples en què el context és evident-, sinó perquè reivindiquen uns privilegis i el manteniment d'una jerarquia simbòlica, d'estatus, en què ells, en tant que parlants d'una llengua “comuna”, “mundial”, “important”, “superior”, són a dalt i els catalanoparlants, parlants d'una llengua “regional”, “particular”, “de cuatro gatos”, “de paletos”, és a baix. Per aquestes persones, els catalanoparlants els deuen un “respecte” i una deferència que a la inversa no existeixen i els violenta particularment que no acceptin aquest ordre “normal” de les coses.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

20 (264). Una agent de la Guàrdia Civil assetja una ciutadana mallorquina fins que li parla en castellà i es mostra indignada que no ho fes abans perquè “soy de Asturias”.

Data: 31/03/2021

Lloc: Palma (Mallorca)

Administració: Estatal

Territori: Illes Balears

Organisme: Guàrdia Civil

Víctima: M. B. G.

Descripció del cas: M. B. G. era una estudiant mallorquina que feia la carrera a València. Per Setmana Santa va agafar un avió per passar les vacances amb la família. Quan va arribar a l'aeroport de Palma li van fer un test d'antígens i la van fer esperar una estona. Mentre esperava van passar dos guàrdies civils, un home i una dona. La dona se la va quedar mirant i li va preguntar: “¿Qué hace aquí?”. La jove li va respondre: “Per sa prova”. La dona va posar una cara estranya i li va dir: “¿Quééééé?”. Ella hi va tornar: “Que estic esperant per sa prova”. La dona, amb una mirada de fàstic li va etzibar: “¿Qué está diciendo?”. Novament, la jove li va explicar: “Que m'acab de fer sa prova dels antígenos, i estic esperant els resultats”. La dona, fent cara d'ofesa, li va dir: “Soy de Asturias, no la entiendo”. La ciutadana, molesta, li va respondre: “D'acord, jo som de Mallorca i t'estic dient que estic esperant els resultats de sa prova d'antígens que m'han fet”. Llavors l'agent li va dir: “Vamos a hacer una cosa, como no nos entendemos, voy a llamar a un traductor, porque yo soy de Asturias”. Al final, exasperada, la ciutadana li va dir: “Que no, que lo que le he dicho es que me acaban de hacer el test de antígenos y estoy esperando los resultados”. La dona llavors va riure: “Ves como no le costaba tanto hablar en español y entendernos”. La jove es trobava totalment superada, sense entendre que li parlés així, i només va saber dir: “Perdona, es que me cuesta expresarme en castellano”. Llavors la dona li va dir que la jove li havia parlat malament. Quan els agents se n'anaven l'estudiant va sentir que la dona li deia al company, amb to d'indignació, com si ella li hagués faltat el respecte: “Es que soy de Asturias”. En aquell moment la ciutadana ja no va poder més i li va dir: “Señora, es que está usted en Mallorca, no en Asturias”. Llavors la dona es va agitar molt i es va posar a cridar: “Perdonaaa, perdonaa, pare, saque su documentación, enséñemela”. Llavors ella li va ensenyar el carnet d'identitat i, finalment, els agents se'n van anar. L'estudiant va quedar molt afectada i es va sentir molt violentada per tota la situació i ho va explicar a Plataforma per la Llengua.

Font: Twitter [shorturl.at/mvGLN](https://twitter.com/shorturl.at/mvGLN)

De manera encara més evident que en el cas anterior, el cas recollit en aquesta fitxa no entranya un problema de comprensió, sinó la resistència d'una persona que es beneficia d'un sistema de privilegis a acceptar que aquells que considera d'una categoria inferior no li mostrin submissió i deferència. Si la Mireia no hagués estat mallorquina, sinó italiana, l'agent hauria intentat entendre-la mínimament i probablement se n'hauria sortit fàcilment pel context. Un supremacista castellà pot tolerar l'ús de la pròpia llengua en un ciutadà estranger però no el pot tolerar dels membres de les comunitats lingüístiques de l'Estat diferents de la castellana. En la mentalitat del nacionalisme espanyol, aquestes comunitats han de subsumir-se en la "nació espanyola" homogèniament castellana que imagina, i en el mentrestant han de mostrar deferència per la categoria privilegiada de ciutadà, el ciutadà que parla la llengua "comuna", "el español". Que alguns ciutadans catalanoparlants i d'altres minories lingüístiques no respectin les jerarquies que estableix el nacionalisme espanyol és, per als supremacistes castellans, una ofensa i una manca de respecte.

21 (265). Li diuen que a la comissaria no hi ha ningú que entengui el català.

Data: 31/03/2021

Lloc: Mataró (Maresme)

Administració: Estatal

Territori: Catalunya

Organisme: Policia estatal

Víctima: M. C. C.

Descripció del cas: M. C. C. va anar a la comissaria de Mataró per una gestió administrativa. Allà, es va adreçar en català a l'agent que l'havia d'atendre. El funcionari li va fer saber que en aquella comissaria no entenien el català i es va veure obligada a canviar al castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El Tribunal Constitucional espanyol ha dit de manera reiterada que de l'oficialitat d'una llengua se'n deriva de manera automàtica un dret dels ciutadans a emprar-la en els seus tractes amb l'administració i un deure d'aquesta de garantir-lo. Tanmateix, no existeixen mecanismes específics i eficients per donar compliment a aquestes disposicions i els

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

ciudadans resten sovint a la discrecionalitat i l'arbitri dels treballadors que els han d'atendre. En part perquè els ciutadans no solen tenir coneixements detallats dels drets que tenen reconeguts i en part perquè els funcionaris que discriminen per raons lingüístiques solen restar impunes, no és infreqüent que els parlants de català es trobin en el dilema de triar entre exercir els seus drets lingüístics o renunciar al servei públic.

22 (266). No els donen un seguit d'informació i instruccions mèdiques en català perquè diuen que són de caràcter “intern”.

Data: Març de 2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: L'esposa de R. M. F.

Descripció del cas: L'esposa de R. M. F. va tenir una intervenció quirúrgica de risc per un càncer de pulmó a l'Hospital de Sant Pau. En una reunió preliminar, la secretaria de l'anestesiista els va lliurar un seguit de documentació, que només era en castellà. En aquell moment, van demanar que els la donessin en català. Després d'un estira i arronsa, els van donar part de la informació en català, però no pas la relativa a les instruccions i els consells previs a la intervenció. Segons que van afirmar, aquesta informació no existia en català perquè era de caràcter “intern”. Això, és clar, no tenia cap sentit, perquè aquestes instruccions eren per als pacients. En tot cas, en tant que hospital públic tenien l'obligació de tenir tant la documentació interna com l'adreçada als usuaris en llengua catalana, tal com marca la Llei 1/1998, de Política Lingüística. Per bé que el matrimoni va continuar demanant aquesta informació en català, no la van obtenir abans de la data de la intervenció, unes quantes setmanes després de la reunió.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La Llei 1/1998, de Política Lingüística, estableix que “La Generalitat, les administracions locals i les altres corporacions públiques de Catalunya, les institucions i les empreses que en depenen i els concessionaris de llurs serveis han d'emprar el català en llurs actuacions

internes i en la relació entre ells. També l'han d'emprar normalment en les comunicacions i les notificacions adreçades a persones físiques o jurídiques residents en l'àmbit lingüístic català, sens perjudici del dret dels ciutadans i ciutadanes a rebre-les en castellà, si ho demanen". Així doncs, l'Hospital de Sant Pau tenia l'obligació de disposar de la documentació en català, amb independència de si era interna o adreçada als usuaris del servei, com era el cas. En qualsevol cas, la ideologia lingüística imperant a l'Estat espanyol veu en l'ús públic del català, quan no un problema, una mera opció política subjecta a limitacions i a criteris d'oportunitat. De fet, el mateix Tribunal Constitucional espanyol ha insistit que la protecció del català està més incardinada en un principi de promoció de la cultura i de la diversitat que en un dret real dels ciutadans catalanoparlants. Aquesta actitud explica que sovint les normes que garanteixen l'ús del català siguin vulnerades, encara que siguin explícites i no prevegin la possibilitat d'excepcions.

23 (267). Una màquina d'atenció telefònica del 060 li diu que pot ser atès en "català" o en "valencià" però no l'entén quan demana de ser atès en català.

Data: 06/04/2021

Lloc: Berga (Berguedà)

Administració: Estatal

Territori: Catalunya

Organisme: 060

Víctima: F. B. G.

Descripció del cas: F. B. G. va trucar al número 060 per demanar una cita prèvia per a renovar el carnet d'identitat. L'atenció la va proveir una màquina, que inicialment va donar-li un seguit d'informacions i després va indicar-li que podia demanar de ser atès en basc, gallec, "català" o "valencià" (com si aquests dos darrers noms fessin referència a idiomes diferents). Quan l'home va contestar que volia ser atès en català, la màquina va restar un moment en silenci i llavors va dir: "no le he entendido". Llavors va intentar-ho una segona vegada, però tampoc no va tenir èxit. A la tercera va dir que volia ser atès "en catalán". Llavors la màquina va interrompre la comunicació sense més. El ciutadà va quedar molt frustrat perquè va percebre tota la situació com una burla: l'administració general de l'Estat feia veure que respectava les llengües diferents del castellà però realment les menyspreava.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

En general, la inclusió del català als serveis de l'administració general de l'Estat és incompleta, poc sistèmica, sense garanties reals. En alguns casos, com l'atenció telefònica i les pàgines web, la presència del català és molt defectuosa i sembla més pensada per presentar l'aparença que el servei existeix en aquest idioma que per proveir-lo als ciutadans d'una manera efectiva. Possiblement, la inclusió aparent del català en aquesta mena de serveis cerca evitar la crítica d'organismes internacionals de garantia dels drets de les minories, sense que necessàriament impliqui fer l'esforç organitzatiu que demana una inclusió real. En aquest sentit, és significatiu que el govern espanyol hagi al·legat davant del Comitè d'Experts per al compliment de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries -un òrgan que ha advertit que Espanya només ha complert parcialment el compromís de garantir els serveis públics en català- que ha fet un esforç considerable per incloure les llengües oficials diferents del castellà en les pàgines web oficials. És possible que el govern espanyol pensés que la inclusió només aparent en aquest àmbit podia convèncer aquestes autoritats que el servei era disponible en aquests idiomes.

24 (268). A la comissària li han de posar una traductora perquè no entenen el valencià i tampoc no li garanteixen el dret de tramitar una denúncia en aquest idioma oficial.

Data: 07/04/2021

Administració: Estatal

Organisme: Policia estatal

Lloc: València (Horta)

Territori: País Valencià

Víctima: F. P.

Descripció del cas: F. P. va anar a la comissaria de la policia estatal del districte d'Abastos de València per denunciar que havien robat el mòbil a la seva filla. Allà es va trobar que l'agent que l'havia d'atendre no l'entenia en valencià. Quan va sol·licitar que l'atengués algú que sí que el comprengués, el policia va demanar l'assistència d'un traductor. La traductora era una professional d'origen magribí que sol ocupar-se de traduir els residents nordafricans. En principi, a les comissaries dels territoris catalanoparlants hi hauria d'haver funcionaris que capacitats en la llengua pròpia. En aquest sentit, el policia va informar

l'usuari que la denúncia estaria redactada en castellà i tot i que Pastor li va fer notar que tenia dret que li tramitessin en valencià, no li van oferir cap solució.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 56.2 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic diu que "Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de preveure la selecció d'empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de treball a les comunitats autònomes que tinguin dues llengües oficials". El redactat de la norma comporta que entre els empleats de les diferents oficines i departaments hi ha d'haver un nombre suficient de persones que dominin la llengua oficial diferent del castellà. Tanmateix, la previsió de llocs de treball de l'administració general de l'Estat gairebé mai no preveu el domini d'aquestes llengües com un requisit per als treballadors públics i tampoc no hi ha mecanismes coneguts per garantir que en cada oficina i en cada torn hi ha prou treballadors qualificats. Això porta a situacions com la descrita en aquesta fitxa, en que es busquen maneres ad hoc per garantir el dret d'usar el català, mesures que sovint es queden curtes: en aquest cas el ciutadà no va poder fer la denúncia en llengua catalana. En aquest sentit, cal recordar que l'article 15 de la Llei 39/2015, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques estableix que "els interessats que es dirigeixin als òrgans de l'Administració General de l'Estat amb seu al territori d'una comunitat autònoma poden utilitzar també la llengua que hi sigui cooficial. En aquest cas, el procediment s'ha de tramitar en la llengua escollida per l'interessat."

25 (269). El govern espanyol menteix per encobrir uns policies que diuen a un ciutadà que, si vol parlar en català, haurà d'esperar dues hores perquè vingui un traductor.

Data: 08/04/2021

Administració: Estatal

Organisme: Policia estatal

Lloc: Girona (Gironès)

Territori: Catalunya

Víctima: J. E.

Descripció del cas: J. E. va anar a renovar el document d'identitat a la comissaria de la policia estatal a Girona. Allà, el ciutadà es va adreçar en català als agents i ells li van

“¿Prefieres que te hable en catalán que te dé hora para la vacuna?”

respondre que no l’entenien. Van dir que si no els parlava en castellà hauria d’esperar dues hores, perquè és el que trigaria a arribar un traductor. L’home va dir que s’esperaria. Durant l’hora i mitja que va esperar, els agents que hi havia al voltant li van fer tota mena de comentaris despectius, com ara que si ells li parlaven en castellà ell havia de respondre en la mateixa llengua, per “educació”. També van amenaçar de denunciar-lo per desacatament a l’autoritat perquè s’estava dret i no volia seure. Finalment el traductor no va venir i el ciutadà va haver de fer el tràmit barrejant el català i el castellà. Durant l’espera, el ciutadà va posar el mòbil a gravar i va recollir bona part dels comentaris ofensius dels agents. L’home va enviar la gravació a Plataforma per la Llengua, que la va fer pública amb el seu consentiment. Arran d’això, el senador Carles Mulet va fer una pregunta parlamentària al govern espanyol en què inquiria per què aquell ciutadà no havia rebut l’atenció en català. En la seva resposta, l’executiu espanyol va mentir i va afirmar que la gravació estava manipulada i que els agents havien ofert “amablement” al ciutadà de rebre l’atenció en català en un taulell en què hi havia un funcionari competent en la llengua.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Si molts funcionaris se senten impunes per vulnerar els drets lingüístics dels ciutadans catalanoparlants és perquè saben que els càrrecs polítics responsables de supervisar-los comparteixen les seves actituds hostils i displicents amb aquesta comunitat lingüística. El nacionalisme espanyol i el supremacisme castellà que porta aparellat són ideologies compartides pels grans partits espanyols, al marge de la retòrica més dura o més amable amb els grups lingüístics minoritaris de l’Estat. Tant els quadres com bona part de les bases d’aquestes formacions comparteixen actituds contràries a la igualtat i això fa difícil que els comportaments catalanòfobs per part dels servidors públics siguin castigats. En aquest sentit, és molt significatiu que el govern espanyol arribi al punt de negar una situació de discriminació en què fins i tot existeix una prova d’àudio, amb l’única voluntat d’evitar de sancionar uns agents xenòfobs i d’haver d’establir mecanismes per assegurar l’atenció immediata en català. Cal recordar que l’article 56.2 de l’Estatut Bàsic de l’Empleat Públic obliga les administracions a assegurar aquesta atenció mitjançant una selecció adequada del personal.

26 (278). Consulta els cursos de preparació del part i de recuperació postpart del Servei Català de la Salut i resulta que són només en castellà perquè “ho entengui tothom”.

Data: 08/04/2021

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Administració: Autònoma

Territori: Catalunya

Organisme: Servei Català de la Salut

Víctima: A. E. M.

Descripció del cas: A. E. M. estava embarassada i va consultar la possibilitat de realitzar uns cursos telemàtics oferts pel Servei Català de la Salut de preparació pel part i de recuperació postpart. Per la seva sorpresa, va descobrir que aquests cursos pagats amb diners públics només s'oferien en castellà perquè “ho entengui tothom”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Cada cop més, els ciutadans catalanoparlants tenen problemes per accedir a activitats i cursos oferts pel sector públic en la seva llengua. Sovint, els arguments justificadors són que algun dels participants no entén el català o que amb el castellà s'assegurarà la comprensió de tothom. Es tracta d'una forma indirecta d'arribar a la situació que cercaven les prohibicions tradicionals, com ara les del dictador Francisco Franco: el bandejament del català de l'espai públic. En el fons, aquest fenomen de bandejament del català és conseqüència d'un marc constitucional que en matèria lingüística parteix de la mateixa mentalitat que inspirava la repressió tradicional. Aquest marc constitucional estableix que tots els ciutadans espanyols tenen el deure de conèixer el castellà, que a la pràctica vol dir que els parlants familiars i habituals d'altres idiomes autòctons de l'Estat tenen l'obligació d'aprendre aquesta llengua. Alhora, el Tribunal Constitucional espanyol ha dit que no es pot imposar a la ciutadania una obligació equivalent de saber català. Aquesta desigualtat flagrant en el reconeixement crea un terreny de joc clarament inclinat a favor del castellà: com que qualsevol ciutadà pot al·legar desconeixement del català però ningú no pot dir que no sap castellà, els organitzadors d'activitats grupals es veuen pressionats a fer servir el castellà i els catalanoparlants cada cop més troben impedit l'ús de la seva llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

27 (271). No li fan una exploració ginecològica per detectar cèl·lules canceroses perquè parla en català

Data: 09/04/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública

Lloc: València (Horta)

Territori: País Valencià

Víctima: E. M. A.

Descripció del cas: E. M. A. va anar a l'Hospital Clínic de València per fer-se una colposcòpia, una forma d'exploració ginecològica que pot ser sensible i que serveix per a detectar cèl·lules canceroses. Quan va passar a la visita i es va adreçar en valencià a la ginecòloga que l'havia d'atendre, la dona li va etzibar que parlés en castellà i la va tractar amb menyspreu. La pacient va dir a la doctora que ja l'havia atesa el mes anterior i la dona inicialment ho va negar, però després l'hi va demostrar repetint-li les preguntes que li havia fet en aquella ocasió. Arran de l'exigència que parlés en castellà, la usuària va dir-li que presentaria una queixa. En aquell moment, la doctora i les dues infermeres que es trobaven a la consulta la van fer fora a empentes. La ginecòloga va arribar a justificar-ho, indignadament, dient: “¡Yo soy de Cuenca y ella de Madrid!”, en referència a una de les infermeres. La ciutadana va trobar-se que li havien negat l'atenció mèdica pel motiu d'expressar-se en català, amb la possibilitat d'un perjudici greu si resultava que tenia cèl·lules canceroses.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El model de societat que es deriva de la cosmovisió del supremacisme castellà és en l'àmbit lingüístic en essència colonial. Els models colonials diferencien entre els ciutadans de la metròpoli, que són la classe privilegiada de persona, i els habitants de les colònies, amb un reconeixement i uns drets de caràcter inferior. Quan els ciutadans metropolitans es troben a les colònies, se'ls apliquen unes normes especials i se'ls reconeixen uns drets, prerrogatives i garanties superiors. És des d'aquest angle que s'han d'interpretar expressions com “¡Yo soy de Cuenca y ella de Madrid!” per justificar que unes professionals sanitàries que treballen al País Valencià puguin desconèixer el català i, fins i tot, denegar l'atenció a una persona autòctona per expressar-s'hi. A la inversa, seria impensable que uns professionals establerts a Madrid diguessin “soc de Xirivella i ella de Tortosa” per justificar el desconeixement del castellà no seria tolerat.

28 (272). Dues treballadores del Registre Civil diuen a una ciutadana que parli en castellà i no li donen l'opció de ser atesa en català.

Data: Uns dies abans del 12/04/2021

Administració: Estatal

Organisme: Registre Civil

Lloc: Sant Feliu de Llobregat
(Baix Llobregat)

Territori: Catalunya

Víctima: M. B.

Descripció del cas: M. B. va anar al Registre Civil de Sant Feliu de Llobregat per demanar una informació. Quan va començar a explicar, en català, el que necessitava, la treballadora del Registre la va tallar bruscament i li va dir: “Hable en castellano”. M. B. es va sentir violentada però hi va accedir. Després d'explicar-li el que necessitava, la treballadora va sortir del taulell i va entrar en unes oficines. Com que trigava molt i M. B. havia d'anar-se'n, la ciutadana va demanar a una segona treballadora del Registre que l'avisés. Aquesta segona treballadora també la va tallar: “Por favor, hable en castellano”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Segons el Tribunal Constitucional espanyol, de l'oficialitat d'una llengua se'n deriven de manera directa un dret d'usar-la amb les administracions públiques i un deure d'aquestes administracions de fer-la servir amb normalitat. Amb tot, molts treballadors públics no semblen ser conscients que no poden exigir que els ciutadans no s'expressin en català per accedir a un servei públic. Aquesta descompensació entre els drets teòrics i la possibilitat d'exercir-los en la realitat mostra que no hi ha mecanismes efectius de protecció dels drets i que la voluntat política en aquest sentit és escassa. Això és especialment evident quan en una mateixa oficina es produeixen discriminacions lingüístiques repetidament, com en el cas del Registre Civil de Sant Feliu de Llobregat (vegeu la fitxa 16).

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

29 (273). Telefona a una comissaria de la policia estatal i li pengen perquè s'expressa en valencià.

Data: 13/04/2021

Administració: Estatal

Organisme: Policia estatal

Lloc: Castelló de la Plana (Plana Alta)

Territori: País Valencià

Víctima: G. A. C.

Descripció del cas: G. A. C. va telefonar a la comissaria de la policia estatal a Castelló de la Plana perquè necessitava fer unes gestions. G. A. C. s'expressava en valencià i el funcionari que l'atenia li va dir repetidament que li havia de parlar en castellà. El ciutadà va deixar clar que no tenia intenció de deixar de parlar la llengua pròpia del País Valencià i en un moment determinat el funcionari va tallar la comunicació i va impedir-li de fer les gestions que necessitava.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Com en l'anterior, en aquesta fitxa es recull un cas que mostra que molts treballadors públics aparentment desconeixen que no poden exigir als ciutadans que no parlin en català als territoris en què aquest idioma és oficial. Aquest aparent desconeixement és particularment habitual entre el personal de l'administració general de l'Estat. Molts d'aquests treballadors comparteixen la creença que només l'administració autonòmica, i potser també la local, ha de tolerar l'ús del català, mentre que l'estatal estaria exempta de fer-ho. Aquesta visió, per bé que no s'adequa a la normativa vigent, és fins a cert punt natural: la Constitució espanyola basteix un règim lingüístic en què el castellà és l'única llengua oficial del conjunt de l'Estat i els altres idiomes autòctons poden ser oficials tan sols en territoris concrets.

30 (274). No li permeten accedir a unes bonificacions fiscals perquè té els estatuts i l'acta de constitució de l'empresa en català.

Data: 26/04/2021

Administració: Estatal

Organisme: Ministeri de Ciència i Innovació

Lloc: Salt (Gironès)

Territori: Catalunya

Víctima: A. C.

Descripció del cas: A. C. volia donar d'alta una empresa cooperativa al Registre Unificat de Sol·licitants del ministeri espanyol de Ciència i Innovació, per poder accedir a unes deduccions fiscals relacionades amb la investigació científica. L'empresa tenia els estatuts i l'acta de constitució en llengua catalana i així els va aportar A. C. a l'administració en el tràmit de sol·licitud, que es feia mitjançant una seu electrònica. Un temps després de fer aquest tràmit van rebre una resposta del Registre Unificat en què li comunicaven que havien rebutjat la sol·licitud. El motiu que donaven era una citació literal de la llei del procediment administratiu, que permet l'ús del castellà a tot l'Estat espanyol però només permet el del català en les relacions amb òrgans radicats en territoris en què aquesta llengua és oficial: "Li notifiquem que la Petició per donar d'Alta l'entitat [...] a les aplicacions del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats ha estat rebutjada pel motiu següent: L'article 15 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, estableix que la llengua dels procediments tramitats per l'administració general de l'Estat serà el castellà. L'ús d'una llengua cooficial només serà possible quan els interessats es dirigeixin als òrgans de l'administració general de l'Estat amb seu al territori d'una comunitat autònoma en què la llengua hi sigui cooficial. Per tant, per poder tramitar la petició han de remetre traducció jurada al castellà dels documents que no estiguin en aquesta llengua."

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Les discriminacions lingüístiques no es limiten a actes voluntariosos de persones concretes, mogudes únicament per la seva ideologia i una actitud específica. L'ordenament constitucional i legal espanyol és profundament antiigualitari i supremacista i genera tota mena de discriminacions. El règim lingüístic espanyol parteix de l'oficialitat total i territorialment indiferenciada del castellà: l'ús del castellà és permès, quan no obligat, amb

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

totes les administracions, a tots els nivells, sigui quina sigui la naturalesa dels òrgans en qüestió, tingui aquesta llengua l'arrelament històric o present que tingui. En canvi, l'ús del català és tan sols tolerat, sempre en unes circumstàncies determinades. Que el català és merament tolerat es percep fàcilment quan s'observa que l'oficialitat no depèn ni tan sols del territori en què es troba la persona que accedeix al servei, sinó que es fonamenta en quelcom tan arbitrari com la seu física de l'òrgan en qüestió. Així, la possibilitat d'usar el català depèn d'un acte administratiu discrecional, d'oportunitat, polític, i no és tractada com un dret real de les persones, mentre que la possibilitat d'usar el castellà és garantida en totes les circumstàncies. A més, el Tribunal Constitucional espanyol ha arribat a dir que determinats òrgans i institucions de significació constitucional no tindrien l'obligació de garantir el dret d'usar català ni tan sols si tinguessin la seu en territoris en què aquest idioma és oficial. Totes aquestes provisions indiquen que l'Estat espanyol es concep a si mateix com un estat únicament de la majoria castellana, en què les minories nacionals i lingüístiques són merament tolerades.

31 (275). La Guàrdia Civil li exigeix que parli en castellà “porque es la lengua de España”.

Data: 28/04/2021

Lloc: Vinaròs (Baix Maestrat)

Administració: Estatal

Territori: País Valencià

Organisme: Guàrdia Civil

Víctima: E. M. I.

Descripció del cas: E. M. I., una ciutadana resident a Vinaròs tornava a la població amb cotxe la nit de diumenge 28 d'abril de 2021, durant el confinament per motiu de la pandèmia de coronavirus. Al vehicle hi anava també un amiga seva. A l'entrada de Vinaròs hi havia un control de la Guàrdia Civil i els agents els van aturar. Un dels policies va demanar a la conductora que mostrés el seu document d'identitat per confirmar que vivia a Vinaròs. Ella va lliurar el carnet i, mentre ho feia, va confirmar en valencià que sí que vivia a la població. L'agent, en sentir que s'expressava en català, li va etzibar que parlés en castellà perquè “es la lengua de España”. La ciutadana es va molestar i li va recordar que al País Valencià totes dues llengües eren oficials, però l'agent li va repetir diverses vegades a parlar en castellà “porque estamos en España”. La seva actitud va ser en tot moment prepotent i agressiva. La

ciudadana no volia cedir perquè el funcionari l'estava tractant com a una subordinada però tenia por de represàlies i va optar per callar; tampoc no va atrevir-se a demanar a l'agent que s'identifiqués. Mentrestant, una altra agent de la Guàrdia Civil va intentar convèncer la dona que parlés en castellà, perquè l'agent agressor "era de fora" i va arribar a dir-li que seria molest haver d'avisar un traductor. Posteriorment, la dona va voler posar una denúncia davant de la policia local contra el guàrdia civil discriminador per abús d'autoritat. Inicialment, la policia local es va negar a tramitar-la argüint idees similars a les expressades pel guàrdia civil. La ciutadana només va aconseguir de formular la denúncia després que portés la denúncia al jutjat i aquest la instés a tornar a la policia local.

Font: "Una veïna de Vinaròs denuncia un guàrdia civil per impedir-li comunicar-se en valencià "perquè estem a Espanya"", *À Punt*

https://www.apuntmedia.es/noticies/societat/una-veina-vinaros-denuncia-un-guardia-civil-impedir-li-comunicar-valencia-espanya_1_1414498.html

L'hegemonia de l'ideari supremacista castellà es fa evident amb la normalitat amb què el reproduïxen persones que no són, probablement, intel·lectuals o ideòlegs. L'agent de la guàrdia civil protagonista de la discriminació descrita en aquesta fitxa va justificar el seu intent d'imposar l'ús del castellà a una ciutadana valenciana que es trobava al País Valencià amb l'afirmació que el castellà "es la lengua de España". El terme "Espanya" és per a una àmplia majoria de ciutadans espanyols, especialment per als integrants de la majoria nacional castellana, un sinònim d'estat castellà i en castellà. Les minories nacionals i lingüístiques no són tractades com a copropietàries d'un estat compartit sinó que són, en el millor dels casos, merament tolerades. L'objectiu últim del nacionalisme espanyol és l'homogeneïtzació castellana de l'Estat i, en aquest sentit, la jerarquizació simbòlica i en drets de les llengües és merament una etapa transitòria, que s'espera que desembocarà en l'adopció completa del castellà per part dels ciutadans que es desvien de l'ideal prefixat.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

32 (276). L'examinadora de la DGT li ordena que parli en castellà i el professor del RACC es posa de part de l'examinadora.

Data: 03/05/2021

Administració: Estatal

Organisme: Direcció General de Trànsit

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: A. T. C.

Descripció del cas: A. T. C. s'examinava de la prova pràctica per obtenir el carnet de conduir. A l'inici de la prova, l'examinadora li va formular una pregunta sobre el vehicle i la noia li va respondre en català. La funcionària li va exigir que parlés en castellà: “háblame en castellano, que no te entiendo”. L'examinada es va sentir molt incòmoda però va dissimular, perquè tenia por que si es queixava la nota se'n podia ressentir. La prova no va anar bé i, al final, l'examinadora va començar a llistar tots els errors comesos. La noia es va excusar en català i la funcionària la va tornar a tallar per exigir que li parlés en castellà. L'examinada ja no va poder més i li va dir que estava examinant en un territori de llengua catalana. Llavors l'examinadora, que curiosament havia entès això, li va replicar que treballava per a la DGT. La noia va respondre que això era indiferent i que ella tenia dret a expressar-se en català. En aquell moment, el professor de l'autoescola, que era del RACC i catalanoparlant, la va fer baixar de males maneres, com si la irrespectuosa hagués estat ella. Posteriorment, l'home la va renyar i li va dir que estava “decebut” i “bocabadat” per la seva conducta. Fins i tot li va dir que ella havia viatjat al País Basc sense parlar en basc, com si els deures dels turistes fossin els mateixos que els dels treballadors de cara al públic. Quan l'examinada li va fer notar això, l'home li va dir que estava molt alterada i que no volia parlar amb ella. La noia va acabar marxant a plors.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El fenomen de la discriminació lingüística té sovint un aliat inesperat: els membres del grup lingüístic subordinat que han internalitzat les idees que la justifiquen. Els parlants més conscienciats dels seus drets troben moltes vegades poca solidaritat en altres parlants que canvien de llengua per norma i que han normalitzat que això és “natural” o “de bona educació”, com si l'adaptació l'hagués de fer el grup autòcton i no les persones que arriben de fora, ni tan sols quan aquestes darreres fan una funció pública. Els parlants dòcils amb la

subordinació lingüística sovint no tenen una actitud tan agressiva com els membres del grup privilegiat que cometem les discriminacions, perquè fins a cert punt intueixen que la situació no és justa ni equitativa, però viuen amb incomoditat els actes de resistència i desafiament a aquest ordre de coses i tendeixen a culpabilitzar els seus iguals que no l'accepten.

33 (277). La filla ha de traduir-lo perquè el policia que li tramita els documents no l'entén. A més, el policia s'hi refereix amb el nom castellanitzat.

Data: 03/05/2021

Administració: Estatal

Organisme: Policia estatal

Lloc: Vilanova i la Geltrú (Garraf)

Territori: Catalunya

Víctima: A. B. V.

Descripció del cas: A. B. V. va anar a tramitar el carnet d'identitat i el passaport a Vilanova i la Geltrú, acompanyat de les seves filles. Quan va tocar-li el torn, va anar al taulell assignat i es va adreçar en català amb el policia que hi havia. El funcionari li va exigir de males maneres que deixés de parlar en català. El ciutadà no hi va accedir i, després d'un estira-i-arronsa, una de les filles va fer de traductora. Durant l'intercanvi, el policia també va traduir reiteradament el nom del ciutadà al castellà, en un to rialler.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La castellanització dels noms dels catalanoparlants és una manera d'indicar la seva subordinació en un estat identificat amb la castellanitat, així com de negar la validesa de la seva identitat. Per una banda, qui castellanitza els noms s'atorga un dret sobre els catalanoparlants i reforça un estatus simbòlic en què el catalanoparlant és un inferior. Per altra banda, la traducció o substitució de noms propis és un mecanisme típic dels processos d'aculturació mitjançant els quals els grups dominants intenten fer desaparèixer els grups culturals dominats, negant als seus elements definitoris la validesa, el dret d'existir o la dignitat. En aquest segon vessant, el senyal que volen enviar els discriminadors és que els noms propis tradicionals del grup dominat són mers malnoms i que els únics noms reals, dignes, oficials –i l'única cultura digna d'aquest nom– són els del grup dominant.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

34 (278). Un guàrdia civil a un ciutadà catalanoparlant: “Quítese la polla de la boca para dirigirse a mí”.

Data: 07/05/2021

Lloc: Palma (Mallorca)

Administració: Estatal

Territori: Illes Balears

Organisme: Guàrdia Civil

Víctima: R. C.

Descripció del cas: R. C. circulava per Palma durant el confinament per la pandèmia i va ser aturat per la Guàrdia Civil. Quan el ciutadà es va adreçar en català a un dels agents, aquest li va respondre: “Quítese la polla de la boca para dirigirse a mí”. En aquell moment, l’agent va veure que al seient del copilot hi havia una bossa amb un pin del llaç groc clavat, en referència als presos polítics del referèndum d’autodeterminació de Catalunya. El policia es va adreçar al seu company i li va dir: “Fóllatelo bien que es un hijo de puta de esos que quieren romper España”. El conductor va quedar garratibat i no va atrevir-se a dir res.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La idea que la fonètica catalana és assimilable a intentar parlar amb la boca plena és un clíxé recurrent dels nacionalistes espanyols, especialment en els contextos més vulgars. En el fons, la idea és que el català no és una llengua amb la mateixa dignitat que les altres, sinó que és un parlar vast i desagradable, vergonyós. El clima d’impunitat general de què es beneficien els cossos policials com a resultat de la tradició autoritària de les estructures estatals espanyoles, sumat a l’hostilitat específica del nacionalisme espanyol per a les minories nacionals lingüístiques, facilita que alguns agents s’atreveixin a exhibir obertament i de la manera més crua el seu odi i prejudicis.

35 (279). El pàrquing d'AENA de l'aeroport del Prat li diu en català que només pot fer les consultes en castellà i en anglès.

Data: 10/05/2021

Administració: Estatal

Organisme: AENA

Lloc: El Prat de Llobregat
(Baix Llobregat)

Territori: Catalunya

Víctima: M. M.

Descripció del cas: El dia 8 de maig M. M. va rebre un correu electrònic en castellà del pàrquing d'AENA de l'aeroport del Prat per confirmar que el dia 29 d'abril havia accedit a l'aparcament i per explicar-li els passos que hauria de fer per retirar el vehicle a la tornada. La usuària va sorprendre's perquè ja havia retirat el cotxe sense problemes el dia 2 i va enviar un e-mail de resposta en català per explicar-ho. El pàrquing d'AENA va respondre a la dona en un altre correu en català, en què li deia que el servei només era disponible "en els següents idiomes: castellà i anglès" i en què li demanava que refés la consulta en un d'aquests idiomes.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Segons la jurisprudència del Tribunal Constitucional espanyol de l'oficialitat de dues llengües se'n deriva, sense necessitat de cap norma de desenvolupament, el dret dels ciutadans "d'utilitzar totes dues llengües en les seves relacions amb [les] institucions públiques" (STC 31/2010, FJ 21). Igualment, el Tribunal Constitucional espanyol ha afirmat que els estatuts d'autonomia han de definir el règim jurídic de l'oficialitat de les llengües diferents del castellà "és a dir, establir el que hem anomenat 'el contingut inherent al concepte de cooficialitat' o 'abast' d'aquesta llei" (ibídem). L'Estatut d'Autonomia de Catalunya reconeix el català com a llengua oficial a l'article 6, i al 33 diu: "Els ciutadans tenen el dret d'opció lingüística. En les relacions amb les institucions, les organitzacions i les administracions públiques a Catalunya, totes les persones tenen dret a utilitzar la llengua oficial que elegeixin. Aquest dret obliga les institucions, organitzacions i administracions públiques, inclosa l'Administració electoral a Catalunya, i, en general, les entitats privades que en depenen quan exerceixen funcions públiques". Tot i la claredat de les normes, els parlants de català encara troben molts obstacles en les interaccions amb l'administració i les empreses que en depenen, obstacles que són simplement inconcebibles (i que no serien tolerats) si els trobessin els parlants de castellà.

**“¿Prefieres que te hable en catalán
o que te dé hora para la vacuna?”**

36 (280). Una jutgessa exigeix a l'activista Albert Donaire que parli en castellà en dos judicis diferents.

Data: 12/05/2021

Lloc: Olot (Garrotxa)

Administració: Estatal

Territori: Catalunya

Organisme: Jutjat de Primera
Instància 2

Víctima: Albert Donaire Malagelada

Descripció del cas: Albert Donaire és un agent dels Mossos d'Esquadra que s'ha significat públicament pel seu suport a l'independentisme català i ha estat objecte de dures campanyes de crítica i difamació per part del nacionalisme espanyol. En aquest context, Donaire ha anat repetidament als jutjats, tant en qualitat de denunciat com de denunciat. Entre el 2020 i el 2021 va tenir dos judicis a la ciutat d'Olot amb la mateixa jutgessa, la titular del jutjat número 2 de la ciutat. El primer procés es va produir el desembre de 2020 i Donaire hi participava denunciat per un sindicat de la policia espanyola per un “delicte d'odi”. En aquest judici la jutgessa li va exigir que parlés en castellà i el seu advocat li va recomanar que cedís per no allargar més el procés. En el segon judici, en què ell denunciava un cas d'assetjament per motius polítics per part d'una exagent dels Mossos d'Esquadra de tendència espanyolista, Imma Alcolea, celebrat el 13 de maig de 2021, la jutgessa li va exigir novament que parlés en castellà, amb les següents paraules: “Si no habla en castellano no le voy a entender la declaración y no vamos a poder seguir”. Donaire va tornar a cedir, novament per no allargar el procediment i també perquè creia probable que tornaria a tenir judicis amb la mateixa persona.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 231 de la Llei Orgànica del Poder Judicial ha estat criticat pel relator de minories de les Nacions Unides i pel comitè d'experts per al compliment de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries del Consell d'Europa perquè no permet als ciutadans de determinar que la llengua del procediment sigui el català. La decisió sobre la llengua oficial del procediment és en mans del jutge però, de fet, les parts poden determinar que sigui el castellà si al·leguen que desconeixen el català. Amb tot, el mateix article 231 reconeix a “Les parts, els seus representants i els qui els dirigeixin, i també els testimonis i els perits, poden utilitzar la llengua que també sigui oficial a la comunitat autònoma en el territori de la qual es facin les actuacions judicials, tant a les manifestacions orals com a les escrites.”. En cas

que sigui necessari, les traduccions es faran d'ofici i el jutjat podrà habilitar intèrprets. Tot i això, és freqüent que els jutges pressionin les parts perquè renunciïn al dret d'utilitzar la llengua catalana, sense ni tan sols informar que tenen el dret d'utilitzar-la. Aquesta pràctica és un abús de poder i un frau de llei, que tendeix a buidar de contingut un dret reconegut a la legislació.

37 (281). Un metge del Centre Sanitari del Solsonès que diu que fa 25 anys que exerceix a Catalunya demana a una pacient que parli en castellà perquè “no l'entén” en català.

Data: 24/05/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Solsona (Solsonès)

Territori: Catalunya

Víctima: N. V. C.

Descripció del cas: N. V. C. va acompanyar la seva mare al Centre Sanitari del Solsonès per una visita mèdica. En un moment donat, la filla va fer una consulta al metge en català. L'empleat públic la va interrompre i li va dir que parlés en castellà perquè, segons que deia, no l'entenia. En el transcurs de la visita el metge va explicar-los que feia vint-i-cinc anys que exercia a Catalunya.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

És probable que el metge protagonista d'aquest cas de discriminació no digués la veritat quan va afirmar que no comprenia la usuària que li parlava en català. Fins i tot les persones més hostils a la llengua catalana acaben per comprendre la llengua després de 25 anys d'exposició, més gran o més petita. Això és encara més cert per als parlants d'una llengua romànica com el castellà i per a aquelles persones que viuen o treballen en ambients amb forta presència del català, com ara Solsona. Amb tot, la discriminació lingüística és en la majoria dels casos fruit d'una ideologia discriminatòria i antiigualitària i de la voluntat de mantenir uns privilegis i un estatus simbòlic determinat. La manca de comprensió no és, doncs, l'element determinant, la clau explicativa, el factor més important, de la majoria de discriminacions.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

38 (282). La Guàrdia Civil exigeix a un nord-català que parli en castellà.

Data: Maig de 2021

Administració: Estatal

Organisme: Guàrdia Civil

Lloc: Frontera Espanya-França
(Alt Empordà)

Territori: Catalunya

Víctima: J. F. S.

Descripció del cas: J. F. S. és un ciutadà de la Catalunya Nord, la part de Catalunya sota sobirania francesa. El mes de maig va viatjar a la Catalunya Sud, sota sobirania espanyola, i a la frontera el va aturar la Guàrdia Civil. Un agent li va demanar d'on venia i on anava i l'home l'hi va dir, en català. L'agent li va respondre que no l'entenia i que havia de parlar en castellà. El conductor li va continuar parlant en català i el policia el va fer baixar del vehicle i el va inspeccionar. Finalment, després de quinze minuts el va deixar anar.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El nacionalisme espanyol nega que els catalans tinguin una identitat diferenciada i independent de l'espanyolitat. Tot i que aquesta ideologia vincula l'espanyolitat al castellà i això no encaixa bé amb la idea que la catalanitat és una subcategoria de l'espanyolitat, el nacionalisme espanyol es resisteix a abandonar aquesta ficció. Si reconegués una entitat diferenciada a la catalanitat, independent de la identitat castellana, hauria d'acceptar que l'Estat espanyol es comporta com l'estat d'un sol dels seus grups constituents, a qui dona privilegis. Per tant, la ficció que els catalans són simplement un subconjunt d'espanyols és un dels elements que sostenen el supremacisme lingüístic castellà i el sistema de privilegis que inspira. L'existència dels catalans del nord, ciutadans francesos, és especialment dolorosa pels nacionalistes espanyols perquè suposa una esmena a aquesta visió i a aquesta jerarquia. Per això, es resisteixen a entendre que un catalanoparlant pugui no parlar en castellà.

39 (283). Treballadors d'ambulància li exigeixen que parli en castellà perquè “estamos en el Reino de España”.

Data: Maig de 2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: A. E.

Descripció del cas: Dos treballadors d'ambulància del Sistema d'Emergències Mèdiques van presentar-se una nit a l'edifici on viu A. E., a Barcelona, per endur-se un veí que havia tingut vòmits durant tot el dia. Els treballadors portaven llanternes i les anaven movent de banda i banda pel passadís. La llum entrava per sota de les portes i en un moment donat A. E. va sortir i va demanar-los que no les moguessin tant, que darrere les portes hi havia dormitoris. Un dels treballadors va etzibar-li que els parlés en castellà. La ciutadana li va recordar que tenien l'obligació de parlar català, en tant que treballadors autònoms. Llavors, l'home li va dir que “estamos en el Reino de España”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Novament, trobem un cas de discriminació que es justifica amb la idea que el castellà és la llengua “del Reino de España”. Aquesta noció tan simple encapsula bona part de l'ideari lingüístic del nacionalisme espanyol. De forma implícita, aquest ideari comporta que Espanya és un equivalent de Castella, una Castella gran, i que els grups lingüístics diferents del castellà són una anomalia que, com a màxim, es pot tolerar, però que no tenen el mateix dret de posseir l'Estat que el grup espanyol per antonomàsia.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

40 (284). Un treballador d'atenció al públic de RENFE li exigeix que parli “en español”.

Data: 05/06/2021

Administració: Estatal

Organisme: Renfe-Adif

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: N. C. M.

Descripció del cas: N. C. M. es trobava a l'estació de RENFE de Plaça Catalunya de Barcelona. La ciutadana tenia necessitat de fer una consulta i es va adreçar al personal d'atenció al públic. Un dels treballadors li va respondre de mala manera que els parlés “en español”. N. C. M. es va sentir coaccionada i va continuar la conversa en castellà. En tot moment, el treballador va exhibir una actitud xulesca.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Novament, som davant d'un cas de discriminació en què l'agressor creu que la persona agredida li deu una deferència especial, que es concreta en adaptar-se a la seva llengua, tot i que aquesta no és la pròpia i tradicional del territori on treballa. Aquesta actitud no seria tolerada en estats que reconeixen un estatus igualitari a tots els seus grups lingüístics nadius. En aquests estats, les diferents llengües autòctones són oficials de l'administració general i els drets d'ús dels ciutadans i els deures dels funcionaris són equivalents per a tots aquests idiomes, mentre que cadascuna de les llengües és oficial en exclusiva als territoris on és nadiua. A l'Estat espanyol la lògica s'inverteix: el castellà és oficial a tot arreu mentre que els altres idiomes només ho són en territoris específics, i els drets i deures són superiors en el cas del castellà. Aquesta desigualtat constitucional i simbòlica fa que molts parlants de la llengua privilegiada reproduïxin els seus rols de privilegi fins i tot en àmbits en què legalment no poden fer-ho, com és el cas dels funcionaris de les administracions autonòmica i local.

41 (285). Li diuen que si no signa el consentiment de vacunació en castellà, se'n vagi a casa sense vaccinar-se.

Data: 07/06/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública

Lloc: Mislata (Horta Oest)

Territori: País Valencià

Víctima: J. F. P. I.

Descripció del cas: J. F. P. I. s'havia de posar la segona dosi contra la Covid-19 i va anar a vaccinar-se en un dels punts habilitats al municipi on residia, Mislata. Quan va arribar li van demanar que signés un consentiment escrit, perquè va optar pel vaccí AstraZeneca en comptes de Pfizer. El ciutadà es va adonar que el consentiment era només en castellà i va demanar que li donessin en valencià. L'encarregat li va respondre que en valencià no el tenien i que tampoc no l'hi podien imprimir. Va afegir que si volia el podia imprimir pel seu compte però l'usuari li va respondre que no hi havia cap motiu perquè hagués de fer-ho, pel simple fet que fos valencianoparlant. L'home no li donava cap alternativa i mentre discutien anaven passant usuaris per davant de J. F. Quan el ciutadà li va assenyalar que això era discriminatori, l'encarregat li va dir que "passen perquè ningú no m'ha demanat el document en valencià". Passada una estona, algunes persones de la cua el van escridassar: "¡pídelo en gallego!", "lo estás retrasando todo por una imbecilidad". A J. F. li va semblar que eren policies estatals perquè duïen uns pantalons d'uniforme que ho feien pensar. Finalment, el ciutadà va haver de cedir perquè no volia anar-se'n sense el vaccí, però es va sentir molt humiliat.

Font: "Nou cas de discriminació lingüística: "Per poc em quede sense la vacuna per demanar el document en valencià", *Vilaweb* .

<https://www.vilaweb.cat/noticies/discriminacio-linguistica-vaccinacio-pais-valencia/>

La manca de garanties pel que fa a l'exercici dels drets lingüístics obliga molts ciutadans catalanoparlants o conscienciats en matèria lingüística a optar o bé per la cessió i la renúncia o bé per una actitud de resistència que exigeix molts sacrificis i incomprensió. Probablement, l'actitud tossuda de persones com el protagonista d'aquest cas ajuda que les vulneracions dels drets lingüístics siguin menys prevalents que no serien en la seva absència; malgrat tot, aquesta actitud resistent genera costos emocionals i personals que un poder públic compromès amb la llengua no hauria de necessitar per actuar correctament.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

42 (286). Un agent dels Mossos es resisteix a parlar en català amb una ciutadana que l’hi demana.

Data: 21/06/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Mossos d’Esquadra

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: R. M. F. V.

Descripció del cas: R. M. F. V. va anar a una manifestació davant del teatre del Liceu de Barcelona, per protestar per la presència del cap de l’executiu espanyol, Pedro Sánchez. Quan va arribar a la concentració, un agent dels Mossos d’Esquadra li va dir, en castellà, que no podia passar per allà. La dona es va sorprendre i li va preguntar per què li parlava en castellà. L’agent va respondre-li amb hostilitat, i no va canviar de llengua: “puede hablarme en catalán o en español”. Quan la dona li va dir que apuntaria la placa perquè es negava a atendre-la en català, el Mosso li va dir de molt males maneres, en català, que no podia passar per allà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va anul·lar l’any 2015, en la Sentència 772/2015, diversos preceptes del “Protocol d’usos lingüístics per al sector sanitari públic a Catalunya” i del “Protocol d’usos lingüístics per a la Generalitat de Catalunya i el sector públic que en depèn”. Entre aquests preceptes hi havia el mandat que els funcionaris d’atenció telefònica atenguessin els ciutadans inicialment en català i que només canviessin de llengua si els usuaris els ho requerien explícitament. Segons el Tribunal, el dret dels funcionaris a parlar una llengua oficial o l’altra només “cedeix davant del d’opció lingüístic en favor de l’usuari” i, alhora, els funcionaris no tenen dret de mantenir-se en una llengua oficial diferent de la usen els usuaris, perquè això seria “forçar sense justificació el dret d’opció lingüística de l’usuari”. Amb tot, aquests criteris en teoria obligatoris són vulnerats sistemàticament per l’administració general de l’Estat, que no exigeix als seus treballadors que sàpiguen català, i també són obviats per l’administració autonòmica quan afecten els drets dels catalanoparlants. Que se sàpiga, no existeixen mecanismes efectius per garantir que els ciutadans que parlen en català siguin atesos en aquest idioma.

43 (287). Intenta fer una consulta en català a la Seguretat Social i després d'una hora d'espera es talla la trucada i ningú no torna a contactar-hi.

Data: 23/06/2021

Administració: Estatal

Organisme: Seguretat Social

Lloc: Sant Feliu de Guíxols
(Baix Empordà)

Territori: Catalunya

Víctima: L. Q. M.

Descripció del cas: L. Q. M. va trucar a la Tresoreria General de la Seguretat Social per fer una consulta. Després d'esperar cinc minuts, s'hi va posar un treballador, que li va parlar en castellà. La ciutadana va demanar-li si podia rebre el servei en català i el treballador va desviar la trucada. Després d'una hora d'espera sense resposta, la trucada es va tallar i L. es va quedar sense poder fer la consulta.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Els ciutadans que volen expressar-se en català en tots els àmbits de la vida sovint han d'assumir costos afegits, en temps, recursos i benestar psicològic. Això és particularment evident en els tractes amb l'administració general de l'Estat, que està pensada per funcionar en castellà i per atendre les necessitats de les persones que s'expressen en aquest idioma. En aquest àmbit el català és vist, en el millor dels casos, com un a més a més, com una atenció "extra", i en el pitjor com una molèstia. Aquesta realitat comporta que molts serveis públics teòricament en català estiguin infradotats en personal i recursos, fet que en desincentiva l'ús.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

44 (288). A la comissaria li posen tota mena d'obstacles per parlar en català i quan vol posar una queixa la intenten convèncer que no ho faci perquè “no t'han obligat pas a parlar en castellà”.

Data: Juny de 2021

Lloc: Girona (Gironès)

Administració: Estatal

Territori: Catalunya

Organisme: Policia estatal

Víctima: A. D. R.

Descripció del cas: A. D. R. va anar a la comissaria de la policia estatal de Girona per fer-se un passaport nou, perquè el vell l'havia extraviat. El funcionari que la va atendre li va explicar que com que faltava més d'un mes per a la renovació periòdica, necessitava presentar una denúncia als Mossos que l'havia perdut i portar-ne la prova documental. A més, va afegir que podia demanar a la policia de l'entrada si li podien donar cita per més tard, per fer-se'l aquell mateix dia. La ciutadana li va fer cas i ho va demanar a l'agent de l'entrada. La dona inicialment no va donar-li cap resposta i ella ho va tornar a preguntar. Llavors, la policia la va tallar i li va exigir que l'hi digués “en español”. La ciutadana li va respondre que volia expressar-se en català i llavors la funcionària, que es mostrava agitada, li va dir: “ya le he dicho que no la entiendo”. Quan la ciutadana li va indicar que tant el català com el castellà eren oficials, la funcionària li va dir: “vamos a ver, ¡que soy una trabajadora del estado yo!”. Després d'alguns intercanvis més va dir: “qué pesada, yo no puedo hoy con esto”. En aquell moment, un altre policia s'hi va acostar i li va dir: “hombre, mi compañera te ha pedido que le hables en castellano por favor”. A. D. R. va decidir anar-se'n a la comissaria dels Mossos a buscar el document, sense haver concertat cita per a la tarda. Després que els Mossos li fessin el document, A. D. R. va tornar a la comissaria de la policia estatal. Quan va parlar novament a la policia de la porta, la van apartar a un costat. Després d'una llarga espera i de rebre males mirades de diversos agents, un funcionari que parlava en català i que aparentment era un comandament la va fer passar, de mal humor, i li va demanar què volia. Ella li va exposar la situació i li va dir que volia posar una queixa. Ell l'anava interrompent i deia: “Home, però no t'han obligat pas a parlar en castellà, oi?”. Quan ella va mantenir-se ferma que volia presentar una queixa, l'home va adoptar un posat més amable i aquesta aparent empatia va fer que ella presentés una queixa menys dura. Un cop la ciutadana va haver posat la queixa, però, l'home va tornar a mostrar una actitud malhumorada. Finalment, va tornar a anar a la porta i, ara sí, li van donar un número de cita.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La pregunta-afirmació del comandament que ningú havia “obligat” A. D. R. a parlar en castellà és molt cínica, però aquesta actitud no és infreqüent quan es volen denunciar discriminacions lingüístiques (o qualsevol forma de discriminació estructural, de fet). Es tracta d’una tècnica que es coneix com a “llum de gas”, que consisteix en introduir dubtes sobre l’experiència mateixa de la víctima i la seva percepció. A més, és significatiu que el comandament es mostrés inicialment hostil, llavors empàtic i finalment hostil un altra vegada, davant de la víctima. Això també és una forma de manipulació psicològica, que explota els sentiments de la víctima per evadir responsabilitats.

45 (289). Demana la documentació en català a la cua de la vacunació i li diuen que “aquí la gente viene a vacunarse, no a aprender idiomas”.

Data: 02/07/2021

Administració: Autonòmica

Organisme: Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública

Lloc: Paterna (Horta Oest)

Territori: País Valencià

Víctima: D. C. S.

Descripció del cas: D. C. S. va anar al Pavelló Municipal C. D. M. de Paterna, a l’Horta de València, per rebre la primera dosi del vaccí de la Covid-19. A l’entrada, li van donar una fotocòpia d’un full informatiu amb un qüestionari i unes indicacions. El document era únicament en castellà i D. C. S. va demanar-lo en valencià. La persona que repartia els fulls li va dir: “aquí la gente viene a vacunarse, no a aprender idiomas”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Un nombre significatiu de les persones del grup lingüístic privilegiat de l’Estat tenen molt poca empatia amb els membres dels grups minoritzats. En alguns casos, l’element principal és ideològic: el nacionalisme espanyol justifica la subordinació d’aquests grups i la supremacia legal del castellà. En altres casos, l’actitud pot ser producte de la mera incapacitat de posar-se al lloc de l’altre, com a conseqüència de privilegis que mai no s’han parat a qüestionar però que eviten que es trobin en situacions anàlogues. En qualsevol cas, comentaris despectius com el descrit a la fitxa són indicatius d’una situació de desigualtat.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

46 (290). Els socorristes li exigeixen que parli en castellà perquè ni saben català ni l’entenen.

Data: 05/07/2021

Lloc: Sitges (Garraf)

Administració: Local

Territori: Catalunya

Organisme: Ajuntament de Sitges

Víctima: Y. G. V.

Descripció del cas: Y. G. V. va anar a la platja a la ciutat de Sitges. Allà, va adreçar-se en català als socorristes per fer-los una consulta. Quan van sentir que els parlava en català li van dir que ni en sabien ni l’entenen i van demanar que els parlés en castellà. Els socorristes són treballadors d’empreses contractades pels ajuntaments per vigilar les platges.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Les empreses contractistes dels poders públics han de garantir els drets lingüístics en la mateixa mesura que si el prestador del servei fos directament l’administració. L’article 33 de l’Estatut d’Autonomia estableix que “els ciutadans tenen el dret d’opció lingüística” i que aquest dret obliga, no només les administracions, sinó també “les entitats privades que en depenen quan exerceixen funcions públiques”. Tanmateix, moltes empreses contractistes i subcontractades no adequen les seves pràctiques de contractació i els seus criteris de relació amb els usuaris a les exigències de la legislació en matèria de llengua.

47 (291). El ministeri li exigeix la documentació en castellà si vol rebre unes subvencions, però la traducció és més costosa que les ajudes.

Data: 13/07/2021

Lloc: Girona (Gironès)

Administració: Estatal

Territori: Catalunya

Organisme: Ministeri de Ciència i Innovació

Víctima: A. P.

Descripció del cas: L'empresa d'A. P. s'havia d'acreditar per rebre una subvenció del Ministeri de Ciència i Innovació. Per aquest motiu, A. P. va enviar a l'administració una còpia dels estatuts de l'empresa i tota la documentació que demanaven. Un temps després va rebre una carta del ministeri en què li deien que tota la documentació havia de ser en castellà i que havia de presentar una traducció jurada de tot allò que fos en català. Si no ho feia, s'exclouria la seva empresa de la concessió de les subvencions en qüestió. A. P. va fer números i va arribar a la conclusió que el cost de la traducció era superior a la quantia de la subvenció.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Tot i que la Constitució espanyola proclama a l'article 3.3 que "la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció", el funcionament exclusivament en castellà de l'administració general de l'Estat genera tota mena de desincentius a l'ús normal de les altres llengües autòctones del territori estatal. L'article 3.1 de la mateixa constitució, de caràcter supremacista, proclama l'oficialitat exclusiva del castellà en el conjunt estatal i aquest precepte serveix a l'administració general per justificar que no té l'obligació d'acceptar l'ús de les altres llengües. Tanmateix, que no hi hagi aquesta obligació constitucional no significa que una llei ordinària no pugui preveure l'acceptació d'altres idiomes, especialment quan el seu rebuig pot entrar en contradicció amb el principi d'"especial respecte i protecció". Amb tot, no existeix cap llei d'aquestes característiques.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

48 (292). La cartera li diu que hauria de saber dir els números del DNI en castellà.

Data: 13/07/2021

Administració: Estatal

Organisme: Correos

Lloc: Terrassa (Vallès Occidental)

Territori: Catalunya

Víctima: X. P. R.

Descripció del cas: X. P. R. va rebre a casa un paquet, que li va portar l'empresa pública Correos. La treballadora que l'hi va dur va demanar-li que li digués el número del carnet d'identitat i X. P. R. ho va fer, en català. Ella li va dir que no l'havia entès i ell l'hi va tornar a dir, número a número, lentament. Novament, li va dir que no l'entenia, i va afegir que l'hi digués en castellà. El ciutadà li va respondre que hauria de saber parlar en català, i que almenys hauria de conèixer els números. Ella va respondre que el ciutadà hauria de saber dir-ho en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

En la qüestió de les llengües, a l'Estat espanyol sovint es reverteixen els rols del servidor públic i el ciutadà: la ideologia hegemònica del nacionalisme espanyol fomenta la idea que és el ciutadà catalanoparlant (o bascoparlant, o galaicoparlant) que ha d'adaptar-se a la conveniència comunicativa del treballador públic castellanoparlant, i no a la inversa. Aquesta lògica té tints colonials i dona més pes als privilegis dels treballadors de l'estat que als drets dels ciutadans dels grups minoritzats.

49 (293). Un metge d'origen rus l'escriu perquè se li adreça en català.

Data: 14/07/2021

Administració: Autonòmica

Organisme: IB Salut

Lloc: Pollença (Mallorca)

Territori: Illes Balears

Víctima: Una veïna de Pollença

Descripció del cas: Una dona resident a Pollença va acudir al Centre de Salut de Pollença. En acabar la visita mèdica, la metgessa la va enviar a fer una analítica. La dona va anar al mostrador perquè li donessin un pot per a la mostra i no va trobar-hi ningú. Mentre esperava, va aparèixer un home que la ciutadana va prendre per un infermer. La dona li va demanar el potet. L'home li va etzibar, secament: "¡Habla en castellano!". La dona es va quedar molt parada i li va respondre, d'esma: "És una broma, no?". Ell va tornar a cridar: "¡Habla en castellano". La dona va repetir, incrèdula: "m'ho dius seriosament? No és una broma?". Llavors l'home li va donar l'esquena i va entrar en una sala on passen visita els metges d'urgència, circumstància que va indicar a la dona que no es tractava d'un infermer sinó un doctor. Posteriorment, el Diari de Balears va publicar que es tractava d'un metge substituït d'origen rus que ja havia provocat incidents.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'Estat espanyol es presenta a l'exterior com un estat-nació homogèniament castellà i castellanoparlant. Això fa que molts estrangers no tinguin cap coneixement de l'existència dels grups lingüístics minoritzats i que entre els que es traslladen a viure a l'Estat espanyol alguns tinguin una sorpresa desagradable quan descobreixen la realitat. En alguns casos, els nous residents adopten les actituds promogudes pel nacionalisme espanyol i es mostren hostils als ciutadans que s'expressen en les llengües marginades amb actituds que incompleixen la normativa que deriva de la cooficialitat d'aquestes llengües.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

50 (294). Una metgessa del servei sanitari valencià li diu que si li parla en valencià no l'entén.

Data: 19/07/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública

Lloc: Xàtiva (Costera)

Territori: País Valencià

Víctima: P. F. P. i el seu oncle

Descripció del cas: P. F. P. va acompanyar el seu oncle a una consulta externa d'oftalmologia a l'Hospital Lluís Alcanyís de Xàtiva. Allà, van haver d'esperar una llarga estona per ser atesos. En un moment donat, va sortir de la consulta una doctora i P. F. P. li va demanar per l'ordre amb què estava atenant. La dona no el va mirar però va respondre: “si me hablas en valenciano no te entiendo”. Davant del caos que hi havia, el ciutadà no va voler continuar discutint, però es va sentir molt violentat i molest que el servei sanitari valencià tolerés aquestes situacions.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La sensació d'impunitat quant a la vulneració dels drets lingüístics no es limita a l'administració general de l'Estat. Molts treballadors dels serveis autonòmics no semblen tenir cap temor de vulnerar els drets lingüístics dels ciutadans. Les expressions menyspreatives que molts fan servir indiquen que l'administració no inculca de manera satisfactòria en els seus treballadors la necessitat de garantir aquests drets i que no temen correctius den cas de no respectar-los. Cal tenir en compte que l'expressió “no t'entenc” sovint serveix per dir “no t'atenc si no parles en castellà”, perquè rarament va acompanyada d'una acció per assegurar que la persona rebi l'atenció per part d'algú que la pugui atendre.

51 (295). El truquen d'IB Salut i li diuen que ha de parlar en castellà perquè és “ciudadano de España”.

Data: 25/07/2021

Lloc: Palma (Mallorca)

Administració: Autònoma

Territori: Illes Balears

Organisme: IB Salut

Víctima: D. M. P.

Descripció del cas: D. M. P. va rebre una trucada d'Infocovid, un servei dependent del Servei de Salut de les Illes Balears, per interessar-se per la raó que el ciutadà no hagués acudit a una prova de PCR que tenia demanada. D. M. P. va explicar que no havia pogut anar-hi. A això, el treballador d'Infocovid li va respondre que no l'entenia. D. M. P. ho va tornar a dir i llavors l'home li va demanar que ho digués en castellà. D. M. P. li va dir que era a Mallorca i que el català hi era llengua oficial. Llavors el treballador va mostrar-se irritat i en un to de veu marcadament pujat li va dir: “esto es importante”. Llavors va afegir que D. M. P. era un “ciudadano de España”, com si això justificués les seves exigències. L'home continuava pressionant D. M. P. perquè girés al castellà i el ciutadà finalment el va tallar i li va dir que volia ser atès per algú altre que l'entengués. L'home no li va fer cas i va continuar intimidant-lo. En aquell moment, D. M. P. va comunicar-li que presentaria una queixa a l'Oficina de Drets Lingüístics de les Illes Balears i va penjar el telèfon.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La paraula “Espanya” encapsula per a molts nacionalistes espanyols la noció d'un estat homogeniament castellà o, com a mínim, un estat en què allò castellà gaudeix d'un estatus diferenciat i superior. “Espanya”, un terme d'origen romà per referir-se a la península ibèrica, va començar a associar-se durant l'edat mitjana amb el conjunt de territoris de la Corona de Castella i, més tard, amb la monarquia conjunta entre les Corones de Castella i Aragó i amb l'estat borbònic unificat al voltant de Castella a començament del segle XVIII. Durant tot aquest procés històric, la confusió d'allò “espanyol” amb allò castellà va suposar que les cultures dels pobles que van quedar units a Castella, sovint per la conquesta militar, quedessin subordinades. Allò castellà va començar a ser categoritzat com si fos “comú”, tot i que era particular d'un dels pobles de l'Estat espanyol, mentre que allò diferent a la castellanitat va quedar reduït a un “localisme” o “particularisme”, en contraposició a la cultura de referència. Aquesta visió supremacista i diluïdora de les nacionalitats i comunitats lingüístiques ibèriques és encara hegemònica entre la població dominant de l'Estat espanyol i es reproduïx de manera regular en expressions aparentment tan banals com “usted es ciudadano de España”.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

52 (296). Van a urgències pediàtriques i els diuen que parlin en castellà perquè una de les metgesses “és mexicana”.

Data: 27/07/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Granollers (Vallès Oriental)

Territori: Catalunya

Víctima: A. H. R. i la seva filla

Descripció del cas: A. H. R. va portar la seva filla de 13 anys a la consulta d'urgències pediàtriques de l'Hospital de Granollers. Les van atendre quatre metgesses a la vegada, circumstància que va fer pensar a la dona que algunes eren practicants. Quan A. H. R. va començar a explicar el cas, una de les treballadores la va interrompre i li va dir que parlés en castellà perquè n'hi havia una que era mexicana. Més endavant, la nena també es va expressar en català i també la van interrompre per exigir-li l'ús del castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El sistema de metges practicants està regulat pel parlament espanyol i la seva relació contractual és amb un òrgan de l'administració general de l'Estat que no els demana cap altra llengua del castellà, amb independència de l'òrgan autònom en què facin finalment de residents. La decisió d'exigir el castellà en exclusiva supedita, doncs, els interessos dels pacients que s'expressen en altres llengües a la ideologia nacionalista espanyola que impregna l'administració estatal. Amb tot, cal apuntar que aquests metges, com tots els treballadors públics destinats en territoris amb llengües oficials diferents del castellà, tenen l'obligació de garantir l'atenció en aquests idiomes als ciutadans que s'hi expressin. Per tant, en cap cas no poden fer exigències de canvi de llengua als pacients.

53 (297). "¿Prefieres que te hable en catalán o que te de hora para la vacuna?"

Data: 30/07/2021

Administració: Autonòmica

Organisme: IB Salut

Lloc: Palma (Mallorca)

Territori: Illes Balears

Víctima: Una veïna de Palma

Descripció del cas: Una jove resident a Palma, embarassada, va anar al PAC Santa Catalina per demanar hora per a vaccinar-se de la tos ferina. Quan va demanar en català el que necessitava, el treballador que l'atenia li va etzibar: "¿Prefieres que te hable en catalán o que te de hora para la vacuna?"

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Expressions com la recollida en aquesta fitxa mostren que per a molts ciutadans castellanoparlants de l'Estat espanyol expressar-se en català és una mena de caprici, d'antull, que ha de quedar subordinat a les coses vertaderament importants, com la salut. Aquesta contraposició entre l'ús d'una llengua i la vacunació no seria mai formulada si la llengua en qüestió fos el castellà, perquè en la ideologia que inspira expressions com la descrita el castellà és de naturalesa diferent i superior que el català.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

54 (298). Un socorrista diu pocavergonya una banyista perquè no li parla en castellà i l'ajuntament es nega a sancionar l'empresa.

Data: 01/08/2021

Lloc: Calp (Marina Alta)

Administració: Local

Territori: País Valencià

Organisme: Ajuntament de Calp

Víctima: P. C. i la seva tia

Descripció del cas: P. C. es trobava amb la seva família a la platja de la Fossa del municipi de Calp, a la Marina Baixa. Les fonts per netejar-se els peus de la sorra i la sal de mar no funcionaven i la tia de P. C. ho va fer notar a un socorrista. El treballador li va cridar, en un to violent: “¡En castellano, señora!”. La dona es va sentir agredida i li va dir que no parlaria en castellà i que no tenia vergonya. El noi es va agitar molt i va començar a cridar-li: “¡sinvergüenza! ¡En castellano! ¡Que no tiene vergüenza!”. Posteriorment la família va presentar una denúncia a l'Ajuntament contra l'empresa concessionària del servei de socorrisme, amb l'assessorament de Plataforma per la Llengua. Tanmateix, l'Ajuntament es va negar a sancionar-la i es va limitar a dir que advertiria l'empresa.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Novament, trobem un socorrista, un treballador d'una empresa subcontractada del sector públic, vulnerant impúdicament els drets lingüístics dels ciutadans catalanoparlants. En aquest cas, a més, s'hi afegeix una actitud d'indignació i d'ofensa. És significatiu que el noi considerés propi de pocavergonyes que li parlessin en valencià i no volguessin girar al castellà: aquest capteniment indica un privilegi plenament assumit i normalitzat. Finalment, cal destacar que les administracions públiques, fins i tot les que són teòricament sensibles als drets lingüístics, tendeixen a evitar qualsevol sanció o acció disciplinària pels discriminadors lingüístics. Aquesta actitud, que no es reproduïx amb altres vulneracions de drets, s'explica pel temor de la reacció del nacionalisme espanyol, que disposa dels principals ressorts de poder i dels altaveus mediàtics.

55 (299). Acompanya la seva àvia de 97 anys al Centre de Salut de Catarroja i acaba fent d'intèrpret perquè la metgessa no l'entén

Data: 01/08/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública

Lloc: Catarroja (Horta Sud)

Territori: País Valencià

Víctima: F. M. E. i la seva àvia

Descripció del cas: F. M. E. va acompanyar la seva àvia, de 97 anys, al Centre de Salut de Catarroja, per una urgència. Quan els van fer passar a la consulta, van parlar en valencià amb la metgessa, una dona jove. L'àvia, per bé que entenia el castellà, no el sabia parlar. La metgessa els va dir que ella no entenia el valencià i F. M. E. es va veure obligat a fer d'intèrpret perquè entengués el que deia l'àvia. Per bé que la metgessa va ser correcta i no va entrar en desqualificacions en cap moment, a diferència d'altres casos en aquest recull, F. M. E. va sentir-se violentat. Va enviar una queixa a Plataforma per la Llengua en què exposava les preguntes que s'havia fet: "És eixe el servei que vol donar el sistema sanitari valencià? On queda el dret de les persones valencianoparlants a ser ateses en la seua pròpia llengua, la qual és cooficial? No paguem els mateixos impostos que la resta? No es tracta de triar entre professionals o quina llengua prefereix ser atès/a, sinó que l'administració pública valenciana ha de comptar amb professionals que puguen atendre de manera igualitària en ambdues llengües. Però, sempre és la nostra llengua la vulnerada".

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Si bé els casos més cridaners de discriminació lingüística impliquen vexacions, insults i mostres de menyspreu, en molts altres casos les discriminacions succeeixen sense que la part discriminadora tingui una actitud hostil i agressiva. El supremacisme lingüístic, a més d'una ideologia, és també un sistema de privilegis, dels quals es beneficien no només les persones més militants sinó també d'altres que bé per temperament, bé per altre raons, no mostren els mateixos prejudicis. De fet, aquest sistema de privilegis, perquè està regulat a la llei, afecta fins i tot les interaccions entre persones que hi són conscientment i explícitament contràries (per exemple, tots els ciutadans estan obligats a conèixer el castellà, però les altres llengües de l'Estat no s'ensenyen al sistema públic fora dels seus territoris tradicionals, i això fa que la llengua de comunicació entre les minories lingüístiques sigui per defecte el castellà).

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

56 (300). A urgències li diuen que el poden atendre en anglès o francès, però no en català.

Data: 03/08/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: G. S. B.

Descripció del cas: G. S. B. va anar d'urgències al CAP Cotxeres, a Barcelona. Quan va passar a la consulta es va adreçar en català a la metgessa. La facultativa li va respondre que el català ni el parlava ni l'entenia i, amb sorna, va afegir que si volia podia atendre'l en anglès o en francès.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Molts discriminadors lingüístics parteixen de la idea que el català és una llengua de segona categoria, que no mereix ser apresada, que és accessòria, i la contraposen a llengües “de veritat”, o “serioses”, o “internacionals”. Sovint, la llengua “de veritat” a què contraposen el català és el castellà, però en ocasions també fan referència a altres idiomes com l'anglès o el francès.

57 (301). El carter substitut li demana que li digui el DNI en castellà perquè no entén el català.

Data: 04/08/2021

Administració: Estatal

Organisme: Correos

Lloc: Malgrat de Mar (Maresme)

Territori: Catalunya

Víctima: L. P. O.

Descripció del cas: L. P. O. va rebre una carta certificada a casa. No l'hi va portar la seva carterera habitual sinó un substitut. Quan va lliurar-li la carta, l'home va demanar-li el número de DNI i la ciutadana l'hi va dir. L'home va dir que no l'entenia i va dir-li que l'hi digués en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Novament, som davant d'un cas en què la discriminació no va lligada a una hostilitat manifesta. La desigualtat i supremacisme estructurals creen tota mena de situacions en què els drets dels grups subordinats són vulnerats sense que hi hagi necessàriament malícia en la part discriminadora. El fet que les minories nacionals i lingüístiques estiguin obligades a conèixer el castellà però els membres del grup dominant i els treballadors estatals no hagin de conèixer les altres llengües patrimonials de l'Estat genera molts obstacles a l'ús d'aquests idiomes.

58 (302). Un treballador del sistema sanitari balear exigeix a un home que parli en castellà perquè “no soy traductor, esto es una comunidad bilingüe y no sois catalanes aquí”.

Data: 13/08/2021

Lloc: Santanyí (Mallorca)

Administració: Autònoma

Territori: Illes Balears

Organisme: IB Salut

Víctima: G. V. Y.

Descripció del cas: G. V. Y. va trucar al PAC de Santanyí per demanar informació sobre una ambulància que havia demanat per a un familiar que es trobava molt malament. El treballador que va atendre la trucada va dir-li que li repetís en castellà. G. V. Y. li va fer notar que a Mallorca tenia dret d'expressar-se en català. Llavors, el treballador li va etzibar: “no soy traductor, esto es una comunidad bilingüe y no sois catalanes aquí”. G. V. Y. es va veure forçat a girar al castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Totes tres expressions utilitzades per negar el dret de parlar en català del ciutadà discriminat en aquest cas són reveladores d'una manera de pensar molt estesa a l'Estat espanyol. Per una banda, el discriminador argumenta que no és traductor. El català seria, doncs, no pas la llengua pròpia del territori, amb drets d'ús plens, sinó la llengua d'uns pocs, no exigible en general, equivalent a una llengua estrangera. El discriminador també diu que “esto es una comunidad bilingüe”. Bilingüisme, però, en la seva concepció, no implica una igualtat real

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

entre les dues llengües, sinó que els autòctons tenen l'obligació de saber, a més de la seva llengua, un altre idioma, el castellà, que han de fer servir quan hi són requerits; en canvi, els parlants d'aquest altre idioma, tenen perfectament reconegut el dret de ser monolingües. Finalment, el discriminador afirma que “no sois catalanes”. D'alguna manera, per a molts nacionalistes espanyols, als catalans se'ls ha de “tolerar” cert marge en la reclamació de la igualtat lingüística, perquè són d'aquesta manera, estranys, però s'ha d'evitar que territoris més “sans” s'encomanin dels mateixos vicis.

59 (303). El treballador d'una finestra de Renfe: “Si no me lo pide en castellano, no se lo daré”.

Data: 19/08/2021

Administració: Estatal

Organisme: Renfe-Adif

Lloc: Sitges (Garraf)

Territori: Catalunya

Víctima: R. M. C. P.

Descripció del cas: R. M. C. P. va anar a l'estació de Sitges per comprar un bitllet a Valls. Quan va demanar el bitllet, la treballadora de la finestra li va dir: “en castellano, por favor. No la entiendo”. La ciutadana va preferir desplaçar-se a la finestra del costat i ser atesa en català. Mentre ho feia, la treballadora va xiuxiuejar alguna cosa al seu company. Quan R. M. va demanar el bitllet novament, l'home li va dir: “si no me lo pide en castellano, no se lo daré”. Ella va tornar a dir-li que volia un bitllet per anar a Valls. Ell repetí: “no, si no es en castellano, no se lo doy”. La ciutadana, molt nerviosa, va dir que si no l'atenien els denunciaria. L'home llavors va dir que li era igual. Una estona després, però, van acabar per donar-li.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Els casos de discriminació en què no hi ha un problema real de comprensió són els que més evidencien els privilegis i la ideologia supremacista de fons. Els treballadors de Renfe protagonistes d'aquest cas no podien acceptar que una persona catalanoparlant es negués a expressar-se en castellà quan l'hi reclamaven, i volien obligar-la a cedir. Aquesta actitud volia “restaurar” una posició de superioritat, un estatus simbòlic superior, que la persona discriminada havia posat en qüestió.

60 (304). La Guàrdia Civil en un control: “Yo entiendo el catalán, pero soy la autoridad y si le pido que me hable en español, me habla en español”.

Data: 27/08/2021

Lloc: Baro (Pallars Sobirà)

Administració: Estatal

Territori: Catalunya

Organisme: Guàrdia Civil

Víctima: L. B. C. i la seva germana

Descripció del cas: L. B. C. i la seva germana anaven amb cotxe al poble d'Àreu, al Pallars Sobirà. A l'alçada de Baro les van parar agents de la Guàrdia Civil i els van preguntar on anaven. Elles els ho van dir, en català. Llavors, l'agent que tenien davant els va dir: “me puede hablar en español?”. Elles ho van repetir més lentament, diverses vegades: “anem a Àreu”. La resposta: “yo entiendo el catalán, pero soy la autoridad y si le pido que me hable en español, me habla en español”. Elles li van dir que tenien dret de parlar en català i llavors l'agent els va exigir que traguessin la documentació. Acte seguit, els paramilitars van començar a regirar-los les bosses i van registrar el maleter. Mentre ho feien, van preguntar: “¿llevan sustancias químicas?”. Elles: “Gel hidroalcohòlic i paracetamol”. Els agents: “¿no es cocaína o heroína? Aquí se lleva mucho ponerlo en blísters de paracetamol”. També van fer comentaris com: “espero que cuando salgan hablen español”, “yo no quería venir a Cataluña”, “yo os entiendo porque me he criado en Ripollet, pero mis compañeros no”, “y si yo hablo gallego, ¿qué?”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El supremacisme castellà, tret inherent al nacionalisme espanyol majoritari, és una actitud hegemònica en la societat espanyol i és especialment present entre els cossos de l'administració general de l'Estat. Per altra banda, molts d'aquests cossos tenen una tradició autoritària que mai no s'ha corregit perquè el final del franquisme no va comportar una ruptura legal ni es van depurar els responsables d'aquell règim, que van conservar les seves posicions de poder. Tots dos factors, el supremacisme castellà i la tradició autoritària, són especialment marcats en els cossos policials. Aquesta combinació fa que sovint els tractes dels ciutadans catalanoparlants que s'expressen en la seva llengua amb els agents policials estiguin marcats per la tensió i les exigències i amenaces dels darrers.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

61 (305). Un pare es veu forçat a fer d'interpret perquè la metgessa diu que no entén la filla petita, tot i que fa un any que viu a Catalunya

Data: 27/08/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Granollers (Vallès Oriental)

Territori: Catalunya

Víctima: X. T. G. i la seva filla.

Descripció del cas: X. T. G. va acompanyar la seva filla petita a la pediatra, al CAP Sant Miquel de Granollers. La nena encara no entenia bé el castellà i la metgessa assegurava que ella no sabia català i que tampoc no l'entenia, tot i que feia un any que vivia a Catalunya, que treballava per l'administració i que oferia un servei al públic. La situació d'incomprensió entre la nena i la metgessa va obligar el pare a fer d'interpret.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Troben novament un cas de discriminació a la sanitat pública, en mans de l'administració autonòmica. En principi, els treballadors de l'administració autonòmica a Catalunya tenen l'obligació de tenir cert domini oral i escrit de la llengua catalana, que els faci aptes per exercir les seves funcions, segons l'article 11 de la Llei 1/1998, de Política Lingüística. A més, segons el mateix article, aquest coneixement s'ha d'acreditar en els processos selectius. Tanmateix, durant els darrers anys la Generalitat de Catalunya ha tendit a abusar de les contractacions directes, sense procés selectiu, i això permet l'entrada de professionals que no tenen el coneixement exigint de català. El coneixement continua essent obligatori, però evadeixen el mecanisme d'acreditació. Per altra banda, alguns professionals als centres de salut catalans són metges practicants, residents, la relació contractual dels quals és amb el ministeri de Sanitat, que els exempta de saber cap altra llengua que el castellà.

62 (306). Una metgessa que fa set anys que viu a Mallorca es nega a atendre una dona gran que s'expressa en català.

Data: 30/08/2021

Administració: Autònoma

Organisme: IB Salut

Lloc: Palma (Mallorca)

Territori: Illes Balears

Víctima: Una veïna de Palma.

Descripció del cas: Una ciutadana mallorquina d'edat avançada va anar al CAP Son Pisà de Palma per una urgència. Quan va ser allà, va saber que la seva doctora habitual era de vacances i que l'estava substituint una altra metgessa. Quan va passar a la consulta, la sanitària li va dir que parlés en castellà perquè no entenia el català. Quan la ciutadana li va preguntar si feia poc que vivia a Mallorca li va respondre que no, que ja feia set anys.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El fet que els catalanoparlants estiguin obligats a saber castellà i, en canvi, els castellanoparlants no tinguin cap obligació de saber català, facilita que alguns dels segons exigeixin sistemàticament als primers que s'expressin en castellà i que mai no aprenguin a parlar en català. Amb tot, la similitud entre una llengua i una altra, romàniques totes dues, fa poc creïble que una persona castellanoparlant que ha estat en contacte amb el català durant anys no sigui capaç d'entendre'l. En aquestes circumstàncies, és més probable que l'exigència d'ús del castellà provingui purament de motivacions ideològiques que no pas d'una incomprensió real.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

63 (307). Truca al CAP Cotxeres per unes atencions i ha de fer la confirmació en castellà perquè, si no, no l'atenen.

Data: 31/08/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: L. B.

Descripció del cas: L. B. va necessitar un seguit d'atencions mèdiques. A causa de la Covid-19, les havia rebre telefònicament i per aquest motiu va fer una trucada al CAP Cotxeres, el seu centre de referència. Va veure's obligada a fer la confirmació de la consulta en castellà perquè la persona que va despenjar va dir-li que no l'entenia i no li va donar cap alternativa. En el passat, ja havia tingut experiències al mateix centre que alguns sanitaris no l'havien entesa ni atès.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Encara un altre cas de discriminació en l'àmbit sanitari. La repetició de casos així en centres diferents i arreu del territori indica que no es tracta de situacions aïllades, circumscrites a problemàtiques concretes d'alguns centres, sinó que hi ha un problema estructural i una deixadesa de l'administració. Fins i tot en el cas que una part significativa de les places sanitàries no es poguessin cobrir amb persones competents en català, la repetició constant de casos de discriminació indica que l'administració no ha posat gaire prioritat a la cerca de solucions. Una seria l'establiment d'un període d'aprenentatge del català per als nous sanitaris que no el dominessin abans de començar a atendre els pacients.

64 (308). “Ara em telefonarà el meu cap i em dirà si vull aprendre valencià i jo li diré que no”.

Data: Agost de 2021

Administració: Estatal

Organisme: Correos

Lloc: Petrer (Vinalopó Mitjà)

Territori: País Valencià

Víctima: R. M. C.

Descripció del cas: R. M. C. és professora de català a Petrer, al sud del País Valencià. El mes d'agost va anar a una oficina de la localitat del servei postal públic, Correos. Quan li va arribar el torn es va adreçar en valencià a la treballadora que l'atenia. Aquesta es va negar a atendre-la si no li parlava en castellà i li va dir que canviés de cua. La ciutadana va fer com li deia i es va posar a esperar en una altra cua. En aquell moment, la funcionària va començar a increpar-la en veu alta perquè ho sentissin tots els usuaris. Entre altres coses va dir que la ciutadana era una maleducada i que què s'havia pensat. A més, va afegir que el que feia no era “normal” i que la llengua de l'Estat “és l'espanyol”. La usuària, cansada d'aquesta actitud prepotent i insultant, va demanar el full de reclamacions. La dona l'hi va donar però li va dir: “Ara em telefonarà el meu cap i em dirà si vull aprendre valencià i jo li diré que no”. Es dona la circumstància que uns nou o deu anys abans, la mateixa ciutadana ja havia tingut un incident pel fet de parlar en català amb la mateixa funcionària i fins i tot havia presentat una reclamació a Correos.

Font: “El meu cap em dirà si vull aprendre valencià i jo li diré que no”. La funcionària de correus de Petrer que es nega a atendre si li parlen en català”, *Vilaweb* .

<https://www.vilaweb.cat/noticies/el-meu-cap-em-dira-si-vull-aprendre-valencia-i-jo-li-dire-que-no-la-funcionaria-de-correus-de-petrer-que-es-nega-a-atendre-si-li-parlen-en-catala/>

Aquest cas és il·lustratiu de l'actitud de privilegi que tenen molts membres de la comunitat lingüística castellana, fins i tot quan exerceixen tasques de servei al públic. Aquesta actitud de superioritat i d'exigència envers els altres grups lingüístics està estretament vinculada, com ja s'ha vist de manera reiterada en aquest informe, a una ideologia discriminatòria i intolerant: el nacionalisme espanyol, en la seva faceta supremacista castellana. Aquesta ideologia presenta l'ús del castellà en territoris en què fins fa 100 anys no era corrent com la “normalitat” i també presenta com a “normal” la convergència cap a aquesta llengua quan els parlants de les llengües autòctones es comuniquen amb castellanoparlants. Un dels

“¿Prefieres que te hable en catalán que te dé hora para la vacuna?”

arguments més típics per justificar això és l'apel·lació a l'autoritat: el castellà és “la llengua de l'Estat”. Cal insistir que la mútua comprensió no és la raó principal darrere de molts d'aquests casos de discriminació: en general els motiva la voluntat de mantenir la jerarquia simbòlica entre grups. És poc probable que una persona de llengua castellana, un idioma romànic proper al català, sigui incapaç d'entendre el català després d'una dècada de viure a Pedrer; a més, en aquest cas la funcionària mateixa va indicar que no tenia cap intenció d'aprendre la llengua i va mostrar que hi era hostil.

65 (309). Fa una consulta a la socorrista sobre la presència de meduses i la noia li respon que no l'entén.

Data: Agost de 2021

Administració: Local

Organisme: Ajuntament de Malgrat de Mar

Lloc: Malgrat de Mar (Maresme)

Territori: Catalunya

Víctima: C. Q. F.

Descripció del cas: C. Q. F. va anar a la platja a Malgrat de Mar. En un moment donat, va fer una consulta a una socorrista sobre la presència de meduses. La noia li va respondre que no entenia el català i no li va oferir cap solució que no passés per canviar de llengua. Segons C. Q. F., ja fa anys que els socorristes a Malgrat no entenen el català, circumstància que indica que l'Ajuntament incompleix les seves obligacions en aquesta matèria.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Novament, som davant d'un ajuntament que no vetlla perquè les empreses contractistes que gestionen el socorrisme compleixin amb les obligacions lingüístiques previstes a la legislació. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix a l'article 33 que “els ciutadans tenen el dret d'opció lingüística” i que això obliga les administracions i “les entitats privades que en depenen quan exerceixen funcions públiques”. La Llei 1/1998, de Política lingüística, preveu a l'article 11 que “el personal al servei de les administracions, les corporacions i les institucions públiques de Catalunya ha de tenir un nivell de coneixement adequat i suficient de les dues llengües oficials, tant en l'expressió oral com en l'escripta, que el faci apte per a desenvolupar les funcions pròpies del seu lloc de treball”.

66 (310). O parlen en castellà o no podran visitar el Cap de Creus.

Data: 02/09/2021

Administració: Local

Organisme: Diputació de Girona

Lloc: Cadaqués (Alt Empordà)

Territori: Catalunya

Víctima: M. V. S.

Descripció del cas: La família de M. V. S. van visitar Cadaqués i van voler comprar bitllets de l'autobús llançadora que duu al Cap de Creus. Quan van adreçar-se en català a la noia que dispensava els bitllets, ella els va dir que no els podria atendre si li parlaven en català. Ella no sabia català i, segons ella, ells tenien l'obligació de parlar-li en castellà. En tot moment, va evitar col·laborar: o li parlaven en castellà o no els vendria els bitllets. El servei, dependent de la Diputació de Girona i de l'Ajuntament de Cadaqués, era gestionat per l'empresa Civikidd S.L.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Com en el cas anterior, es tracta d'un cas de manca de supervisió d'una empresa contractista per part d'administracions de caràcter local. Que la treballadora no només no entengués el català sinó que es negués a facilitar el servei mostra que no tenia cap temor que això la perjudicés laboralment; per tant, és probable que la Diputació i l'Ajuntament no havien deixat clar a l'empresa contractista que no es podien produir aquestes situacions.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

67 (311). Un vigilant de seguretat de Renfe a un usuari que li parla en català: “yo no hablo lenguas muertas”.

Data: 08/09/2021

Administració: Estatal

Organisme: Renfe-Adif

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: L. B. R.

Descripció del cas: L. B. R. es trobava a l'estació de Renfe de la Plaça de Catalunya de Barcelona. Es va adreçar a un treballador del servei de seguretat de Renfe per fer-li una consulta. L'home li va respondre que no entenia el català. L'usuari, sorprès, li va dir que els treballadors de Renfe havien de garantir el dret d'expressar-se en català. El vigilant li va etzibar: “yo no hablo lenguas muertas”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El nacionalisme espanyol ha tingut tendència a associar el castellà amb la modernitat, el progrés, la universalitat i el futur, mentre que ha presentat els altres idiomes de l'Estat amb l'endarreriment, la ruralitat i el passat. És una forma d'estigmatització que ha cercat avergonyir els seus parlants i potenciar l'assimilació en el grup privilegiat. És en aquest context que cal interpretar expressions com la recollida en aquesta fitxa.

68 (312). Una infermera en una trucada a una pacient amb símptomes de coronavirus: “¡A mi me hablas en castellano!”.

Data: 14/09/2021

Administració: Autònoma

Organisme: IB Salut

Lloc: Palma (Mallorca)

Territori: Illes Balears

Víctima: C. V.

Descripció del cas: C. V. va tenir símptomes de coronavirus i va trucar al seu centre de salut, la Casa del Mar de la ciutat de Palma. Després d'explicar la situació li van dir que li

tornarien la trucada. Unes hores més tard, va rebre una trucada d'una infermera. C. V. va començar a explicar el que li passava. La dona la va tallar: “¡A mi me hablas en castellano!”. C. V. es va sentir molt violentada però es trobava molt malament i va cedir a l'exigència. Va demanar, a més, ser atesa per un metge. Com que unes hores més tard l'atenció no havia arribat, va recórrer a una clínica privada.

Font: Demana un metge al Centre de Salut Casa del Mar i una infermera li respon “¡A mi me hablas en castellano!”, *Diari de Balears*.

<https://www.dbalears.cat/balears/balears/2021/09/15/356519/demana-metge-centre-salut-casa-del-mar-infermera-respon-hablas-castellano.htm>

Com s'ha dit repetidament en aquest informe, la sanitat pública, en mans de les autonomies, és un àmbit en què les discriminacions lingüístiques s'esdevenen de manera cada cop més freqüent. És especialment preocupant que molts treballadors, a més de no ser capaços d'atendre els catalanoparlants, fins i tot mostrin una actitud confrontacional i ofensiva. L'actitud de prepotència té un pòsit xenòfob, d'intolerància envers les minories lingüístiques de l'Estat.

69 (313). El Registre Civil de Cerdanyola es nega a complir la llei diu que ho envia tot “en español” perquè hi ha un gran “volumen de información que gestionamos”.

Data: 22/09/2021

Administració: Estatal

Organisme: Registre Civil

Lloc: Cerdanyola del Vallès
(Vallès Occidental)

Territori: Catalunya

Víctima: N. A. G.

Descripció del cas: N. A. G. volia adaptar-se en nom propi i va demanar al Registre Civil un formulari de canvi de nom. El Registre Civil de Cerdanyola del Vallès li va enviar un model de sol·licitud en llengua castellana. Quan el va demanar en català va rebre una resposta a l'e-mail en què li denegaven la petició: “En este Registro remitimos todos los formularios y

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

demás documentos en español, pues debido al volumen de información que gestionamos, entendemos que la información es comprensible para todos los ciudadanos que nosotros atendemos”. No era la primera vegada que N. A. G. es trobava en aquesta situació. En una altra ocasió tampoc li van facilitar un formulari en català, tot i que després de diverses gestions de la ciutadana amb el Jutjat de Pau de Montcada va aconseguir el document en la llengua pròpia de Catalunya.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El Reial Decret 1465/1999, pel qual s'estableixen criteris d'imatge institucional i es regula la producció documental i el material imprès de l'Administració General de l'Estat, diu que els impresos normalitzats que es posin a disposició dels ciutadans en les dependències situades en l'àmbit territorial d'una Comunitat Autònoma amb una llengua oficial diferent del castellà “seran bilingües en castellà i en la llengua cooficial”. Aquesta previsió desenvolupa l'obligació que té l'administració general de l'Estat, segons el Tribunal Constitucional espanyol, de garantir el “dret d'usar totes dues llengües en [les] relacions amb aquestes institucions públiques” i el dret “a rebre tota la documentació oficial emesa a Catalunya en la llengua sol·licitada” (STC 31/2010, FJ 21). Per tant, el Registre Civil té l'obligació de tractar el català com una llengua plenament oficial i ha de tenir tota la documentació emesa a Catalunya en aquest idioma; el volum d'informació i altres consideracions d'oportunitat no justifiquen l'exclusió del català de la documentació.

70 (314). Un policia li diu que no entén el català, però quan ella li respon que n'aprenqui, li diu que la sancionará per faltar-li al respecte.

Data: 23/09/2021

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Administració: Estatal

Territori: Catalunya

Organisme: Policia estatal

Víctima: J. R. P.

Descripció del cas: J. R. P., una jove resident a Barcelona, va anar a renovar-se el carnet

d'identitat en una oficina de l'administració general de l'Estat. A la porta hi havia un policia estatal i la ciutadana s'hi va adreçar amb un "bon dia". L'home li va respondre que no l'entenia. Ella li va dir: "cita prèvia, DNI". El policia va respondre: "Que no te entiendo". La noia, que va veure que no era veritat, va respondre: "doncs aprèn-ne". Això, aparentment, l'home no va tenir cap dificultat per entendre-ho, perquè li va dir que li posaria una sanció per "faltar al respeto a la Policía Nacional". Quan va acabar per deixar-la passar, va afegir: "cuando te lo hayas renovado, verás donde vives, en el Reino de ESPAÑA". Mesos més tard, el febrer de 2022, la noia va rebre al seu domicili una notificació que havia estat sancionada per "faltar al respecte a l'agent". La notificació contenia falsedats i acusava la jove d'haver dit: "eres un policía de mierda", "aquí no pintas nada en Cataluña", "vete a tu país, hijo de puta", "eres tonto", "a ver si aprendes a hablar catalán".

Font: Twitter <https://twitter.com/janarvirapluj/status/1440961916675952644?s=21>

En aquest cas es repeteixen alguns dels patrons ja detectats en altres fitxes. Per una banda, no hi ha un problema real de comprensió, sinó tan sols el desig de reforçar una jerarquia simbòlica que la part privilegiada ha percebut que s'ha qüestionat. Per altra banda, hi ha un abús d'autoritat, amb amenaça inclosa, per intentar obligar la ciutadana catalanoparlant a no exercir els seus drets. Finalment, hi ha una vinculació explícita entre la mateixa idea d'Espanya i el supremacisme lingüístic: viure a Espanya comporta, per al discriminador, l'acceptació de la supremacia del castellà i la identificació del poder amb aquesta llengua. En aquest cas, però, la situació va més enllà, i el discriminador abusa encara més de la seva autoritat per imposar una sanció econòmica a la víctima que no ha volgut sotmetre's a les seves exigències. Aquesta sanció està fonamentada en mentides, però com que l'agent gaudeix de presumpció de veracitat, espera que se'n sortirà sense problemes. La falsedat documental és un delictes comprès al codi penal, però sense proves o testimonis és molt difícil de demostrar. Com que la sanció imposada a la ciutadana és administrativa i no penal, la versió de l'agent preval sobre la de la jove.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

71 (315). Truca a un telèfon d’Hisenda habilitat expressament per a l’atenció en català i la persona que despenja no l’entén.

Data: Setembre de 2021

Administració: Estatal

Organisme: Agència Tributària

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: J. F. R.

Descripció del cas: J. F. R. va trucar a un telèfon de l’Agència Tributària espanyola específic per a les persones que volien l’atenció en llengua catalana. Va despenjar una dona que parlava en castellà. J. F. R. va preguntar-li si entenia el català i la dona va respondre que no, que el servei estava ocupat i que li havien derivat la trucada a ella. Ell va dir-li que si el podia atendre ella, ell parlaria en català però acceptaria que li respongués en castellà. Ella va respondre que no era capaç d’entendre’l. Al final l’usuari va haver de canviar de llengua perquè estava ajudant un company de feina que havia de solucionar una qüestió de manera urgent.

Font: Twitter shorturl.at/hmBDU

Tot i que els ciutadans tenen dret a adreçar-se en català a l’administració estatal en territori català, molt sovint no hi ha garanties efectives de l’exercici d’aquest dret. El requisit de conèixer el català és pràcticament inexistent en l’administració general i, per tant, la capacitat de cada oficina d’atendre en aquesta llengua està condicionada per elements de caràcter conjuntural, circumstancial i de caràcter aliè a la mateixa administració. Això fa que els serveis habilitats en aquesta llengua siguin moltes vegades precaris i que no tinguin prou personal per oferir les prestacions en condicions normals.

72 (316). Una agent de policia a un ciutadà: “aquí hay que hablar español, estamos en España”.

Data: Setembre de 2021

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Administració: Estatal

Territori: Catalunya

Organisme: Policia estatal

Víctima: J. M. P.

Descripció del cas: J. M. P. va anar a renovar el carnet d'identitat a la comissaria de la policia estatal del carrer de Trafalgar de Barcelona. Una agent de policia el va acompanyar a la màquina per treure el tiquet amb el número de citació. L'agent li va demanar les dades i ell les hi va dir. Llavors va demanar-li el número del carnet. Quan ell li va dir en català, la dona va demanar que li digués en castellà. J. M. P. va respondre que era necessari entendre el català. La resposta de la policia va ser: “aquí hay que hablar español, estamos en España”. Clarament enutjada el va deixar sol perquè ell acabés la gestió.

Font: Twitter [shorturl.at/mvGLN](https://twitter.com/shorturl.at/mvGLN)

Novament, trobem l'associació entre una suposada obligació d'expressar-se en castellà i el fet de residir a Espanya. “Espanya” ha quedat equiparada a Castella, fins al punt que molts nacionalistes espanyols han arribat a oblidar la mateixa existència de Castella. L'ús de la paraula “espanyol” per referir-se a la llengua castellana forma part de la mateixa tendència: allò castellà és “espanyol” per antonomàsia i la resta de cultures tradicionals de l'Estat o bé hi ha de restar subordinades (serien mers localismes, particularismes) o bé han de desaparèixer.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

73 (317). Va a demanar la prestació de l’atur i li diuen que “ha de parlar en castellà”.

Data: Setembre de 2021

Lloc: Castelló de la Plana (Plana Alta)

Administració: Estatal

Territori: País Valencià

Organisme: Servicio Público de Empleo Estatal

Víctima: M. S. E.

Descripció del cas: M. S. E. és un veí de Castelló de la Plana. El mes de setembre de 2021 va anar a l’oficina del SEPE de la ciutat per demanar una prestació de l’atur. Quan va arribar al mostrador, M. S. E. va explicar el que necessitava. El treballador que hi havia li va respondre que no entenia el valencià i que li havia de parlar en castellà. En cap moment no va mostrar una actitud de col·laboració ni va fer cap esforç per entendre’l. M. S. E. es va veure pressionat i va canviar de llengua per poder rebre l’atenció.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Com en molts dels casos recollits en aquest report, el discriminador explota una situació de superioritat per imposar a la víctima l’ús del castellà. La persona que va a demanar la prestació de l’atur té una necessitat econòmica i, a més, ha hagut de desplaçar-se expressament a l’oficina pública per aconseguir la prestació. El funcionari, en canvi, té la feina assegurada, està fent el seu horari laboral, i no s’hi juga res en la resolució dels casos concrets. En aquestes circumstàncies, els ciutadans ho tenen difícil per reivindicar els seus drets i mantenir-se fidels a la seva consciència lingüística. Aquest dilema sovint genera un plus de malestar i d’humiliació en els ciutadans que es veuen forçats a canviar d’idioma.

74 (318). Al taulell de l'estació de Renfe es neguen a atendre-la si s'expressa en català.

Data: 01/10/2021

Lloc: Montmeló (Vallès Oriental)

Administració: Estatal

Territori: Catalunya

Organisme: Renfe-Adif

Víctima: M. F. T.

Descripció del cas: M. F. T. es trobava a l'estació de Rodalies de Montmeló durant una vaga de Renfe, en què només hi havia serveis mínims. Quan va anar al taulell per demanar informació sobre els horaris, la treballadora que hi havia es va negar a atendre-la si parlava en català. Va dir que només l'atendria en "español" o en anglès. La usuària li va dir que preferia l'anglès.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Les discriminacions lingüístiques són particularment reproposables quan es produeixen en situacions de vulnerabilitat i de desempària, perquè impliquen un extra d'abús de superioritat. A l'administració pública aquestes situacions de desigualtat són la norma (els ciutadans sovint acudeixen a l'administració per complir obligacions o per demanar ajuda), però algunes destaquen especialment. La negativa d'atendre algú que demana informació per tornar a casa durant una vaga de transports pel simple fet que parla en català és una d'aquestes situacions d'abús destacat: suposa un xantatge molt gran.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

75 (319). El vigilant de seguretat del tren no l’entén perquè “porta poc temps aquí”.

Data: 02/10/2021

Administració: Estatal

Organisme: Renfe-Adif

Lloc: Mataró (Maresme)

Territori: Catalunya

Víctima: D. E. H.

Descripció del cas: D. E. H. va pujar a un tren a Mataró per anar a Barcelona. Poc després va pujar-hi una noia que es va asseure a prop seu i va posar-se a menjar un entrepà. D. E. H. tenia neguit perquè la noia no duia la mascareta i estava menjant i quan va passar pel vagó una empleada de la neteja, va demanar-li que avisés un vigilant de seguretat. Una estona després la treballadora va venir amb un vigilant. La treballadora va dir-li a D. E. H. que parlés al vigilant en castellà perquè el vigilant “porta poc temps aquí”. Tanmateix, la noia ja havia acabat de menjar i ja no tenia sentit fer-hi res, i D. E. H. ho va dir als treballadors. Amb tot, la noia va sentir l’intercanvi i es va enutjar, i va passar-se l’estona restant fins a Plaça Catalunya agredint D. E. H. verbalment, fins al punt que quan tots dos van baixar en aquesta estació, el va seguir per continuar-lo insultant.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Que el vigilant de seguretat portés poc temps a Catalunya no hauria de ser una excusa per no entendre el català. Els treballadors, especialment els que treballen a compte de recursos públics, haurien de tenir les aptituds lingüístiques necessàries per atendre correctament els ciutadans que s’expressen en català. Si no, simplement no haurien de treballar de cara al públic a Catalunya, fins que no adquirissin aquestes aptituds. Per bé que la legislació existent no arriba tan lluny, encotillada com està per un marc constitucional antiigualitari, sí que preveu el dret dels ciutadans d’expressar-se en castellà i la prohibició dels empleats públics de negar-los l’atenció per aquest motiu. Això comporta que el sector públic, i també les empreses que en depenen, s’han d’organitzar de tal manera que aquest dret quedi garantit, fins i tot si no exigeixen el coneixement del català a tots els seus treballadors. Desgraciadament, aquests principis són vulnerats de manera sistemàtica per les administracions públiques i, molt especialment, per l’administració general de l’Estat.

76 (320). Els escridassen en una exposició al Parc del Fòrum perquè demanen informació en català.

Data: 04/10/2021

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Administració: Local

Territori: Catalunya

Organisme: Ajuntament de Barcelona

Víctima: I. X.

Descripció del cas: I. X. i la seva família van anar al Parc del Fòrum de Barcelona per visitar una exposició temporal, el “Dinosaures Tour”. A l’entrada, van demanar informació a un guàrdia de seguretat. L’home, de males maneres, els va exigir que parlessin en castellà, que si no, no els atendria. La família va decidir anar-se’n sense rebre la informació. En aquell moment, el vigilant es va agitar molt i els va començar a cridar que “no tenien educació”. Posteriorment, I. X. va enviar una queixa a l’Ajuntament de Barcelona, assistit per Plataforma per la Llengua. L’Ajuntament li va assegurar que havien obert un procés de no conformitat a l’empresa de seguretat subcontractada per esclarir els fets i proposar mesures correctores.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La reacció de l’Ajuntament de Barcelona davant d’aquests fets és correcta. La no conformitat i la proposta de mesures correctives són més del que fa l’administració davant de molts casos de discriminació per part d’empreses concessionàries i subcontractades. Tanmateix, el fet que aquestes empreses sovint tinguin tan poc presents els drets lingüístics en la contractació i formació dels seus empleats que tracten amb el públic indica que el poder públic no vetlla prou per transmetre la imatge que és actiu i estricte en la seva protecció.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

77 (321). Un llevador exigeix a una dona que ha donat a llum poc abans que parli en castellà.

Data: 05/10/2021

Administració: Autonòmica

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Manresa (Bages)

Territori: Catalunya

Víctima: Una parella de Manresa

Descripció del cas: Una ciutadana de Manresa va tenir un fill a l'Hospital de Sant Joan de Déu del municipi català. Durant el temps que ella i el seu marit van passar al centre, aproximadament la meitat dels professionals els van parlar en castellà, tot i que ells s'expressaven en català. Almenys, però, els entenien. Aleshores, en una de les visites els dies posteriors al part, va venir un llevador que els va exigir que parlessin en castellà. La dona ho va fer, tot i que sentia que se li estaven vulnerant els drets lingüístics; no se sentia amb ganes de barallar-se.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Aquest és un altre cas de discriminació lingüística en un moment d'especial vulnerabilitat de la víctima. Sovint, els ciutadans que han rebut exigències d'expressar-se en castellà expliquen que han cedit perquè necessitaven alguna cosa del discriminador (una informació, un tràmit, una ajuda), perquè volien evitar un conflicte o perquè temien alguna altra conseqüència negativa (una denúncia, la violència física). En alguns casos, com en aquest, d'una dona que acaba de donar a llum, la situació de superioritat i abús és molt evident.

78 (322). L'oficina del cadastre diu a un matrimoni gran que té dificultats per expressar-se en castellà que no tenen ningú que entengui el català.

Data: 13/10/2021

Administració: Estatal

Organisme: Cadastre

Lloc: Cornudella de Montsant (Priorat)
i Tarragona (Tarragonès)

Territori: Catalunya

Víctima: D. R.

Descripció del cas: D. R. i el seu marit viuen a Cornudella de Montsant i són persones grans. Volien deixar les coses arreglades i van trucar a l'oficina del Cadastre de Tarragona per demanar cita prèvia. Quan van començar a parlar, el treballador d'atenció telefònica els va dir que no els entenia i que parlessin en castellà. Ells van dir que els costava expressar-se en castellà. Llavors, el telefonista va dir que cercaria algú altre que els atengués. Després d'una llarga espera, s'hi va tornar a posar el mateix treballador i els va dir que no hi havia ningú que entengués el català. Finalment, el matrimoni va explicar la qüestió com van poder, amb moltes dificultats. Per sort, va resultar que no era necessari que hi anessin i que podien fer els tràmits amb un gestor.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 56.2 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic diu que "Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de preveure la selecció d'empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de treball a les comunitats autònomes que tinguin dues llengües oficials". Tanmateix, aquesta previsió legal és sovint ignorada per les administracions i organismes de l'administració general de l'Estat. El coneixement del català no és un requisit laboral en pràcticament cap lloc de treball de l'administració estatal i tampoc no existeixen mecanismes coneguts per assegurar que en cada oficina i en cada torn hi hagi persones capacitades per atendre els catalanoparlants. A la pràctica, el dret dels ciutadans de parlar en català queda subjecte a la sort. El refús de l'administració estatal d'exigir el requisit de català de manera general o, almenys, en els llocs laborals amb funcions d'atenció al públic, és purament ideològic: el nacionalisme espanyol tracta els ciutadans de l'Estat de manera diferent i desigual en funció del seu grup lingüístic. Per al nacionalisme espanyol la igualtat consisteix en forçar els grups subordinats a aprendre la llengua del privilegiat, amb independència del territori en què visquin, i en impedir que al grup privilegiat se li exigeixi reciprocitat, fins i tot als territoris en què tradicionalment s'han parlat altres llengües.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

79 (323). Un agent de la policia estatal la pressiona perquè parli en castellà, tot i que l’entén en català.

Data: 19/10/2021

Administració: Estatal

Organisme: Policia estatal

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: I. G. G.

Descripció del cas: I. G. G., una veïna de Barcelona, necessitava fer-se el passaport per viatjar fora de la Unió Europea i va acudir a la comissaria de la policia estatal de la Plaça Espanya de la capital catalana. A la porta va trobar un agent que controlava els accessos i s’hi va adreçar: “Hola. Tinc hora per fer-me el passaport”. L’home va respondre: “¿El qué?”. Ella va repetir-l’hi: “El passaport”. L’home va continuar fent veure que no l’entenia: “¿Cómo?”. Ella hi va tornar: “El passaport”. Finalment, l’home li va dir: “El pasaport-E”, remarcant molt la lletra “e”, per indicar-li que li havia de parlar en castellà. La noia no es va sentir amb forces per persistir en català. Segons que va dir a Plataforma per la Llengua, es va sentir humiliada.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Com s’ha vist ja en altres casos, la manca de comprensió no és moltes vegades un factor determinant en el fenomen de la discriminació als catalanoparlants. De vegades, els discriminadors entenen perfectament el català. En altres ocasions, no en tenen una comprensió total, però sí que entenen el que necessita l’interlocutor, pel context o perquè adapta i simplifica el llenguatge per facilitar la comprensió (“El passaport”). La voluntat dels discriminadors de mantenir una jerarquia simbòlica, d’estatus, en què el castellà és a sobre i el català a sota, és un factor de primer ordre del seu comportament. L’ús del català és un qüestionament d’aquesta jerarquia i, per aquest motiu, el perceben com una ofensa o una agressió.

80 (324). Li truquen del CAP i li pengen perquè parla en català.

Data: 29/10/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Granollers (Vallès Oriental)

Territori: Catalunya

Víctima: L. V. S.

Descripció del cas: L. V. S. esperava una trucada del seu metge, del CAP del barri de Sant Miquel de Granollers. Quan va rebre la trucada va veure que es tractava d'una metgessa substituïda, que se li va adreçar en castellà. El ciutadà li va respondre en català. La dona li va dir que li parlés en castellà, que el català no l'entenia. L. V. S. li va respondre que ella, treballadora de l'administració catalana, havia d'entendre el català. La dona li va respondre que ningú l'hi havia dit i que no l'entenia. Com que l'usuari va continuar parlant en català, la dona li va dir: "¿sabe qué vamos a hacer? Buscaré un médico que le hable en catalán para que pueda atenderle". Llavors li va penjar. L. V. S. no va rebre cap altra trucada del CAP.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Els treballadors de l'administració de la Generalitat de Catalunya, així com dels ens locals catalans, tenen l'obligació "de tenir un nivell de coneixement adequat i suficient de les dues llengües oficials, tant en l'expressió oral com en l'escripta, que el[la] faci apte[s] per a desenvolupar les funcions pròpies del seu lloc de treball" (Llei 1/1998, de Política Lingüística, article 11). Els treballadors públics en general, també els estatals, han de garantir "la atenció al ciutadano en la lengua que lo solicite siempre que sea oficial en el territorio". A aquest efecte, totes les administracions públiques han de "preveure la selecció d'empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de treball a les Comunitats Autònomes que tinguin dues llengües oficials." (Reial Decret Legislatiu 5/2015, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, articles 54.11 i 56.2).

Tot i la claredat de les normes, la discriminació i negació dels serveis als ciutadans que s'expressen en català és una problemàtica constant. Per una banda, en l'administració estatal no existeixen mecanismes específics i eficients per garantir els drets lingüístics dels catalanoparlants, començant pel fet que el coneixement del català no es demana com a requisit en pràcticament cap lloc de treball. Per altra banda, l'administració autonòmica sovint ha renunciat a exercir un control real dels usos lingüístics dels seus treballadors i, en el camp concret de la sanitat, els darrers anys ha tendit a fer contractacions directes, sense un procés selectiu en què es puguin acreditar els coneixements obligatoris de català.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

81 (325). Un noi d'origen malià vol fer la prova de ciclomotors AM en català i a la DGT li diuen que no és possible.

Data: Octubre de 2021

Administració: Estatal

Organisme: Direcció General de Trànsit

Lloc: Barcelona (Barcelona)

Territori: Catalunya

Víctima: I. K.

Descripció del cas: I. K. és un veí de Santa Coloma de Gramenet d'origen malià que estava preparant l'examen teòric de ciclomotors AM. Durant el mes d'octubre, va concertar una cita amb l'oficina de la DGT a Barcelona per fer la sol·licitud. Allà, el noi va demanar de fer l'examen en llengua catalana. El català era l'idioma preponderant en el seu ambient social i en el seu lloc de treball i en tenia un domini més gran que del castellà. La funcionària que el va atendre li va dir que no era possible de fer la prova de ciclomotors AM en català i que havia de ser obligatòriament en castellà. Segons que li va dir, altres proves amb més sol·licitants sí que les tenien disponibles en català, però aquesta no.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 5 del Reial Decret 1465/1999, de 17 de setembre, pel qual s'estableixen criteris d'imatge institucional i es regula la producció documental i el material imprès de l'Administració General de l'Estat determina que "els impresos normalitzats que es posin a disposició dels ciutadans en les dependències situades en l'àmbit territorial d'una Comunitat Autònoma amb llengua cooficial seran bilingües en castellà i en la llengua cooficial. [...] En aquells impresos que, per raó de llur extensió o complexitat, així es determini, es posaran a disposició dels ciutadans dos models alternatius redactats un en castellà i l'altre en la llengua cooficial. En aquest cas, en ambdós models, figurarà destacat l'avertiment que existeixen impresos redactats en l'altra llengua a disposició del ciutadà".

Per altra banda, l'article 15.1 de la Llei 39/2015, del Procediment Administratiu Comú, marca que "els interessats que es dirigeixin als òrgans de l'Administració General de l'Estat amb seu al territori d'una comunitat autònoma poden utilitzar també la llengua que hi sigui cooficial. En aquest cas, el procediment s'ha de tramitar en la llengua escollida per l'interessat"

Aquestes normes desenvolupen el règim de cooficialitat previst a la Constitució espanyola, que comporta, segons el Tribunal Constitucional espanyol, que als ciutadans els assisteix "el dret

d'usar totes dues llengües en les seves relacions” amb les institucions públiques, sense que hi pugui haver “privilegi o preterició de cap de les dues llengües” (STC 31/2010, FJ 21). Per tot això, la negativa a permetre que un examen de la DGT es realitzi en català és irregular i contrària a la legislació ordinària i constitucional, i no pot ser justificada per criteris d'oportunitat.

82 (326). Un ciutadà va d'urgències perquè s'ofega i ha d'esperar 75 minuts addicionals perquè la doctora no l'entén en català.

Data: 01/11/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: R. S. S.

Descripció del cas: R. S. S. és un veí de tota la vida del barri del Besòs, a Barcelona. El primer de novembre al vespre va acudir d'urgència al CUAP de Sant Martí, per una infecció respiratòria greu que l'ofegava i el feia sentir molt malament. Pràcticament no podia parlar. Cap a les 19.45 el van admetre d'urgències i va passar un triatge en què va explicar quin era el seu estat de salut i en què van descartar que tingués una infecció vírica. Tot seguit, el van fer esperar en una sala, on va esperar fins a les 20.30. En aquell moment el van fer passar en una consulta.

R. S. S. va començar a explicar la dolència a la doctora que l'atenia. La dona el va tallar ràpidament: “no entiendo el catalán”. El ciutadà va quedar molt astorat, sense saber què dir. Creia que no l'havia entesa bé. Va respondre: “què, perdona?”. La doctora: “nada, pensaba que estabas hablando en catalán”. R. S. S. va confirmar que sí, que parlava en català. Llavors la doctora va tornar-hi: “no entiendo el catalán”. El ciutadà, tot i que estava ofegat i malalt, va mantenir-se ferm: “a mi m'agradaria que m'atenguessin en català”. La dona això sí que ho va entendre: “perfecto”. El va fer sortir de la consulta, el va tornar a la sala d'espera i va dir-li que s'esperés. R. S. S. va haver d'esperar tota una roda sencera d'urgències, una hora i quart més, amb el dolor que sentia, fins que finalment el van atendre en la seva llengua.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

Segons el Tribunal Constitucional espanyol, del règim de cooficialitat lingüística se'n deriva automàticament " el dret d'opció lingüística dels particulars en les seves relacions amb el poder públic, sense privilegi o preterició de cap de les dues llengües". En termes llecs, l'ús d'una llengua oficial no pot repercutir en perjudicis o obstacles addicionals, ni en un servei millor o més ràpid. En conseqüència, l'administració s'ha d'organitzar de tal manera que els ciutadans que s'expressen en català rebin el mateix servei i de la mateixa qualitat que els que ho fan en castellà. Per aquest motiu, que una persona hagi d'esperar una hora i quart de més pel fet que s'expressa en català, més encara en una situació de malaltia, és una vulneració flagrant del règim de cooficialitat.

83 (327). La pediatra d'urgències els diu que parlin “en español”.

Data: 10/11/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Martorell (Baix Llobregat)

Territori: Catalunya

Víctima: A. M.

Descripció del cas: A. M. va portar el seu fill d'urgències a l'Hospital de Martorell. Quan va començar a explicar a la pediatra el que el nen tenia, la dona li va demanar que li parlés “en español”. A. M. es va sentir pressionada perquè el nen no es trobava bé i volia solucionar el problema ràpidament, per la qual cosa va girar al castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Novament, som davant d'un cas en què el discriminador explota una situació de vulnerabilitat. En aquest cas específic, a més, s'hi afegeix l'exploació d'un lligam emocional i moral entre una mare i un fill. Quan és un malalt adult qui rep una ordre de parlar en castellà, el dilema que té és entre prioritzar la pròpia salut o la coherència amb les pròpies conviccions. Si opta per no renunciar a l'ús del català, assumeix un sacrifici però no incorre en cap dilema moral. En canvi, quan s'exigeix a una mare que parli en castellà quan qui pateix és el fill, té un dilema moral entre mantenir-se ferma en la defensa dels drets lingüístics o prioritzar el benestar de l'infant.

84 (328). “Ese documento no vale, no lo entiendo, que venga el lunes”.

Data: 10/11/2021

Administració: Estatal

Organisme: Policia estatal

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: C. E. A.

Descripció del cas: C. E. A. tenia hora a la comissaria del carrer Trafalgar de Barcelona per una gestió relacionada amb un menor d'acollida. Per a fer la gestió, va portar una resolució acreditativa de la Generalitat, redactada en català. Quan li va tocar el torn, la persona que l'havia d'atendre va agafar el document i va aixecar-se un moment per fer una consulta a un encarregat. L'encarregat va dir: “ese documento no vale, no lo entiendo, que venga el lunes”. El ciutadà va dir-li al funcionari que no li anava gens bé perquè el dia següent tenia un bitllet d'avió per viatjar. El funcionari li va dir: “haber venido antes”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El Tribunal Constitucional espanyol, en la seva sentència que retallava l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, va eliminar el caràcter preferent de la llengua catalana en l'administració de la Generalitat i la local. Segons aquest tribunal, el règim de cooficialitat de dues llengües suposava un equilibri inexcusable entre elles i que no hi podia haver “privilegi o preterició” per a cap de les dues. Tanmateix, el mateix tribunal ha validat reiteradament la legitimitat que l'administració general espanyola només requereixi als seus funcionaris el coneixement del castellà, tot ignorant que això privilegia aquesta llengua perquè és l'única l'ús de la qual no genera mai obstacles i impediments addicionals. Si cap de les llengües oficials no gaudís de “privilegi”, no es podrien produir situacions com la descrita en aquesta fitxa, en què un ciutadà es veu obligat a esperar dies per resoldre una gestió merament pel fet que la documentació que aporta és en català.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

85 (329). Una funcionària d’Hisenda no entén el català i no ofereix cap alternativa.

Data: 18/11/2021

Administració: Estatal

Organisme: Agència Tributària

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: G. L. V.

Descripció del cas: G. L. V. va anar a l’oficina d’Hisenda al barri del Poble Nou, a Barcelona, per fer una consulta al departament de recaptació. Quan va explicar a la funcionària que el va atendre el que necessitava, ella va preguntar-li diverses vegades què estava dient: “¿cómo?”. Segons que va dir, no entenia el català perquè “venia de fora”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L’Estatut Bàsic de l’Empleat Públic preveu a l’article 54.11 que els treballadors hauran de garantir que els ciutadans puguin accedir al servei parlant en la llengua oficial de la seva elecció. Això significa que a Catalunya els treballadors que saben català han d’atendre ells mateixos els ciutadans que s’expressen en aquesta llengua, mentre que els que no en saben han de cercar algun company que en sàpiga. L’Estatut Bàsic també diu a l’article 56.2 que les administracions han de cobrir les seves places de tal manera que en els territoris amb més d’una llengua oficial el dret d’expressar-se en aquestes llengües quedi garantit. Per tant, les administracions han d’organitzar-se perquè en cada oficina i torn, a Catalunya, hi hagi personal competent en català. Malauradament, aquestes previsions són en moltes ocasions ignorades: no es coneixen mecanismes concrets que les facin efectives.

86 (330). Li truquen del Banc de Sang i Teixits i li diuen que a Barcelona sempre parlen inicialment en castellà perquè és més “intercultural”.

Data: 22/11/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: M. G

Descripció del cas: M. G., una veïna de Barcelona, va rebre una trucada del Banc de Sang i Teixits, una empresa pública depenent del Servei Català de la Salut. El Banc estava fent una campanya demanant donacions. La persona que va trucar a M. G. tenia un posat prepotent i altiu, i parlava en castellà. La ciutadana va preguntar per quin motiu li parlaven en castellà. La resposta del treballador va ser que quan trucava a Barcelona sempre parlava en castellà, mentre que si trucava a Girona o a Lleida ho feia en català. Va afegir que Barcelona és més “intercultural”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Un dels llocs comuns del nacionalisme espanyol és que el castellà és una llengua universal, cosmopolita, moderna, mentre que el català és local, rural, endarrerit. Un altre lloc comú és que la Catalunya de fora de l'àrea metropolitana de Barcelona també és rural i endarrerida. Així s'ha d'entendre la referència a una Barcelona “intercultural” que funciona en castellà i unes Girona i Lleida no “interculturals” que funcionen en català. Aquests dogmes del nacionalisme espanyol tenen un efecte molt perjudicial als territoris tradicionalment catalanoparlants perquè dificulten la cohesió social i la igualtat d'oportunitats. El català, en tant que llengua pròpia de Catalunya i de la seva població original, és l'únic idioma que facilita la integració dels nous ciutadans i la conformació d'una ciutadania cohesionada i unida. Per altra banda, el castellà, lluny de ser neutre i “intercultural” -que vincula grups culturals diferents- és un idioma fortament lligat a una identitat i un projecte polític particulars: els nacionalisme espanyol.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

87 (331). Una metgessa a una pacient d'urgències: “¿sabes qué pasa? que si me hablas en castellano nos irá mejor a las dos”.

Data: 28/11/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Sabadell (Vallès Occidental)

Territori: Catalunya

Víctima: S. M. G.

Descripció del cas: S. M. G. va anar al Centre d'Atenció Primària de Sant Fèlix de Sabadell, per una urgència. Allà la va atendre una metgessa que li va exigir que parlés en castellà. La ciutadana li va dir que no tenia cap obligació de fer-ho. Llavors, la doctora li va dir: “sabes qué pasa? que si me hablas en castellano nos irá mejor a las dos”. S. M. G. li va dir que potser a la metgessa sí, però a ella no. La sanitària es va negar a atendre-la si li parlava en català. La ciutadana, per motiu del malestar físic que sentia, va acabar cedint i li va parlar en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Aquest és l'enèsim cas d'una discriminació en la sanitat pública, amb l'agregant que es tracta d'una urgència mèdica que deixa en una situació d'especial vulnerabilitat la persona discriminada. Mantenir-se en català quan fer-ho pot allargar el dolor és una tria que ningú s'hauria de veure abocat a fer.

88 (332). El metge no l'entén perquè parla en català i, a més, li castellanitza el nom repetidament.

Data: 28/11/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Sant Pere de Ribes (Garraf)

Territori: Catalunya

Víctima: J. M. T. A.

Descripció del cas: J. M. T. A. va anar d'urgències a l'Hospital de Sant Camil de Sant Pere de Ribes per una intoxicació alimentària. Quan va entrar a la consulta, va començar a

explicar què li passava: “ahir vaig menjar...”. El metge el va tallar amb la mà alçada i li va dir: “no le entiendo”. L'usuari es va sentir agredit, però va optar per canviar perquè necessitava el tractament. Durant tota la visita el sanitari va adreçar-se al pacient castellanitzant el seu nom, que era català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Que el metge castellanitzés constantment el nom del pacient indica que la seva actitud pel que fa a la llengua està contaminada per la catalanofòbia. La desnaturalització dels noms de pila és una forma d'aculturació i de negació de la identitat cultural dels grups subordinats que ha estat típica dels nacionalismes expansionistes i autoritaris. Darrera de la suposada incomprensió del metge segurament hi havia sobretot una actitud ideològica, més que no pas una dificultat real per entendre el català.

89 (333). Al pàrquing de la universitat li diuen cridant que parli en castellà.

Data: 29/11/2021

Administració: Universitària

Organisme: Universitat Rovira i Virgili

Lloc: Tarragona (Tarragonès)

Territori: Catalunya

Víctima: A. P. R.

Descripció del cas: La tarda de dilluns 29 de novembre, A. P. R. es trobava a l'aparcament del Campus Catalunya de la Universitat Rovira i Virgili, a Tarragona. El noi era un estudiant originari de Deltebre i tenia el cotxe aparcats en aquest aparcament de la universitat, gestionat per una empresa concessionària. Quan va fer el pagament a la màquina, el carnet d'estudiant li va quedar encallat i va pitjar el botó per demanar ajuda a través del sistema telefònic habilitat. S'hi va posar un treballador i A. P. R. li va explicar la situació. Mentre li explicava, l'home el va tallar i li va dir que no l'entenia. A. P. R. ho va tornar a dir diverses vegades, i l'home va continuar dient que no l'entenia. Inicialment l'estudiant va pensar que el micròfon tenia algun problema i després va assumir que ell no vocalitzava bé, per la qual cosa va començar a parlar més a poc a poc. En un moment donat, el treballador es va posar a cridar, va dir que no l'entenia i li va exigir que parlés en castellà.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Les Terres de l'Ebre, d'on era originari l'estudiant d'aquesta fitxa, són el territori que s'ha mantingut més catalanoparlant en tot el domini lingüístic. L'ús habitual del català és molt elevat, fins al punt que molt poca gent afirma que no el comprèn. Per aquest motiu, els catalanoparlants d'altres territoris tenen més experiència amb el fenomen de la discriminació lingüística, una realitat molt més present en el seu dia a dia. Quan l'estudiant protagonista d'aquest cas va trobar que no l'enteni, primerament va assumir que la màquina no funcionava i després es va preguntar si no vocalitzava bé. No va ser fins que el treballador li va exigir a crits que parlés en castellà que es va adonar que l'estaven discriminant. Aquesta mena d'experiències mostren la importància que el català sigui una llengua ambiental, que se senti a tot arreu, que els catalanoparlants l'usin en totes les situacions, perquè ningú pugui afirmar que no l'entén.

90 (334). El servei d'aparcament d'AENA manté la política de discriminació dels usuaris que s'expressen en català tot i un advertiment que això és il·legal.

Data: 29/11/2021

Administració: Estatal

Organisme: AENA

Lloc: El Prat de Llobregat
(Baix Llobregat)

Territori: Catalunya

Víctima: Q. S.

Descripció del cas: Q. S. va presentar una queixa al servei d'aparcament d'AENA, "AENA Aparcamientos", per un incident amb el seu cotxe al pàrquing de l'aeroport del Prat. Després de rebre una resposta en castellà sense gaire solta i de tornar a queixar-se, va rebre un missatge en què se l'informava que el servei es trobava disponible en "español e inglés" i se l'instava a enviar la queixa en un d'aquests idiomes.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Aquest és el segon cas de discriminació pel servei d'aparcaments d'AENA que va gestionar Plataforma per la Llengua durant el 2021. El primer cas havia succeït el mes de maig

(consulteu la fitxa 35) i Plataforma per la Llengua havia ajudat la persona discriminada a presentar una instància. En aquesta instància es recordava a AENA que el català era llengua plenament oficial a Catalunya i que, segons el Tribunal Constitucional espanyol i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, això suposava que els ciutadans tenien dret a usar-la amb les administracions i les seves empreses dependents. Aparentment, AENA no va fer gens de cas de l'advertiment i no va modificar la seva política de discriminació als usuaris de l'aparcament que s'hi adreçaven en català.

91 (335). La psicòloga del CAP té dificultats d'entendre una pacient perquè s'expressa en català.

Data: 30/11/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Sabadell (Vallès Occidental)

Territori: Catalunya

Víctima: L. C. R.

Descripció del cas: L. C. R. va anar al seu CAP per fer una visita amb la psicòloga. La professional s'expressava en tot moment en castellà i en molts moments tenia dificultats per entendre-la, perquè s'expressava en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Hi ha molts casos de vulneració de drets lingüístics en què no existeix una hostilitat manifesta (ni tan sols oculta) pels parlants de català. La "normalitat" que crea un règim jurídic que privilegia el castellà fa que moltes persones sense prejudicis especials envers el català no l'apreguin. Amb tot, aquestes persones, quan ofereixen serveis al públic, vulnereu igualment els drets dels ciutadans catalanoparlants. L'odi manifest és un extra, però la discriminació es produeix des del moment que un catalanoparlant que viu al domini lingüístic del català no rep el mateix tracte que rep un castellanoparlant en el domini lingüístic del castellà.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

92 (336). Va a l'oficina d'Hisenda a Sabadell per una consulta i li diuen diverses vegades que ha de parlar en castellà.

Data: 02/12/2021

Administració: Estatal

Organisme: Agència Tributària

Lloc: Sabadell (Vallès Occidental)

Territori: Catalunya

Víctima: C. V. C.

Descripció del cas: C. V. C. va anar a l'oficina de l'Agència Tributària estatal a Sabadell per fer una consulta sobre una llei contra el frau fiscal. La funcionària que l'atenia no va saber respondre a la pregunta i va demanar l'ajuda d'un altre funcionari. Quan aquest va arribar, va dir a la ciutadana que havia de parlar en castellà perquè ell no entenia el català. Quan la dona li va explicar el que necessitava, el funcionari va dir que no podia resoldre la qüestió en aquell moment i que li trucaria més tard al mòbil. En aquell moment, va remarcar que quan li truqués ella li havia de parlar en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 54.11 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat públic obliga els treballadors públics a garantir que els ciutadans puguin rebre l'atenció expressant-se en la llengua oficial de la seva elecció. L'article 56.2 de la mateixa llei obliga l'administració a tenir en plantilla prou treballadors suficientment capacitats per garantir aquest dret. Tanmateix, el govern espanyol no preveu el coneixement del català com un requisit per a pràcticament cap lloc de treball de l'administració estatal i tracta aquest coneixement com un simple mèrit. Això fa que la garantia efectiva del dret de parlar en català no existeixi i que la possibilitat de fer-ho quedi subjecta a la bona fortuna. Al mateix temps, no existeix un mecanisme concret que faci efectiu el deure dels treballadors públics de garantir l'atenció en català. Això fa que regularment es produeixin situacions de desatenció a ciutadans que s'expressen en català.

93 (337). Un taxista d'Elx vol forçar una parella a parlar en castellà perquè “el català és un dialecte del castellà”, tot i que sap parlar el valencià perfectament.

Data: 06/12/2021

Lloc: Elx (Baix Vinalopó)

Administració: Local

Territori: País Valencià

Organisme: Ajuntament d'Elx

Víctima: J. H. M.

Descripció del cas: J. H. M. i el seu company, veïns de Sant Just Desvern, estaven passant el pont de desembre a la ciutat valenciana d'Elx. Durant la visita van agafar un taxi del servei oficial del municipi. Durant el trajecte, el taxista els parlava en castellà i ells li responien en català i no hi va haver cap incident. Quan van parar, el conductor va preguntar a J. H. M: “¿pagaré con tarjeta o en efectivo?”. Ella va respondre: “Amb targeta”. En aquell moment, l'home va fer com que no l'entenia: “¿Perdón?”. Ella ho va repetir: “pagaré amb targeta”. Llavors el taxista va dir: “Dígamelo en castellano”. En aquell moment la conversa va tornar-se una discussió. El taxista insistia que s'havia desenvolupat en castellà, tot i que no era cert, i per tant, segons ell, havia d'acabar també en castellà. Els usuaris li van dir que si els entenia en català no tenia cap sentit que els exigís canviar de llengua. En un moment determinat, el taxista fins i tot es va posar a parlar en valencià per demostrar que en sabia, però continuava insistint que havien de parlar en castellà. Fins i tot va dir que el català no era una llengua, sinó un dialecte del castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Aquest és un dels casos que mostren de manera més explícita el factor que hi ha darrere de bona part de les discriminacions lingüístiques: la ideologia supremacista castellana. Si en molts casos es pot intuir que el factor desencadenant de l'agressió no és la manca de comprensió sinó la voluntat de reivindicar una jerarquia en l'estatus simbòlic, en aquest cas és explícit. El taxista discriminador entenia perfectament el català i fins i tot el sabia parlar, però volia reconstituir una jerarquia de reconeixement que percebia que els discriminats havien posat en qüestió quan no li havien parlat en castellà.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

94 (338). Es veu forçat a parlar en castellà a l'oficina de Rodalies de Plaça Catalunya perquè l'orientin.

Data: 09/12/2021

Administració: Estatal

Organisme: Renfe-Adif

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: M. P. G.

Descripció del cas: M. P. G. va perdre una bufanda en un tren de Rodalies de Catalunya. Uns dies després va anar a l'oficina de l'estació de Plaça Catalunya per veure si l'havien trobada. A l'entrada hi havia una cua molt llarga. La dona no sabia per on havia de passar i es va adreçar a un vigilant de seguretat per preguntar-li on era l'oficina d'objectes perduts. El vigilant li va respondre que no parlava català i la usuària es va veure obligada a traduir “objectes perduts” per “objetos perdidos” perquè li indiqués on anar.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Fins i tot en el cas que el vigilant no sabés català, el sentit de l'expressió “objectes perduts” en el context d'una oficina d'uns serveis ferroviaris és evident per a un parlant d'una llengua romànica, si fa el més petit esforç de comprensió. Per tant, novament som davant d'un cas en què la manca de domini del català no és l'element determinant que explica la discriminació lingüística: és un problema d'actitud i de privilegi.

95 (339). Hisenda ofereix atenció telefònica en català, però el servei és molt deficient.

Data: 10/12/2021

Administració: Estatal

Organisme: Agència Tributària

Lloc: Manresa (Bages)

Territori: Catalunya

Víctima: N. A. H.

Descripció del cas: N. A. H., una veïna de Manresa, necessitava fer una gestió tributària i va trucar al telèfon d'atenció d'Hisenda. El robot que deriva les trucades va donar-li diverses

opcions lingüístiques i la usuària va triar ser atesa en català. Llavors li va demanar un seguit d'informació, que ella va donar. Tanmateix, al final del procés el servei automàtic li va dir que en aquells moments no podria ser atesa en català. Com que tenia molta urgència, la dona va tornar a trucar i va seleccionar l'atenció en castellà. Llavors va rebre l'atenció molt ràpidament i sense cap obstacle.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El Tribunal Constitucional espanyol ha dit que de l'oficialitat d'una llengua se'n deriva el dret d'usar-la amb els poders públics. La legislació espanyola en matèria de treballadors del sector públic estableix que els diferents òrgans de l'administració han de cobrir adequadament els llocs de treball dels territoris amb diverses llengües oficials. Tanmateix, el requisit de conèixer la llengua catalana és pràcticament inexistent en l'administració estatal, i aquest coneixement és tractat com un simple mèrit. Aquesta realitat fa que el dret de parlar en català amb l'administració general de l'Estat sovint quedi supeditat a les circumstàncies i que els serveis teòricament en català sovint no tinguin prou personal per donar resposta a la demanda existent.

96 (340). Un metge a un pare i el seu fill: “en español”.

Data: 25/12/2021

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Administració: Autònoma

Territori: Catalunya

Organisme: Servei Català de la Salut

Víctima: O. H. G.

Descripció del cas: O. H. G. va anar amb el seu fill d'urgència al CAP Drassanes, a Barcelona. El metge que els va atendre, quan va sentir que li parlaven en català, va dir-los secament: “en español”. Pare i fill es van sentir violentats, per l'exigència i pel to del sanitari. En paraules del pare a Plataforma per la Llengua, es van sentir degradats. Tanmateix, l'home va decidir no discutir amb el metge perquè anava amb el seu fill i van girar al castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Els nens catalanoparlants són exposats al fenomen de la discriminació lingüística des de ben petits. Perceben constantment que hi ha una classe de parlants amb uns drets superiors, els

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

castellanoparlants, i uns altres amb menys drets, els catalanoparlants. Per bé que sovint no s'ho plantegin de manera gaire estructurada, aquesta exposició al supremacisme lingüístic fa que el normalitzin, que assumeixin que és la “normalitat”, i que adoptin pautes de comportament de convergència cap al castellà. Això reforça la vitalitat de la diglòssia i de la submissió lingüística, fa que es transmetin de generació en generació.

97 (341). Va a fer-se un TAC i l'infermer diu que no entén el català, tot i que fa un any i mig que treballa a Catalunya.

Data: 29/12/2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: El Vendrell (Baix Penedès)

Territori: Catalunya

Víctima: A. B.

Descripció del cas: A. B. va anar a l'Hospital del Vendrell per fer-se un TAC. Un infermer que la va atendre li va dir que no l'entenia en català. Va explicar-lo que feia un any i mig que treballava a Catalunya però que no entenia la llengua. No era la primera vegada que A. B. tenia aquest problema a l'Hospital del Vendrell.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La bilingüització forçosa de la població catalanoparlant durant el segle XX ha fet possible que persones que es desplacen als territoris tradicionalment catalanoparlants facin vida en castellà i no aprenguin mai el català, o que ho puguin al·legar. Encara ara, la Constitució espanyola imposa als catalanoparlants i als altres ciutadans que no són castellanoparlants el deure de conèixer el castellà, i segons el Tribunal Constitucional espanyol, està prohibit que s'exigeixi als castellanoparlants un deure equivalent de conèixer el català o les altres llengües autòctones de l'Estat diferents del castellà. Aquesta desigualtat jurídica crea un terreny de joc inclinat a favor del castellà i afavoreix que esdevingui la llengua per defecte en tota mena de situacions, dins i fora del seu territori històric.

98 (342). Un metge de l'Institut Social de la Marina diu falsament a un pacient que té l'obligació de parlar-li en castellà.

Data: 31/12/2021

Administració: Estatal

Organisme: Institut Social de la Marina

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: J. C. V.

Descripció del cas: J. C. V. va anar a l'oficina de Barcelona de l'Institut Social de la Marina per la revisió mèdica anual a què tenia dret. El va atendre un metge jove que no coneixia d'altres ocasions. Després d'intercanviar algunes paraules, el sanitari li va exigir que parlés en castellà. El pacient li va dir que li parlaria a poc a poc. Llavors, el metge li va dir de males maneres que li parlés en castellà, que ell era funcionari estatal, que el pacient sabia parlar les dues llengües i ell en canvi no, i que J. C. V. tenia l'obligació de parlar-li en castellà. J. C. V. es va sentir agredit per l'actitud prepotent i maleducada del metge.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Alguns discriminadors lingüístics expressen que les persones agredides tenen una "obligació" de parlar-los en castellà, per bé que no queda sempre clar si creuen que es tracta d'una obligació legal o merament moral. Des d'un punt de vista legal, per bé que la Constitució espanyola estableix un deure de "conèixer" el castellà, no hi ha cap obligació que els ciutadans s'expressin en aquest idioma. Des d'un punt de vista moral, és obvi que els membres d'una comunitat lingüística tenen dret de fer ús i mantenir la seva llengua al seu territori tradicional i que són els nouvinguts que tenen el deure d'adaptar-se a aquesta realitat, i no a la inversa. Quan el nouvingut, a més, es tracta d'un treballador públic, el deure moral és encara més clar: ha de conèixer la llengua pròpia del territori on treballa per poder atendre correctament els seus parlants.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

99 (343). Una infermera a un pacient: “me vas a hablar en español”.

Data: Desembre de 2021

Administració: Autònoma

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: J. S. M.

Descripció del cas: J. S. M. va anar al seu CAP, a Barcelona. El va atendre una infermera. Ell li va dir “bon dia” i la dona, immediatament, li va dir: “me vas a hablar en español”, fent èmfasi en el mot “español”. L’usuari es va quedar parat i només va saber respondre: “per què?”. La sanitària va dir: “porque soy de León”. Ell: “ah, y llevas mucho tiempo en Catalunya”. Ella, llavors, li va dir que hi duia dos mesos.

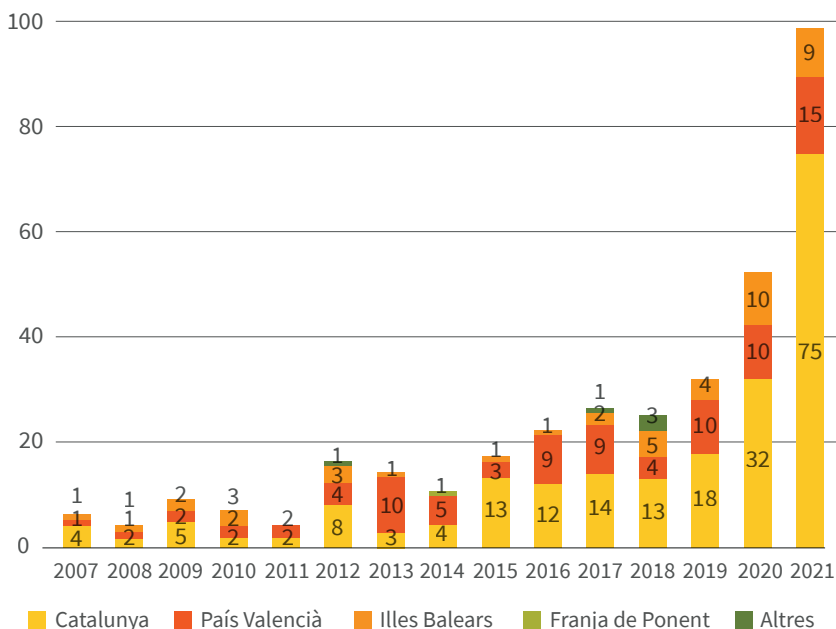
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El dret d’expressar-se en català amb l’administració pública no depèn del temps que la persona d’atenció al públic porti a Catalunya (o en un altre territori en què el català sigui oficial). L’administració té l’obligació de garantir aquest dret i s’ha d’organitzar de tal manera que el ciutadà mai es vegi obligat a canviar de llengua. En el cas de l’administració autònoma, a més, els treballadors tenen l’obligació de conèixer el català i d’acreditar-ne aquest coneixement, abans d’incorporar-s’hi. Per tant, l’actuació de la infermera protagonista d’aquest cas, a més d’una discriminació és també una vulneració de la legislació vigent. Per altra banda, no deixa de sorprendre la sensació d’impunitat que tenen els discriminadors que treballen a l’administració, fins i tot a l’autònoma catalana, que els porta en alguns casos a tractar de manera insultant i imperativa els usuaris catalanoparlants.

Una anàlisi comparada (2007–2021)

Els darrers anys, el nombre de casos de discriminació a catalanoparlants de les administracions públiques espanyoles que han arribat a coneixement de Plataforma per la Llengua ha augmentat de manera exponencial. Si el 2018 es van detectar 25 casos, el 2021 se'n van detectar 99. Aquest increment sostingut dels casos coneguts per l'entitat té una relació directa amb l'augment en l'activitat del servei d'atenció de queixes lingüístiques de l'entitat, que entre 2016 i 2021 va passar d'atendre 395 reclamacions a atendre'n 983. Plataforma per la Llengua ha esdevingut un referent en matèria de drets lingüístics i això ha facilitat que molts discriminats li expliquin els seus casos i que aquests arribin a coneixement públic per mitjà de l'entitat.

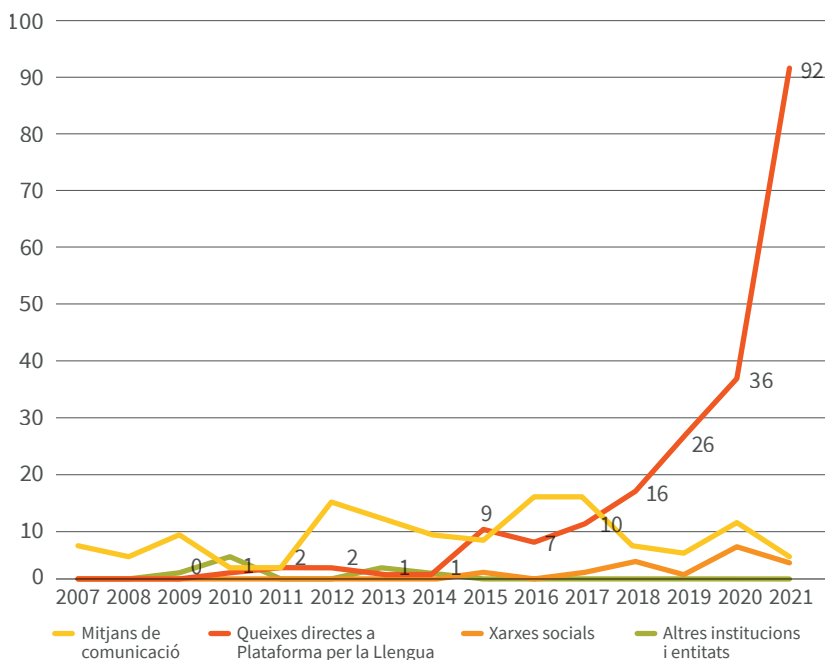
Figura 1. Casos de discriminació lingüística per territori i any (març de 2007 – desembre de 2021)

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

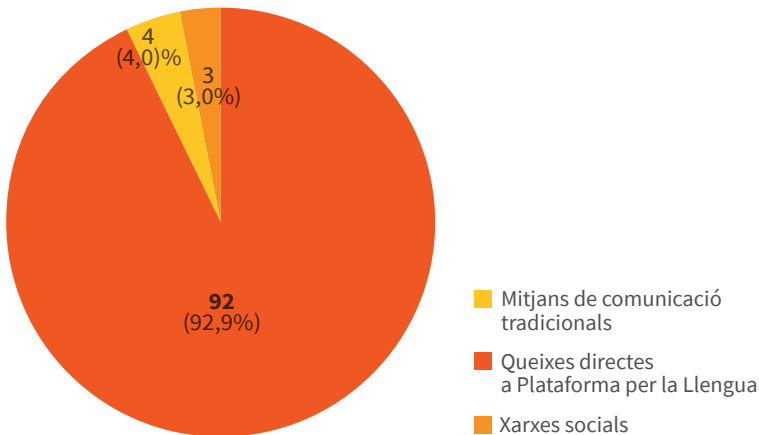
Els 99 casos coneguts de discriminacions lingüístiques de les administracions espanyoles a catalanoparlants de 2021 van ser un rècord absolut; d'aquestes discriminacions, 92 van arribar a Plataforma per la Llengua a través del seu servei de queixes, per denúncia directa dels interessats (el 92,9%). L'any anterior, que ja havia estat de rècord, les discriminacions conegudes havien estat 52 i 36 havien arribat a Plataforma per la Llengua pel servei de queixes (el 69,2%). El 2019, les discriminacions havien estat 32 i 16 havien arribat pel servei de queixes (el 50,0%). El 2018 hi havia hagut 25 discriminacions i 10 havien arribat pel servei de queixes (el 40,0%). L'augment dels casos de discriminació a les administracions comunicats a Plataforma per la Llengua entre 2016 i 2021 ha estat del 1.214,3%.

Figura 2. Casos de discriminació lingüística per any i pel mitjà a través del qual han arribat al coneixement de Plataforma per la Llengua (març de 2007 – desembre de 2021)

Els altres mitjans pels quals les discriminacions lingüístiques arriben a coneixement de Plataforma per la Llengua són els mitjans de comunicació, les xarxes socials i les institucions públiques i privades. Abans de 2018, els mitjans de comunicació eren la principal via per la qual les discriminacions lingüístiques arribaven a coneixement de la població i de Plataforma per la Llengua. El 2017, 15 dels 26 casos recollits al report de discriminacions de l'entitat havien aparegut als mitjans públics i només 10 li havien estat comunicats directament. Des de llavors, els denunciats directament a l'associació són els més nombrosos, fins al punt que el 2021 més de 9 de cada 10 són d'aquesta mena. Les altres fonts, les xarxes socials i les institucions públiques i privades, han tingut sempre una incidència molt menor, per bé que en els darrers anys les xarxes socials han guanyat importància. Amb tot, cal fet notar que molts dels casos que arriben a Plataforma per la Llengua per via del seu servei de queixes acaben també als mitjans (ja sigui simultàniament o perquè l'entitat les denuncia públicament), i que molts discriminats que s'adrecen a Plataforma per la Llengua també denuncien el que els ha passat a internet.

Figura 3. Casos de discriminació lingüística pel mitjà a través del qual han arribat al coneixement de Plataforma per la Llengua (2021)

“¿Prefieres que te hable en catalán que te dé hora para la vacuna?”

Els diferents territoris de l'Estat espanyol en què el català és la llengua pròpia presenten diferències clares pel que fa a la discriminació lingüística. No tant pel que fa a l'existència del fenomen (tots els territoris són subjectes al mateix factor causant, el nacionalisme espanyol i supremacisme castellà), sinó sobretot pel que fa a la freqüència, a la percepció del problema i a la denúncia pública. Això és així perquè encara que el factor causant és el mateix, la realitat històrica, identitària, política, social, dels diferents territoris és molt diferent. Primerament, segles de fragmentació han conduït al desenvolupament i consolidació d'identitats privatives i de dinàmiques pròpies, sense gaire coherència amb

Xifres aproximades de parlants inicials de català l'any 2014

	Població	Habitants sobre el total de P.D.L.	Catalano-parlants	Catalano-parlants sobre el total de C.D.L.	Catalano-parlants sobre el total de C.D.L. en l'E.E.	Catalano-parlants sobre la població del territori
C*	7.416.000	54,8%	2.477.000	51,3%	52,4%	33,4%
PV**	4.363.000	32,2%	1.758.000	36,4%	37,2%	40,3%
IB	1.116.000	8,2%	463.000	9,6%	9,8%	41,5%
CN**	475.000	3,5%	60.000	1,2%	-	12,7%
AND	79.000	0,6%	31.000	0,6%	-	39,5%
FP	47.000	0,3%	26.000	0,5%	0,6%	54,7%
AL**	44.000	0,3%	11.000	0,2%	-	24,1%
Total	13.540.000	100%	4.826.000	100%	100%	35,7%

Llegenda: C: Catalunya (enquesta del 2013); PV: País Valencià, zona de predomini del català (enquesta del 2015); IB: Illes Balears; CN: Catalunya del Nord (enquesta del 2015); AND: Andorra; FP: la Franja de Ponent; AL: l'Alguer (enquesta del 2015); P.D.L.: població del domini lingüístic; C.D.L.: catalanoparlants del domini lingüístic; E.E.: estat espanyol

*Enquesta de 2013, ** Enquesta de 2015

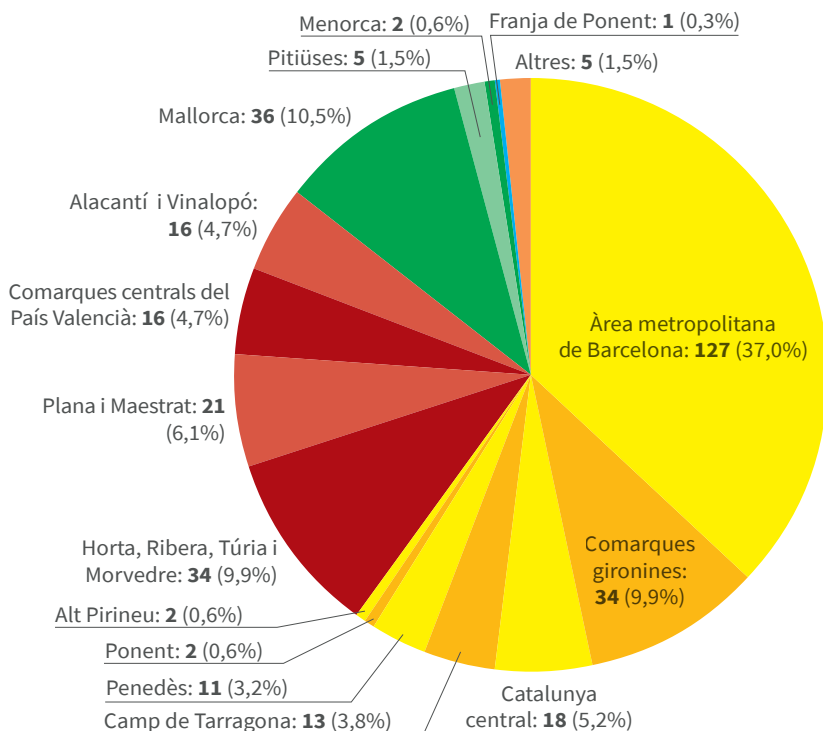
Per a més informació sobre com s'han elaborat aquestes dades, consulteu el report referent a les discriminacions de 2019

les dels altres territoris. En segon lloc, el punt de partida sociolingüístic tampoc no era el mateix: si Catalunya va ser fins al segle XX totalment catalanoparlant pràcticament arreu del territori i les Illes Balears ho eren íntegrament, el País Valencià conté territoris no catalanoparlants des de la seva fundació; la Franja de Ponent, per la seva banda, és un conjunt inconnex de comarques catalanoparlants dins d'un Aragó majoritàriament castellanoparlant. En tercer lloc, Catalunya és l'únic territori que ha desenvolupat un nacionalisme modern propi amb prou força per oposar-se al nacionalisme castellanista espanyol. Si el nacionalisme català ha disposat d'una societat civil potent que li ha permès generar discurs autocentrat i crear xarxes de solidaritat alternatives a l'Estat, a la resta de territoris el supremacisme castellà que difon el poder espanyol ha tingut moltes menys resistències i la consciència lingüística ha estat, per tant, molt menor.

Les diferències històriques, sociològiques i polítiques possiblement expliquen que Catalunya, amb el 57,3% de la població i el 52,4% de la població catalanoparlant del domini lingüístic del català dins de l'Estat espanyol (o sigui, sense comptar l'Aran i les comarques castellanoparlants del País Valencià), acumulés el 75,8% dels casos de 2021 (75 de 99) i el 60,3% del total des de 2007 (207 de 343). A l'altre extrem, les comarques catalanoparlants del País Valencià, amb el 33,7% de la població i el 37,2% dels catalanoparlants de l'Estat espanyol, van generar tan sols el 15,2% dels casos coneguts el 2021 (15 de 99) i el 25,4% del total des de 2007 (87 de 343). Per contra, les Illes Balears tenien un pes semblant en població i en casos de discriminació: amb el 8,6% de la població i el 9,8% dels parlants a l'Estat espanyol, tenia el 9,1% dels casos de 2021 (9 de 99) i el 12,5% del total des de 2007 (43 de 343). Aquestes dades semblen indicar que al País Valencià es denuncien menys casos de discriminació. Les raons concretes poden ser múltiples i amb les dades actuals no es pot establir si n'hi ha alguna de determinant. En tot cas, es poden enumerar les més plausibles: 1) una menor generació de discriminacions perquè la població catalanoparlant accepta més la diglòssia i no usa el català amb castellanoparlants; 2) una menor denúncia pública dels casos de discriminació perquè no tenen ressò en una societat que les accepta més com a normals; 3) una menor implantació de Plataforma per la Llengua pels obstacles que genera la disgregació territorial històrica i, per tant, un ús menor del seu servei d'atenció a les queixes.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

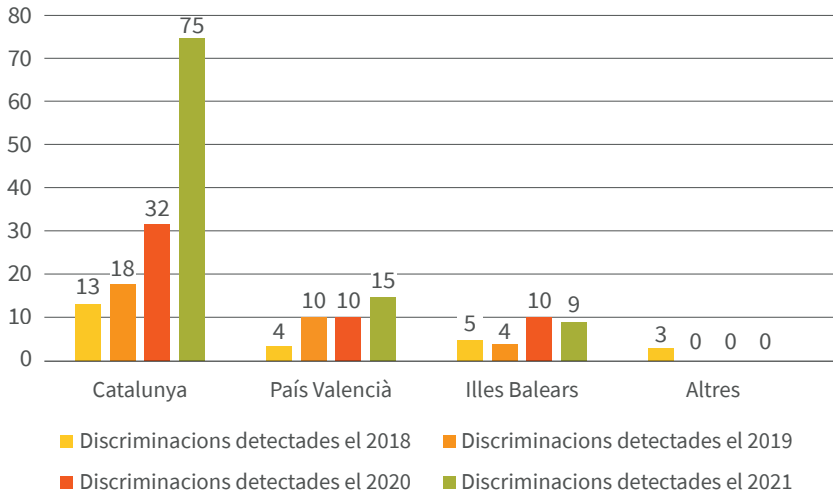
Figura 4. Casos de discriminació lingüística per agrupacions de comarques i per territoris (març de 2007 – desembre de 2021)

L'augment de casos coneguts entre 2018 i 2021, tan vinculat a la recepció de queixes pel servei d'atenció de Plataforma per la Llengua, s'ha concentrat molt marcadament a Catalunya. El 2018 les administracions públiques havien generat 13 discriminacions conegudes al Principat, el 2019 18, el 2020 32 i el 2021 75. Són augments respecte de l'any directament precedent del 38,5%, del 77,8% i del 134,4%. Al País Valencià es partia de números molt més modestos i l'augment ha estat molt menys exponencial: 4 casos el 2018, 10 el 2019 (un augment del 150%), 10 el 2020 (cap augment) i 15 el 2021 (un augment del 50%). A les Illes Balears l'evolució és semblant: 5 casos el 2018, 4 el 2019 (una reducció del 20%), 10 el 2020

(un augment del 150%) i 9 el 2021 (una reducció del 10%). En conjunt, Catalunya acumula el 52% dels casos el 2018, el 56,3% el 2019, el 61,5% el 2020 i el 75,8% el 2021.

Figura 5. Casos de discriminació lingüística per territori (2018 – 2021)

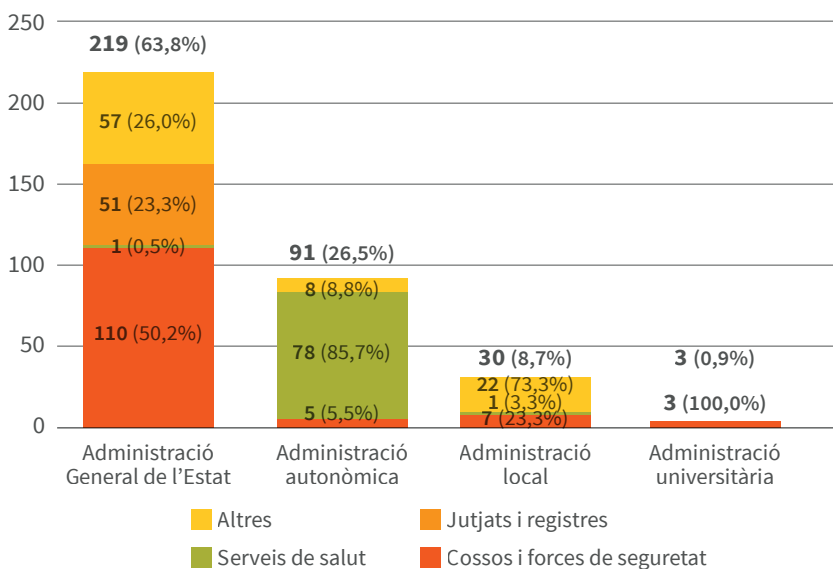

Un altre factor de gran importància en les discriminacions lingüístiques al sector públic és el pla de govern en què s'han produït: estatal, autonòmic o local. També és important l'àmbit específic: les forces policials, la sanitat, els jutjats, etc. Any rere any, l'administració general de l'Estat ha estat la que més discriminacions ha generat. Així, en el període de temps entre 2007 i 2021, 219 de les 343 discriminacions conegudes per Plataforma per la Llengua van ser a mans de treballadors públics estatals, el 63,8%. Amb tot, la proporció de discriminacions estatals ha anat decreixent a mesura que creixia el nombre de discriminacions conegudes per l'entitat. L'any 2019 l'administració estatal havia generat el 62,5% de les discriminacions, el 2020 el 59,6% i el 2021 va baixar fins al 49,5%, menys de la meitat. Aquesta davallada en pes relatiu està lligada al grau augment de casos coneguts de discriminació als serveis sanitaris, que són en mans de les administracions autonòmiques. El 2019 l'àmbit de la salut autonòmic va generar 8 discriminacions conegudes, el 25,0% del total (i el 88,9% de les autonòmiques). El 2020, aquest sector va generar-ne 12, el 23,1% del total (i el 70,6% de les autonòmiques). El 2021, va generar-ne 37, el 37,4% del

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

total (i el 97,4% de les autonòmiques). Per contra, l'administració local ha generat poques discriminacions al llarg del temps. En el període de 2007 a 2021 el 8,7% dels casos van succeir en aquest pla administratiu i l'any 2021 van succeir-hi el 10,1%.

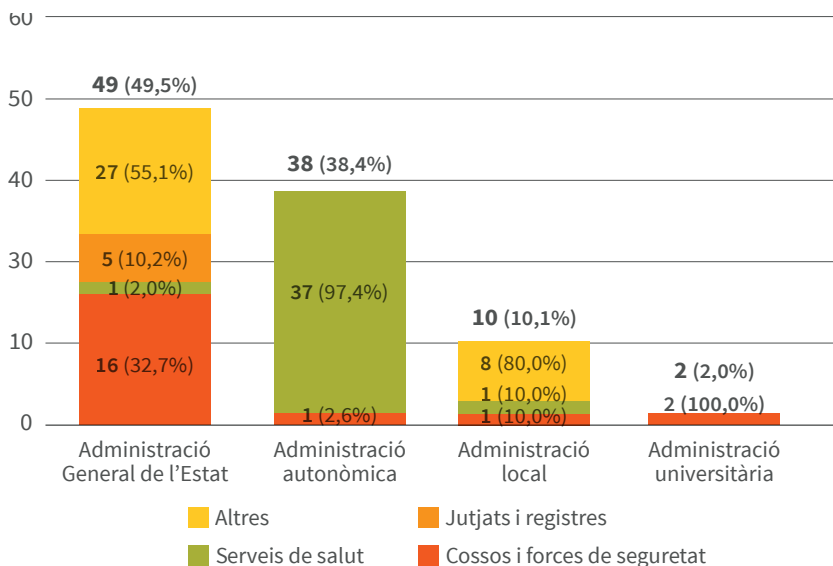
Figura 6. Casos de discriminació lingüística detectats per Plataforma per la Llengua per nivell administratiu i àmbit (març de 2007 – desembre de 2021)

Que l'administració general de l'Estat generi tantes discriminacions i que l'àmbit sanitari sigui el focus més important en el pla autonòmic s'explica per l'absència del requisit de coneixement de català o per la manca de control efectiu de l'acreditació d'aquest coneixement. A l'administració general espanyola, el requisit de saber català és virtualment inexistent. Així com el castellà és obligatori per a tots els treballadors públics, en l'administració central el català és tractat com un mer “mèrit” en l'assignació de destinacions laborals i la promoció interna. Aquesta circumstància fa que els ciutadans catalanoparlants que realitzen tràmits amb aquesta administració sovint tinguin davant treballadors que no els entenen o que al·leguen que no els entenen. En alguns casos, els

ciutadans que s'expressen en català tenen obstacles i dilacions addicionals per aquest motiu, en altres simplement són requerits a parlar en castellà i, si no ho fan, resten desatesos. En el cas dels serveis de salut autonòmics, el problema és més complex i multiforme. Fins recentment, al País Valencià i a les Illes Balears no existia un requisit generalitzat entre els treballadors autonòmics de coneixement de la llengua pròpia (al País Valencià es va recuperar el mateix 2021). Això generava una situació semblant a la de l'administració estatal, especialment en àmbits específics com el sanitari. En el cas de Catalunya, el requisit general ha existit des de l'any 1998, però els darrers anys hi ha hagut un cert augment de l'ús de mecanismes d'urgència per a contractar personal sanitari sense passar per un procés selectiu. El procés selectiu és el moment en què la Generalitat verifica la capacitat lingüística dels aspirants a treballar per ella. Per bé que els procediments d'urgència en la contractació no anul·len el requisit lingüístic dels treballadors, que continua essent a la llei, sí que en fan impossible la garantia.

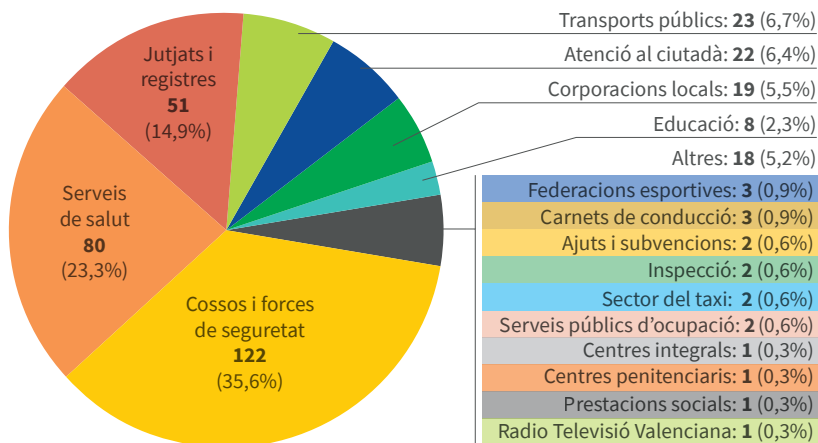
Figura 7. Casos de discriminació lingüística detectats per Plataforma per la Llengua per nivell administratiu i àmbit (2021)

“¿Prefieres que te hable en catalán que te dé hora para la vacuna?”

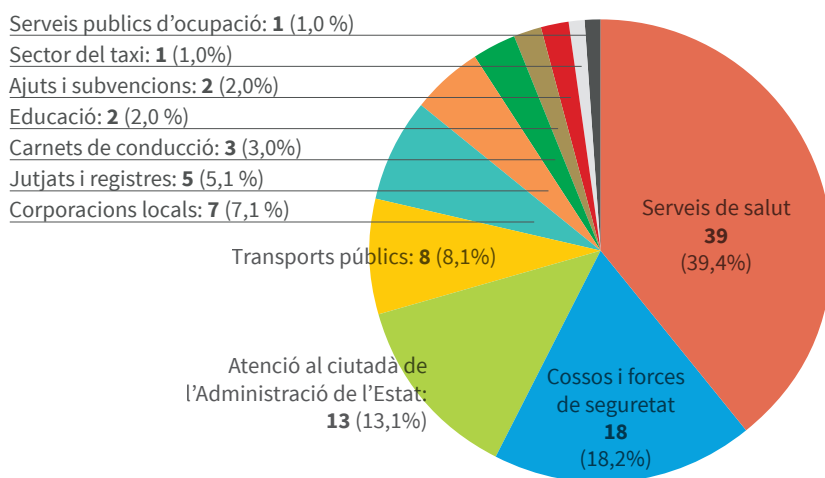
El 2021 els cossos policials van generar menys discriminacions, en termes percentuals, que en els anys anteriors. Si el 2019 havien generat el 40,6% de les discriminacions –el 34,4% els cossos estatals– i el 2020 el 48,1% –el 36,5% els cossos estatals–, el 2021 els cossos policials van generar tan sols el 18,0% de les discriminacions –el 16,2% els cossos estatals–, davant d’uns serveis sanitaris que van generar-ne el 39,4%. Probablement, aquest augment del pes de les discriminacions sanitàries té una relació directa amb l’augment en activitat dels serveis de salut arran de la pandèmia de Coronavirus que va començar l’any 2020. Cal dir que en nombres absoluts les discriminacions policials conegudes per Plataforma per la Llengua també han augmentat al llarg del temps, per bé que s’han reduït lleugerament respecte de l’any directament anterior al que tracta aquest report: 13 el 2019, 25 el 2020 i 18 el 2021. Per contra, la judicatura i el Registre Civil, àmbits tradicionals de discriminació lingüística, s’han mantingut estables en el temps en el nombre absolut de discriminacions conegudes i, en conseqüència, han baixat molt en pes relatiu: 4 discriminacions el 2019, 4 el 2020 i 5 el 2021.

Figura 8. Casos de discriminació lingüística per àmbit administratiu (març de 2007 - desembre de 2021)

Al marge dels cossos policials, la sanitat i els jutjats i registres, hi ha altres àmbits administratius en què es produeixen discriminacions lingüístiques. Per bé que entre alguns cossos funcionaris hi ha una tradició d'abusos lingüístics més sòlida que en altres, i que en alguns àmbits concrets és més fàcil que es produeixin aquests comportaments per les característiques del servei, la discriminació lingüística és transversal i no es pot circumscriure a uns cossos concrets. El 26,2% dels casos detectats entre 2007 i 2021 i el 37,4% dels detectats el 2021 van produir-se en àmbits diferents dels tres esmentats. El 2021, van tenir un paper destacat els serveis generalistes de l'administració general de l'Estat (13,1% dels casos) i els transports públics (el 8,1%).

Figura 9. Casos de discriminació lingüística per àmbit administratiu (2021)

Conclusions

Les discriminacions lingüístiques a catalanoparlants per les administracions espanyoles que arriben a coneixement de Plataforma per la Llengua augmenten any rere any. Des de 2018, el creixement ha estat exponencial: 25 el 2018, 32 el 2019, 52 el 2020, 99 el 2021. L'augment entre el 2018 i el 2021 és del 296,0%. Aquest canvi en les xifres es deu sobretot a l'activitat del servei d'atenció de queixes de Plataforma per la Llengua, que ha esdevingut la principal font d'informació de l'entitat pel que fa als casos de discriminació lingüística. L'any 2016 només 7 dels casos de discriminació per les administracions públiques havien arribat a Plataforma per la Llengua mitjançant el servei de queixes. L'any 2021 van ser 92. Es tracta d'un augment del 1214,3%. Aquest increment en l'activitat del servei de queixes té una relació directa amb la projecció pública més gran que té ara Plataforma per la Llengua, que en els darrers anys ha augmentat molt en nombre de socis i en la capacitat d'influència en el debat públic. Alhora, també és probable que durant els darrers anys hagi augmentat la consciència dels catalanoparlants en matèria de drets lingüístics. Aquesta major consciència pot intuir-se amb la proliferació de campanyes a favor de l'ús del català i en contra de la convergència cap al castellà, i també amb la mateixa crescuda en importància de Plataforma per la Llengua. En una relació dialèctica, una major consciència lingüística duu a més militància i suport a les entitats de defensa de la llengua, i alhora aquesta major projecció de les entitats duu més persones a la conscienciació i a la militància.

El territori és un factor de primer ordre pel que fa al fenomen de la discriminació lingüística. No pel que fa a l'existència d'aquest fenomen, que és homogeni arreu del territori catalanoparlant de l'Estat espanyol, tot ell subjecte a un ordenament jurídic i una ideologia hegemònica que es fonamenten en el supremacisme castellà, però sí pel que fa a la seva prevalença o, almenys, la seva denúncia pública. Catalunya, territori en què la consciència lingüística és més forta, per l'emergència i consolidació fa un segle i mig d'un moviment nacionalista alternatiu a l'espanyol, la denúncia de la discriminació lingüística és més freqüent. El 2021, a Catalunya, amb el 57,3% dels habitants i el 52,4% dels catalanoparlants del domini lingüístic català a l'Estat espanyol, s'hi van produir el 75,8% dels casos. A les comarques catalanoparlants del País Valencià, amb el 33,7% dels habitants i el 37,2% dels catalanoparlants, només s'hi van denunciar el 15,2% dels casos. Les raons més probables d'aquest decalatge tenen a veure amb un major rebuig al supremacisme castellà a Catalunya, un manteniment més freqüent de la llengua pels catalanoparlants d'aquest

territori i, també, per una major implantació de Plataforma per la Llengua i del seu servei de queixes entre la població catalana.

El pla i l'àmbit governamental és l'altre gran factor en el fenomen de les vulneracions dels drets lingüístics. La discriminació per motiu de llengua no té la mateixa prevalença en l'administració general de l'Estat que en l'autonòmica i la local, i dins de cada administració no té la mateixa incidència en tots els àmbits. Com cada any, el 2021 l'administració general de l'Estat va ser la més discriminadora, però per primer cop des que Plataforma per la Llengua fa aquests reculls aquesta administració va quedar-se per sota de la meitat del total, concretament en el 49,5%. Aquesta davallada percentual té molt a veure amb una explosió en els casos de discriminació en els serveis sanitaris, generalment de competència autonòmica. El 2019 els serveis sanitaris havien generat el 25,0% dels casos i el 2020 el 23,1%. El 2021 l'àmbit sanitari autonòmic havia generat el 37,4% del total dels casos. Possiblement aquest canvi en la incidència de les discriminacions sanitàries està vinculat a la pandèmia del coronavirus, però també apunta a un relaxament en l'exigència de respecte als drets lingüístics per part dels responsables autonòmics.

En qualsevol cas, el gran nombre de discriminacions en el pla estatal té una relació directa amb l'absència d'un requisit de coneixement del català pràcticament per a la totalitat del personal d'aquesta administració. La competència en les llengües tradicionals de l'Estat diferents del castellà és únicament un mèrit en l'assignació de places als territoris corresponents i en la promoció interna, i això genera tota mena d'obstacles i problemes als ciutadans que s'expressen en aquests idiomes amb l'administració estatal. L'absència d'aquest requisit, que posa la conveniència dels funcionaris del grup dominant de l'Estat en un pla superior a l'exercici efectiu dels drets lingüístics de les persones que pertanyen a les minories lingüístiques, respon al final als pressupòsits de la ideologia que hi ha darrere de les discriminacions lingüístiques en totes les seves facetes: el nacionalisme espanyol de caràcter supremacista lingüístic castellà.

El supremacisme lingüístic castellà és estructural i condiciona fortament l'ordenament jurídic. Tanmateix, també és reproduït de manera freqüent per persones individuals i és especialment present en alguns cossos funcionaris i en l'administració general de l'Estat. Expressions com “nos tienes que hablar en castellano”, “estudia un poco, el catalán es lengua cooficial”, “yo soy gallego, si no habla en castellano no le busco nada. ¡Y váyase a la mierda!”, “soy de Asturias, no la entiendo”, “el castellano es la lengua de España”, “estamos en el Reino de España”, “vamos a ver, ¡que soy una trabajadora del estado yo!”, “aquí la gente viene a vacunarse, no a aprender idiomas”, “esto es importante [y usted es] ciudadano de España”, “¿prefieres que te hable en catalán o que te de hora para la

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

vacuna?”, “no soy traductor, esto es una comunidad bilingüe y no sois catalanes aquí”, “yo entiendo el catalán pero soy la autoridad y si le pido que me hable en español, me habla en español”, “yo no hablo lenguas muertas”, “cuando te lo hayas renovado verás donde vives, en el Reino de ESPAÑA”, “aquí hay que hablar español, estamos en España” denoten totes elles una visió jeràrquica i antiigualitària dels drets lingüístics, amb un grup cultural identificat amb el mateix estat i amb privilegis arreu del territori, i uns altres de subordinats a la seva conveniència i comoditat. Pel nacionalisme espanyol el castellà és el ciutadà per defecte i allò castellà és “espanyol” i “comú”, mentre que els elements propis dels altres grups són mers afegits i “particularitats” d’alguns ciutadans. A les democràcies plurilingües avançades, com el Canadà, Bèlgica i Suïssa, tots els grups lingüístics patrimonials, o la majoria, tenen un reconeixement legal i simbòlic igualitari i l’Estat no s’identifica en exclusiva amb cap d’ells.

El problema de la discriminació lingüística és, doncs, de caràcter ideològic. Tant la discriminació estructural i jurídica com la més aparentment espontània responen a una manera d’entendre la societat i els grups culturals que és profundament antiigualitària. En conseqüència, és indispensable discutir els pressupòsits sobre els quals està construït aquest ideari i contraposar-hi una visió igualitària, reconeixedora i respectuosa de tots els grups autòctons de l’Estat. Esquerdar l’hegemonia del supremacisme castellà passa, en definitiva, per conscienciar el màxim nombre de persones de la seva existència i injustícia. Aquest ha estat l’objectiu principal d’aquest report.

Annex. Tots els casos (2007-2021)

1. 16/03/2007. Un jutge del Registre Civil de Badalona obliga a celebrar el casament d'una parella en llengua castellana, tot i tenir coneixements acreditats de català.

Font: “Una parella denuncia davant del TSJC que un jutge de Badalona els va forçar a fer el seu casament en castellà”, *Vilaweb*. En línia a <<https://ja.cat/csyM9>> (darrera consulta 27/09/20).

2. 16/03/2007. Una metgessa és despatxada d'un centre esportiu municipal del Prat de Llobregat per parlar en català als pacients.

Font: “Acomiaden una metgessa perquè s'adreçava als clients en català”, *El Punt Avui*. En línia a <<http://hemeroteca.e-noticies.com/edicio-1793/actualitat/acomiaden-una-metgessaperqu%e8-es-dirigia-als-clients-en-catal%e0-20711.html>> [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20). “Readmesa la metgessa acusada de no voler parlar en castellà, Ajuntament del Prat de Llobregat”, *El Punt Avui*. En línia a <http://www.elprat.cat/noticies/detallNoticia/_ZCZRBU1Qu4chuvn2OwPJJaTNgFe417t9YWGwAYmaltqgxYDFv-6USRg> [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20).

3. 17/04/2007. Un ex-senador socialista és obligat a parlar castellà entre burles d'uns vigilants de seguretat.

Font: “Vigilants de l'AVE de Lleida obliguen a parlar en castellà”, *E-Notícies*. En línia a <<http://hemeroteca.e-noticies.com/edicio-1812/actualitat/vigilants-de-lave-de-lleidaobliguen-a-parlar-en-castell%e0-21976.html>> [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20).

4. 16/08/2007. Una traductora marroquina és insultada per parlar en català a Palma (Mallorca) a la Guàrdia Civil i acaba condemnada a pagar una multa per injúries.

Font: “Obriran un expedient als agents de Palma que van vexar Saïda Saddouki”, *Vilaweb*. En línia a <<https://ja.cat/BbbO0>> (darrera consulta 27/09/20). “La jutgessa condemna Saïda per injúries greus”, *Diari de Balears*. En línia a <<http://dbalears.cat/actualitat/balears/la-jutgessa-condemna-saida-per-injuriesgreus.html>> [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20).

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

5. 20/08/2007. Un regidor d'Ondara (Marina Alta), multat, vexat i qualificat de “cateto” per dos agents de la Guàrdia Civil per parlar en valencià.

Font: “Denuncien la Guàrdia Civil per discriminació lingüística”, *Ràdio Pego*. En línia a <http://www.radiopego.com/index.php?name=News&file=article&sid=1413> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

6. 03/12/2007. Hèctor López Bofill i la seva dona són vexats i discriminats per parlar català a l'estació de Renfe de Plaça Catalunya.

Font: “Renfe exigeix parlar “en castellano” a López Bofill”, *E-Notícies*. En línia a <http://hemeroteca.e-noticies.com/edicio-2006/actualitat/renfe-exigeix-parlar-encastellano-a-l%F3pez-bofill-32317.html> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

7. 07/01/2008. Un policia vexa un ciutadà i el fa callar per haver parlat català a la comissaria de Sant Feliu de Llobregat.

Font: “No me da la gana hablar en catalán, estamos en España”, *E-Notícies*. En línia a <http://hemeroteca.e-noticies.com/edicio-2033/actualitat/no-me-da-la-gana-hablar-encatal%e1n-estamos-en-espa%1a-33423.html> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

8. 28/02/2008. Un jove, jutjat per desobediència a l'autoritat a Maó per adreçar-se en català a la Policia Nacional.

Font: “Un jove serà jutjat demà a Maó acusat de desobeir l'autoritat després de parlar en català a la Policia Nacional”, *Europa Press*. En línia a <https://ja.cat/yEN4j> (darrera consulta 27/09/20).

9. 30/08/2008. La Guàrdia Civil nega el dret d'expressar-se en català al batlle de Montblanc i el denuncia.

Font: “La Guàrdia Civil de Montblanc obliga el batlle a identificar-se i parlar en castellà”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/ulie6> (darrera consulta 27/09/20).

10. 15/11/2008. Un jove brutalment agredit per protegir una agressió homòfoba és insultat a la comissaria de la Policia Nacional per parlar en català quan ho denunciava. Els agents van titllar-lo de “tonto” i “chulo”, segons denuncià.

Font: “Ferran Giménez, Dénia”, “¡En Cristiano! Els cossos de seguretat contra el català” (blog) . En línia a <https://ja.cat/Zfuq8> (darrera consulta 27/09/20).

11. 16/02/2009. Un jove és retingut, empentat i insultat per parlar en català en un control de la Policia Nacional al túnel del Cadí.

Font: “El CAT a les matrícules. Una crònica colonial al Túnel del Cadí”, *Llibertat.cat*. En línia a <<http://www.llibertat.cat/2009/03/el-cat-a-les-matricules.una-cronica-colonial-al-tunel-delcadi-5989>> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

12. 18/03/2009. Un tècnic cultural de l'Ajuntament de Reus i una estudiant són vexats verbalment per una professora per emprar el català en un curs subvencionat pel Departament de Treball i la Unió Europea.

Font: “Dos reusencs denuncien discriminació per parlar català en un curs pagat pel Govern”, *Reus Digital*. En línia a <<http://reusdigital.cat/noticies/dos-reusencs-denuncien-discriminaci-parlar-en-catal-enun-curs-pagat-pel-govern>> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

13. 22/05/2009. La degana de la Junta Electoral de Palma i una funcionària acusen un representant polític de “radical” per adreçar-s’hi en català i es neguen a atendre’l.

Font: “Joan Miquel Chacón, d’ERC, denuncia que dues funcionàries l’acusaren de “radical” a la Junta Electoral per parlar en català”, *Diari de Balears*. En línia a <<https://ja.cat/MWAIN>> (darrera consulta 27/09/20).

14. 07/08/2009. Dos guàrdies civils agredeixen un jove de Mallorca per parlar-los en català a l'aeroport i acaben condemnats.

Font: “L’Audiència confirma la condemna al guàrdia civil que agredí Iván Cortès”, *Diari de Balears*. En línia a <<http://dbalears.cat/actualitat/balears/l-audiencia-confirma-la-condemna-al-guardia-civilque-agredi-ivan-cortes.html>> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

15. 11/08/2009 Una dona d’origen peruà que tramitava el document d’identitat del fill, detinguda per parlar pel mòbil en català en una comissaria. El policia que la retingué i vexà acaba condemnat a pagar 70 euros per una falta de coaccions.

Font: “Rosario Palomino, Barcelona”, ¡En Cristiano! Els cossos de seguretat contra el català (blog) . En línia a <<https://ja.cat/mlDQ6>> (darrera consulta 27/09/20).

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

16. 03/09/2009. Una família perd un avió per adreçar-se en català a la Guàrdia Civil a l'aeroport de Girona i és multada per desordres públics.

Font: “Jutgen una passatgera de l'aeroport per cridar en català a la Guàrdia Civil”, *Diari de Girona*. En línia a <https://ja.cat/oyh8d> (darrera consulta 27/09/20).

17. 08/09/2009. Un periodista nord-català, retingut en un control policial a la Jonquera per parlar en català i no conèixer el castellà.

Font: “Testimoni del jove retingut en una entrevista Ràdio Arrels Perpinyà”, *Ràdio Arrels*. En línia a <https://ja.cat/N6A6N> (darrera consulta 27/09/20).

18. 30/09/2009. Una jutgessa d'Elx menysprea el català i qüestiona a un encausat i a una testimoni el dret de parlar-lo en un judici.

Font: “Jutgessa i la fiscalia menyspreen el valencià i fan apologia de la “lengua común” en un judici a Elx”, *L'Accent. Periòdic Popular dels Països Catalans*. En línia a <http://www.laccent.cat/index.php/paisos-catalans/repressio-i-drets/item/1457-jutgessa-ila-fiscalia-menyspreen-el-valenci%C3%A0-i-fan-apologia-de-la-lengua-com%C3%BAnen-el-judici-d-elx> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

19. 07/12/2009. Neguen l'assistència sanitària a un home a l'ambulatori de Benicarló per parlar en català. L'home reclama i la Conselleria de Sanitat empara la pràctica al·legant que té personal de fora i que ell pot parlar en castellà. El Síndic de Greuges valencià confirma que es tracta d'una vulneració de drets lingüístics.

Font: “El Síndic insta a Sanidad a utilizar el valenciano”, *El País*. En línia a <https://ja.cat/CsWml> (darrera consulta 27/09/20).

20. 06/01/2010 La Policia Nacional intimida un periodista per parlar valencià.

Font: “La policia espanyola vexa un periodista per parlar valencià”, *Racó Català*. En línia a <https://ja.cat/WWCF0> (darrera consulta 27/09/20).

21. 02/02/2010. Un ciutadà cubà retingut a l'aeroport del Prat denuncia una vexació policial per parlar en català. Els policies es van sorprendre negativament del seu nivell i li van etzibar la frase: “¡Cojones, que bien hablas el catalán!”. En línia a

Font: “¡Cojones, que bien hablas el catalán!”, Sant Andreu de Palomar (reprodueix el diari *Avui*). En línia a <https://ja.cat/dxmyl> (darrera consulta 27/09/20).

22. 04/03/2010. Un veí de Pollença, obligat a parlar en castellà a la Guàrdia Civil durant una identificació, tot i que els agents entenen el català.

Font: “Críticas a la Guardia Civil por exigir a los conductores que les hablen en castellano”, *El Mundo*. En línia a <https://ja.cat/8NkjR> (darrera consulta 27/09/20).

23. 16/04/2010. Un pacient, expulsat del centre de salut d'Inca per adreçar-se en català a la metgessa de capçalera.

Font: “L'OCB denuncia una nova agressió lingüística, aquest cop al centre de salut d'Inca”, *OCB*. En línia a <http://dbalears.cat/actualitat/balears/l-ocb-denuncia-una-nova-agressio-linguisticaaquest-cop-al-centre-de-salut-d-inca.html> [ENLLAÇ TRECAT]

24. 14/05/2010. Dos joves mallorquins, retinguts per la Guàrdia Civil en una rotonda de Porreres per expressar-se en català.

Font: “L'OCB denuncia tres casos de discriminació lingüística per part de la Guàrdia Civil”, *OCB*. En línia a <https://ja.cat/mXdYn> (darrera consulta 27/09/20).

25. 29/06/2010. Retarden durant hores l'assistència mèdica a una dona de 80 anys d'Alcoi perquè els treballadors del 112 no entenen el català.

Font: “Resolució Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana”, expedient queixa 105524, assumpte: Drets dels ciutadans a elegir la llengua Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana. En línia a <https://ja.cat/BQ7n1> (darrera consulta 27/09/20).

26. 29/10/2010. Una conductora, insultada i vexada per la Guàrdia Civil a la frontera andorrana per expressar-se en català amb el seu acompanyant.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

27. 22/01/2011. Un ciutadà de la Costera, menyspreat per tenir nom català per part de la Guàrdia Civil en un control rutinari a Ontinyent.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

28. 28/01/2011. Un funcionari de l’Estació del Nord de València nega l’atenció a un usuari discapacitat perquè l’acompanyant s’hi adreça en català.

Font: “Un treballador d’ADIF es nega a atendre una consulta en valencià sobre un passatger invàlid”, *Valencianisme.com*. En línia a <http://www.valencianisme.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2839&Itemid=48> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

29. 02/03/2011. El Tribunal Suprem espanyol desestima un recurs d’una sentència dictada a Barcelona per ser redactada en català.

Font: “El Suprem ignora un recurs a una sentència de Barcelona perquè està fet en català”, *El Punt Avui*. En línia a <<https://ja.cat/LOPc3>> (darrera consulta 27/09/20).

30. 23/05/2011. Un ciutadà de Cambrils, ridiculitzat i humiliat en una oficina del DNI espanyol per voler expressar-se en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

31. 06/01/2012. Neguen l’atenció sanitària a un ciutadà de Crevillent i se’n riuen per expressar-se en català.

Font: “Un metge de Crevillent es nega a atendre un pacient perquè parlava en català”, *El Punt Avui*. En línia a <<https://ja.cat/0srtB>> (darrera consulta 27/09/20).

32. 18/01/2012. Un tècnic de normalització lingüística, despatxat de l’Ajuntament de Dénia per haver informat de l’incompliment de la normativa en matèria lingüística.

Font: “Acte intolerable contra un defensor de la llengua”, *Acció Cultural del País Valencià*. En línia a <<https://ja.cat/u1Esg>> (darrera consulta 27/09/20).

33. 21/01/2012. Retenció i amenaces a un conductor empordanès per expressar-se en català davant la Guàrdia Civil.

Font: “La Guàrdia Civil investiga les coaccions per l’ús del català”, *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/SFgKd> (darrera consulta 27/09/20).

34. 28/01/2012. Un guàrdia civil apallissa un advocat a l'aeroport del Prat per negar-se a parlar en castellà.

Font: “Un jove denuncia la Guàrdia Civil per agredir-lo a l'aeroport del Prat per parlar català”, *Ara*. En línia a <https://ja.cat/r8gaj> (darrera consulta 27/09/20).

35. 07/02/2012. Una parella de Reus es veu obligada a pagar 180 euros a l'Ajuntament per celebrar el casament en català, després que el Registre Civil els obligués a fer-lo en castellà.

Font: “A Reus, si et vols casar en català et fan pagar 180 euros”, *Reus Digital*. En línia a <https://ja.cat/fJTSf> (darrera consulta 27/09/20).

36. 25/02/2012. Un jove mallorquí, denunciat per falta de respecte a l'autoritat per parlar en català a un agent del Cos Nacional de Policia en una manifestació.

Font: “Un policia nacional posa una denúncia a un jove mallorquí per parlar-li en català”, *Ara*. En línia a <https://ja.cat/tRd2h> (darrera consulta 27/09/20).

37. 05/05/2012. Un ciutadà entra a la caserna de la Guàrdia Civil d'Inca per a fer-hi una denúncia i en surt denunciat per parlar-hi en català.

Font: “‘Volia posar una denúncia i em citen com a denunciat’. Jordi Alegre és citat als jutjats d'Inca per desobediència a l'autoritat. Va voler parlar en català a la Guàrdia Civil”, *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/KED3K> (darrera consulta 27/09/20).

38. 30/05/2012. Un veí de l'Alt Empordà, agredit verbalment i física per una parella d'agents de la Guàrdia Civil, i jutjat per negar-se a parlar en castellà.

Font: “Dos guàrdies civils, a judici per vexar un veí de Vilajuïga que es negava a parlar en espanyol”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/NODag> (darrera consulta 27/09/20).

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

39. 27/06/2012. Un veí de l'Ametlla del Vallès, retingut il·legalment a l'aeroport de Barcelona per parlar en català i en anglès.

Font: “Retingut per la Policia Nacional a l'aeroport del Prat per parlar només català o anglès”, *Ara*. En línia a <https://ja.cat/7LDHn> (darrera consulta 27/09/20).

40. 07/07/2012. Un jove mallorquí passa una nit al calabós per no respondre en castellà a la Guàrdia Civil.

Font: “La Guàrdia Civil arresta un militant d'Arran per no contestar-los en castellà”. En línia a <https://ja.cat/Dr2qT> [enllaç que ha quedat inoperatiu; podeu llegir la notícia a *Racó Català*: <https://ja.cat/euLSi>] (darrera consulta: 27/09/20), *Setmanari Directa*.

41. 20/08/2012. Una funcionària de la comissaria de la Policia Nacional de Vic es nega a atendre un ciutadà per parlar en català i l'amenaça.

Font: “Plataforma per la Llengua denuncia un nou cas de discriminació lingüística a la Comissaria de la Policia Nacional a Vic”, *Plataforma per la Llengua*. En línia a <https://ja.cat/Fe34Y> (darrera consulta 27/09/20).

42. 07/09/2012. Un viatger, retingut per la Policia Nacional a l'aeroport de Barcelona per haver donat el número del document d'identitat en català.

Font: “Retingut a l'aeroport per parlar en català”, *Plataforma per la Llengua* (blog). En línia a <http://blogspersonals.ara.cat/elcatalasuma/2012/09/20/retingut-a-laeroport-per-parlar-encatala/> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

43. 10/10/2012. Una jutgessa de Cantàbria retira la custòdia de la seva filla a un ciutadà català al·legant que li parlava en català per separar-la de sa mare.

Font: “Una jutge de Cantàbria retira la custòdia de la seva filla a un mosso per “no ensenyar-li castellà”. *El Periódico*. En línia a <https://ja.cat/fJ5cv> (darrera consulta 27/09/20).

44. 30/10/2012. Hisenda es nega a tramitar la pensió a una vídua al·legant que havia presentat el certificat de defunció en català.

Font: “La Plataforma per la Llengua denuncia que Hisenda no tramita la pensió a una vídua per presentar el certificat de defunció en català”, *Plataforma per la Llengua* (blog). En línia a <https://ja.cat/55gPt> (darrera consulta 27/09/20).

45. 21/12/2012 Retiren el carnet de conduir a un conductor d’Almenara i el retenen tres hores en un control de la Guàrdia Civil per parlar en català.

Font: “M’han retirat el carnet de conduir per parlar en valencià.”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/EHZu5> (darrera consulta 27/09/20).

46. 31/12/2012. Una veïna de Vistabella del Maestrat, vexada i titllada de mal educada per un metge de l’Hospital Jaume I de Castelló de la Plana per parlar en valencià.

Font: “La Plataforma per la Llengua assessora la víctima d’una nova discriminació lingüística a l’Hospital Jaume I de Castelló”, *Plataforma per la Llengua* (blog). En línia a <https://ja.cat/rFILP> (darrera consulta 27/09/20).

47. 05/03/2013. El Govern valencià tanca Canal 9, la darrera televisió en català que quedava al País Valencià, i nega als treballadors despatxats el dret de ser notificats en valencià.

Font: “El Síndic de Greuges pregunta a RTVV per què informa les persones acomiadades per l’ERO solament en castellà”, Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana. En línia a <https://ja.cat/LDQcS> (darrera consulta 27/09/20).

48. 23/03/2013. El dolçainer del grup musical Obrint Pas detingut, amenaçat i agredit per haver parlat en català a dos policies nacionals a València.

Font: “Un policia a Miquel Gironès (Obrint Pas): “Que em parles en espanyol, collons!””, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/f2NGE> (darrera consulta 27/09/20).

“¿Prefieres que te hable en catalán que te dé hora para la vacuna?”

49. 27/03/2013. Un professor de la Universitat Jaume I de Castelló dedica les hores docents a demostrar la inutilitat del català i anomena “perroflauta” un alumne que es va queixar del mètode pedagògic.

Font: “Adoctrinament espanyolista d’un professor a la Universitat Jaume I de Castelló”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/EFedN> (darrera consulta 27/09/20).

50. 05/03/2013. Un pare i un fill insultats per dos agents de la Policia Nacional en un tren regional a Figueres per parlar en català i no atendre la coacció “en español o nada”.

Font: “Denuncia uns policies que li exigien de parlar en castellà”, *El Punt Avui*. Queixa rebuda a través del correu electrònic a l’apartat de queixes lingüístiques del web de Plataforma per la Llengua a l’abril de 2013. Nou cas d’agressió lingüística de la policia espanyola, a Figueres. En línia a <https://ja.cat/fDsxF> (darrera consulta 27/09/20).

51. 12/07/2013. Un ciutadà és acusat d’altercats per un policia local del Campello per parlar en català i dir que el seu nom és Lluís-Xavier.

Font: “El nostre suport a Lluís Xavier Flores, víctima dels insults d’un policia local per parlar-li en valencià”, *El Tempir*, associació cívica per la llengua a Elx. En línia a <https://ja.cat/QhO8n> (darrera consulta 27/09/20). “Elx denunciarà la discriminació lingüística”, *El Punt Avui*. <https://ja.cat/S4aMb> (darrera consulta 27/09/20).

52. 21/07/2013. La Policia Nacional nega el dret a un ciutadà de Palma a formular una denúncia en català.

Font: “Nou cas de discriminació lingüística per part de la Policia Nacional”, *Diari de Balears*. En línia a <http://dbalears.cat/actualitat/balears/nou-cas-discriminacio-linguisticaper-part-policia-nacional.html> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

53. 22/07/2013. Un ciutadà detingut en una manifestació a Elx per parlar en català a un policia nacional.

Font: “L’associació El Tempir denuncia un nou cas de discriminació lingüística a Elx per adreçar-se a un policia en català”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Q5kwm> (darrera consulta 27/09/20). “Suport a Paco Muñoz Giménez, detingut per la policia nacional per parlar-los en valencià”, *El Tempir*, associació cívica per la llengua a Elx. En línia a <http://www.eltempir.cat/ca/2013/07/22/suport-a-paco-munoz-gimenezdetingut-per-la-policia-nacional-per-parlar-los-en-valencia/>, [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

54. 03/08/2013. Un veí de Puçol, denunciat falsament en un control rutinari de la Guàrdia Civil per expressar-se en català.

Font: “Un veí de Puçol, víctima d’una denúncia falsa de la Guàrdia Civil per parlar en valencià”, *La Veu del País Valencià*. En línia a <http://www.laveupv.com/noticia/3936/un-vei-de-pucol-victima-dunadenuncia-falsa-de-la-guardia-civil-per-parlar-en-valencia> [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20).

55. 04/08/2013. Dos joves són colpejats i humiliats per guàrdies de seguretat i guàrdies civils a l’Arenal Sound de Borriana per parlar en valencià.

Font: “Cops de peu i de puny per haver parlat en català, en l’última nit de l’Arenal Sound”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/FwpmN> (darrera consulta 27/09/20).

56. 22/08/2013. Un jutjat de Vinaròs refusa una demanda presentada en català perquè considera que no és una llengua oficial al País Valencià.

Font: “Un jutjat de Vinaròs exigeix el castellà a advocats de l’Ebre”. *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/lfWsl> (darrera consulta 27/09/20).

57. 23/08/2013. Un exregidor d’Olleria, vexat per un agent del Cos Nacional de Policia per adreçar-s’hi en català a València.

Font: “Un ex-regidor de l’Olleria, víctima d’un nou cas de discriminació lingüística per part de la policia”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/FWyHz> (darrera consulta 27/09/20).

58. 13/09/2013. Un policia nacional es nega a atendre la denúncia d’un ciutadà perquè s’expressava en valencià i li exigeix parlar “en español”.

Font: “Hábleme en español, esto es España”, *La Veu del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/a7KSM> (darrera consulta 27/09/20). “El Tempir denuncia un nou cas de discriminació lingüística produïda a Elx per un policia nacional i se solidaritza amb Francisco Escortell”, *El Tempir*, associació cívica per la llengua a Elx. En línia a <http://www.eltempir.cat/ca/2013/09/13/el-tempir-denuncia-un-nou-cas-dediscriminacio-linguistica-produida-a-elx-per-un-policia-nacional-i-essolidaritza-amb-francesc-cortell/> [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20).

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

59. 18/11/2013. Un jutjat de Barcelona nega a un advocat el dret de tramitar en català un procediment judicial.

Font: “Deneguen a un advocat el dret a demanar el català en un procediment judicial”, *El Punt Avui*; testimoni personal de Miquel Panadès. En línia a <https://ja.cat/BeaeG> (darrera consulta 27/09/20).

60. 05/12/2013. Un avi i el seu net, expulsats d'un tren TALGO per una revisora per parlar en català.

Font: “La revisora d'un Talgo fa baixar un avi i el seu nét per ser catalans”, *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/n5ddX> (darrera consulta 27/09/20). “La revisora que va fer baixar dos passatgers perquè eren catalans amenaça de denunciar-los”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/mKCuf> (darrera consulta 27/09/20).

61. 01/02/2014. Un guàrdia civil de la Subdelegació del Govern espanyol a Castelló obliga a expressar-se en castellà a una diputada de les Corts Valencianes.

Font: “Marina Albiol denuncia discriminació lingüística a la Subdelegació del Govern espanyol a Castelló”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/fJIDU> (darrera consulta 27/09/20).

62. 21/03/2014. Una jutgessa de Tenerife retira la custòdia a una mare que ha anat a viure a Ripollet perquè considera que el català pot ser un “problema” per a la nena.

Font: “Aparten una nena de la seva mare per l’“escull” del català”. *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/AtQP5> (darrera consulta 27/09/20).

63. 10/04/2014. Una jutgessa destinada a Granollers considera en una resolució judicial que l'ús del català és una nosa en un procediment judicial, malgrat acreditar-ne el coneixement com a mèrit.

Font: “Una magistrada considera una nosa l'ús del català en un procediment judicial”. *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/oYmfC> (darrera consulta 27/09/20).

64. 26/04/2014. Agents de la comissaria de Xirivella es neguen a atendre una ciutadana per expressar-se en català, li pengen el telèfon i la fan esperar més d'una hora fins que arriba un traductor.

Font: “La Comissaria de Xirivella se nega a atendre a una mujer en valenciano y llama a un intérprete”, *Levante*. En línia a <https://ja.cat/sFIKN> (darrera consulta 27/09/20).

65. 30/04/2014. Un manifestant, amenaçat amb una multa de 200 euros per parlar en català a policies nacionals a Dénia.

Font: “Amenaçat amb una multa de 200 euros per haver parlat en català a la policia”, [<https://ja.cat/BXDRD>](https://ja.cat/BXDRD) *Vilaweb*. “Denuncia que la Policia Nacional le amenazó con multarle por hablar en valenciano durante una protesta de la PAH”, *La Marina Plaza*, diari de la Marina Alta i Baixa. En línia a [<http://lamarinaplaza.com/2014/04/30/denuncia-que-la-policia-nacional-leamenazo-con-multarle-por-hablar-en-valenciano-durante-una-protesta-de-lapah/#.U2FH6JyvILU.twitter>](http://lamarinaplaza.com/2014/04/30/denuncia-que-la-policia-nacional-leamenazo-con-multarle-por-hablar-en-valenciano-durante-una-protesta-de-lapah/#.U2FH6JyvILU.twitter) [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20).

66. 05/05/2014. Trànsit d’Osca ignora una al·legació en català d’un jove multat després de parlar en català en un control de la Guàrdia Civil a la Ribagorça.

Font: “L’Estat discrimina un jove per parlar català i occità”. En línia a [<http://ebreexpres.com/lestat-discrimina-un-jove-per-parlar-catala-occita/>](http://ebreexpres.com/lestat-discrimina-un-jove-per-parlar-catala-occita/) [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20). *Ebre Exprés*; “Un jove denuncia que a l’Aragó també es discrimina el LAPAO”, *Ara*. En línia a [<https://ja.cat/09ASu>](https://ja.cat/09ASu) (darrera consulta 27/09/20).

67. 21/05/2014. Una professora d’Elx contractada a la presó de Fontcalent, vexada i amenaçada” per un funcionari del centre per adreçar-se-li en valencià.

Font: “El Tempir denuncia un nou cas de vexació lingüística a la presó de Fontcalent i se solidaritza amb Maria Carme Viudes”, *El Tempir*, associació cívica per la llengua a Elx. En línia a [<https://ja.cat/EP7Jm>](https://ja.cat/EP7Jm) (darrera consulta 27/09/20). “Un funcionari de la presó de Fontcalent amenaça una professora per haver parlat en valencià”, *La Veu del País Valencià*. En línia a [<https://ja.cat/1k7X4>](https://ja.cat/1k7X4) (darrera consulta 27/09/20).

68. 04/06/2014. Un veí de Caldes de Malavella, amenaçat, insultat i retingut per haver parlat en català a dos policies a l’estació de Figueres.

Font: “Un veí de Caldes acusa dos policies d’amenaçes i insults per haver parlat en català”, *El Punt Avui*. En línia a [<https://ja.cat/2GgZd>](https://ja.cat/2GgZd) (darrera consulta 27/09/20). “Denuncien que dos policies del CNP van retenir un jove per parlar català”, *Nació Digital*. En línia a [<https://ja.cat/j9Gc7>](https://ja.cat/j9Gc7) (darrera consulta 27/09/20).

69. 11/10/2014. Un jutjat de Barcelona ordena traduir un recurs d’aclariment en català al·legant que un dels advocats és de Madrid.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán que te dé hora para la vacuna?”

70. 29/12/2014. Denegada la nacionalitat espanyola a un ciutadà xinès que parla català i amb pocs coneixements d'espanyol.

Font: “Els tribunals deneguen la ciutadania espanyola a un xinès que parla català, però no espanyol”, *VilaWeb*. En línia a <https://ja.cat/2j7Mj> (darrera consulta 27/09/20). “Los jueces deniegan la nacionalidad a un chino incapaz de hablar en castellano”, *Levante. El mercantil valenciano*. En línia a <http://www.levante-emv.com/comunitat-valenciana/2014/12/29/juecesdeniegan-nacionalidad-chino-incapaz/1206521.htm> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

71. 02/02/2015. Discriminació lingüística al Punt Verd d'Emaya, a Palma.

Font: “Discriminació lingüística al Punt Verd d'Emaya a Palma”, *Diari de Balears*, 2 de febrer del 2015. “Emaya diu que la discriminació lingüística al Punt Verd va ser “una impressió”, *Diari de Balears*, 5 de febrer del 2015. En línia a <https://ja.cat/ZIHUR> (darrera consulta 27/09/20).

72. 25/02/2015. Un veí de Castelló de la Plana, retingut i vexat per agents del Cos Nacional de Policia per parlar en valencià.

Font: “Un veí és retingut a Castelló per parlar valencià”, *La Veu del País Valencià*, 25 de febrer de 2015. En línia a <http://www.laveupv.com/noticia/13296/unvei-es-retingut-a-castello-per-parlar-valencia> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

73. 02/03/2015. A Figueres, una jutgessa amenaça una testimoni de suspendre el judici si parla en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

74. 02/03/2015. La policia espanyola vexa una advocada per parlar en català en un CIE.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

75. 04/03/2015. La Federació Catalana de Futbol anul·la la llicència a sis nens per no tenir el volant d'empadronament adjunt en castellà.

Font: “Federació Catalana de Futbol: una vergonya!”, carta al diari *El Punt Avui*, 11 de març de 2015, edició de les comarques gironines, recollida pel web de l'associació Ara o mai en: “Denuncien que la Federació Catalana de Futbol ha anul·lat unes llicències perquè un document estava escrit en català”. En línia a <http://araomai.cat/denuncien-que-la-f-c-futbol-ha-anul%2%B7lat-unesllicencies-perque-un-document-estava-escrit-en-catala/> [ENLLAÇ TRECANT] (darrera consulta 27/09/20).

76. 10/03/2015. Expulsat del consolat espanyol a Brussel·les per un escrit en català.

Font: “Expulsat del consolat espanyol a Brussel·les per un escrit en català”, *Vilaweb*, 10 de març de 2015. En línia a <https://ja.cat/d7Js4> (darrera consulta 27/09/20). “El govern espanyol justifica l'expulsió del consolat a Brussel·les d'un ciutadà per un escrit en català”, *Vilaweb*, 9 de juny de 2015. En línia a <https://ja.cat/5Fnr3> (darrera consulta 27/09/20).

77. 10/03/2015. Polícies nacionals rebutgen tramitar dos DNI a Mollerussa perquè s'adjuntava documentació oficial redactada en català.

Font: “Polícies nacionals rebutgen tramitar dos DNI de Miralcamp en estar en català la sol·licitud”, *Segre*, 12 de març de 2015. En línia a <http://www.segre.com/detall-dela-noticia/article/policies-nacionals-rebutgen-tramitar-dos-dni-de-miralcamp-alestar-en-catala-la-sollicitud/> [ENLLAÇ TRECANT] (darrera consulta 27/09/20). El dia abans de la publicació, la periodista va consultar amb Plataforma per la Llengua aspectes legíslatius i sobre l'existència d'altres casos.

78. 27/04/2015. Una aturada reusenca és vexada en un curs subvencionat pel SOC per demanar que li facin un curs en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

79. 13/05/2015. Un professor de l'IES Terrassa fa mofa d'un alumne per parlar català.

Font: Contacte directe d'una persona propera a la víctima per correu electrònic. “Un professor de l'IES Terrassa fa mofa a un alumne per parlar català”. En línia a <https://ja.cat/BqYSD> (darrera consulta 27/09/20).

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

80. 11/06/2015. Deneguen tramitar la nacionalitat a un ciutadà estranger perquè presentava una part de la documentació en català.

Font: Cas comunicat pel Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya a Plataforma per la Llengua.

81. 18/06/2015. El català motiva el Tribunal Superior de Justícia de l'Aragó a retirar la custòdia d'un menor.

Font: “El català motiva el Tribunal Superior de Justícia de l'Aragó a retirar la custòdia d'un menor”, *Plataforma per la Llengua*. Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua. En línia a <https://ja.cat/HHJsV> (darrera consulta 27/09/20).

82. 21/06/2015. Una metgessa amenaça de denunciar una pacient a Sant Joan Despí perquè li parlava en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

83. 28/07/2015. Un metge del CAP de Torelló vexa i nega l'atenció a una pacient que li parlava en català.

Font: “Plataforma per la Llengua considera inadmissible no poder ser atès en català en un CAP”. En línia a <https://ja.cat/hbiLS> (darrera consulta 27/09/20). L'afectada havia fet pública la discriminació a la seva pàgina de Facebook. “Salut obre expedient informatiu al pediatre de Torelló que va exigir parlar en castellà”, *Nació Digital*. En línia a <https://ja.cat/Pfjuv> (darrera consulta 27/09/20).

84. 05/08/2015. La Policia Nacional deté i fa perdre l'avió a un ciutadà argentí que parlava en català per desobeir l'ordre de parlar en castellà.

Font: “Xufles, llengua i un policia espanyol”, *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/8ggaX> (darrera consulta 27/09/20).

85. 06/08/2015. Un pediatre vexa un pacient en dues ocasions per parlar-li en català en dues poblacions properes a Castelló.

Font: “On queden els drets lingüístics dels valencianoparlants?”, publicació al mur de Facebook de Daniel Andrés Roig. En línia a <https://ja.cat/GRIEs> (darrera consulta 27/09/20).

86. 12/09/2015. Un Policia Nacional agredeix un jove per parlar-li en català a la Jonquera.

Font: “La Plataforma per la Llengua considera intolerable el nou cas de discriminació a la Jonquera”, *Plataforma per la Llengua* (blog). Plataforma per la Llengua va detectar la queixa a les xarxes socials. En línia a <https://ja.cat/XPdAU> (darrera consulta 27/09/20).

87. 23/12/2015. Un portaveu comarcal de Joves amb Compromís, retingut per la Policia per parlar en valencià.

Font: “Un portaveu comarcal de Joves amb Compromís, retingut per la Policia per parlar en valencià”, *La Veu del País Valencià*. En línia a <http://www.laveupv.com/noticia/17476/%20un-portaveu-comarcal-dejoves-amb-compromis-retingut-per-la-policia-per-parlar-en-valencia> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

88. 16/02/2016. Una família és obligada a parlar en castellà en un jutjat d'Igualada i li arxiven la queixa perquè “només era un suggeriment”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

89. 15/03/2016. Una jutgessa vexa dues advocades i una nena de sis anys perquè s'expressen en català.

Font: “El TSJC amonesta una jutgessa d'Olot pel seu poc respecte a l'ús del català”, *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/GxAnb> (darrera consulta 27/09/20).

90. 25/01/2016. El Tribunal Superior del País Valencià consagra de sotamà que el dret d'usar el català és inferior al d'usar el castellà perquè pot generar “indefensió”.

Font: “Si demanda en valenciano, tradúzcalo o espere 5 años”, *Levante-EMV*. En línia a <https://ja.cat/2Lxr6> (darrera consulta 27/09/20).

91. Abril de 2016. Es denega la ciutadania a un brasiler per respondre l'examen en català i es reafirma que l'única llengua d'integració és el castellà.

Font: “Denegada la nacionalitat espanyola per fer l'examen en català”, *Plataforma per la Llengua* (blog). En línia a <https://ja.cat/L3WUJ> (darrera consulta 27/09/20).

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

92. 21/04/2016 L'auditori de la diputació d'Alacant no incorpora el català en la retolació de la façana perquè posar-hi massa lletres és “antiestètic”, però sí que incorpora el castellà

Font: “Nou cas de discriminació lingüística de la Diputació d'Alacant”, *La Veu del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/4eSWT> (darrera consulta 27/09/20).

93. 22/04/2016. Els jutjats d'Olot rebutgen un escrit en català “per evitar la indefensió” d'una de les parts.

Font: “El juzgado de Olot exige los escritos en español para evitar ‘indefensión’”, *La Vanguardia*. En línia a <https://ja.cat/1m55u> (darrera consulta 27/09/20).

94. 25/01/2016. Ajornen una vista oral del judici del cas Nóos a Palma perquè una testimoni “no havia avisat que volia parlar en català”.

Font: “La falta d'un intèrpret retarda la declaració de Castillo en el cas Nóos”, *Levante-EMV*. En línia a <https://ja.cat/3Qp9k> (darrera consulta 27/09/20).

95. 15/06/2016. Un tribunal d'oposicions de Godella insta un aspirant a fer l'examen en castellà o marxar.

Font: “No tenemos el examen en valenciano; o lo haces en castellano, o te vas”, *Levante-EMV*. En línia a <https://ja.cat/omHdo> (darrera consulta 27/09/20).

96. 29/06/2016. Expulsen un home d'una oficina de Correus de Barcelona per demanar més presència del català en aquesta administració.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

97. 26/06/2016. Expulsen un entrenador de tennis taula per animar els seus jugadors en català.

Font: “Expulsen l'entrenador del Tennis Taula Cassà per no “animar el seu jugador en espanyol”, *Nació Digital*. En línia a <https://ja.cat/jivN6> (darrera consulta 27/09/20).

98. 11/07/2016. Expulsen un ciutadà del CAP de Drassanes per demanar que l'atenguin en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

99. 01/07/2016. Un jutjat de Sagunt es val d'una llei fictícia per impedir l'ús del català a una advocada.

Font: “Un altre cas de discriminació lingüística als jutjats valencians”. *La Veu del País Valencià*. En línia a <<https://ja.cat/p2BIT>> (darrera consulta: 27/09/20). <<http://www.laveupv.com/documents/decret-jutjat-sagunt-llengua.pdf>> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

100. 10/07/2016. Un socorrista a Palamós es nega a atendre una persona perquè se li dirigeix en català.

Font: *Ara Girona*. En línia a <<http://www.aragirona.cat/noticia/2016/07/11/la-denuncia-a-un-socorrista-catalanofob-a-la-platja-de-palamos-es-torna-viral>> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20) i Facebook de la usuària.

101. 04/08/2016 Una taquillera de Renfe es nega a atendre un usuari perquè se li dirigeix en català.

Font: “Un usuario de Renfe denuncia desatención al hablar catalán”, *El Periódico del Mediterráneo*. En línia a <<https://ja.cat/dzUtl>> (darrera consulta 27/09/20).

102. 04/08/2016. Una ciutadana catalanoparlant és vexada reiteradament per diversos funcionaris de la policia espanyola.

Font: “Catalanofòbia a la comissaria de la policia espanyola a Vic: ‘Estàs obligada a parlar en espanyol!’”, *Vilaweb*. En línia a <<https://ja.cat/wwG4P>> (darrera consulta 27/09/20).

103. 09/08/2016. Els treballadors d'un centre per a sensesostres es neguen a ajudar un intern catalanoparlant vexat per altres residents.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

104. Agost de 2016. Reconeixen que té dret a rebre les notificacions en català, però el condemnen igualment perquè el fet que se li vulnerés el dret “no suposava indefensió”.

Font: “L'estat nega l'ús del català a un notari valencià, argumentant que té ‘ple coneixement del castellà’”, *Vilaweb*. En línia a <<https://ja.cat/Rs4W9>> (darrera consulta 27/09/20).

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

105. Agost de 2016. Se'ls impedeix l'entrada a una oficina de la Seguretat Social si no parlen al guàrdia de seguretat en castellà.

Font: “L'oficina de la Seguretat Social de Dénia nega l'accés per parlar en valencià”, *La Veu del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/ckzBr> (darrera consulta 27/09/20).

106. 22/09/2016. Exigeixen a Benet Salellas que parli en castellà a l'aeroport perquè “a l'aire no s'hi pot parlar, en català”.

Font: Denúncia detectada a partir d'una sessió parlamentària i relatada a Plataforma per la Llengua.

107. 28/12/2016. Un regidor català és obligat a parlar en castellà a l'”Audiencia Nacional”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

108. Desembre de 2016. Un regidor valencià és vexat i denunciat per la Guàrdia Civil perquè s'expressa en català.

Font: “Parla'ns en espanyol: el tinent batlle de Gata, víctima d'un atac catalanofòbic per part de la Guàrdia Civil”. Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua i posteriorment publicat a *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/nWsCN> (darrera consulta 27/09/20).

109. Desembre de 2016. Un jutge no accepta un document en un judici a Alacant perquè “és en català i no en valencià”.

Font: “Escàndol a Alacant perquè un jutge diu que el català no hi és cooficial”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/sPYXk> (darrera consulta 27/09/20). “El Supremo multa a un juez de Lleida por criticar el catalán”, *Público*. En línia a <https://ja.cat/rs2kV> (darrera consulta 27/09/20). “José María Magán: ‘Me he rendido. Me hacen callar’”, *Las Provincias*. En línia a <https://ja.cat/Pv0kr> (darrera consulta 27/09/20).

110. 13/01/2017. Increpen una pacient sanitària a Castelló de la Ribera perquè parlava en valencià.

Font: “Nova discriminació lingüística en un centre de salut valencià”, *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/QnHbP> (darrera consulta 27/09/20).

111. 22/02/2017. Renfe increpa per Twitter el conseller d'educació valencià, Vicent Marzà, perquè la nova Llei de la Funció Pública preveu que el coneixement del valencià sigui un requisit per a ser funcionari.

Font: “Renfe obri expedient disciplinari al responsable de la piulada contra Marzà”, *La Veu del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/8PAYz> (darrera consulta 27/09/20). “Sancionat amb un dia de sou i feina el treballador que va titllar Marzà de ‘pancatalanista’ en un piulet de Rodalia”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/khyEF> (darrera consulta 27/09/20).

112. 02/03/2017. Dos agents de la policia nacional espanyola vexen un ciutadà perquè se'ls adreçava en valencià i el denuncien per aquest motiu.

Font: “Denunciat per dirigir-se en valencià a dos policies”, *El Nacional*. En línia a <https://ja.cat/eV15k> (darrera consulta 27/09/20).

113. 03/03/2017. Un monitor d'un poliesportiu municipal a un ciutadà catalanoparlant: “No te entiendo, háblame en cristiano. No me da la gana de hablar en catalán porque estamos en España”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

114. 16/03/2017. L'Agència Tributària espanyola elimina la versió en català de formularis de l'IVA per “raons d'economia i oportunitat”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua i posteriorment publicat a “Hisenda liquida el català dels formularis per ‘raons d'economia i oportunitat’”, *El Nacional*. En línia a <https://ja.cat/cyuid> (darrera consulta 27/09/20).

115. 21/03/2017. Un jutjat d'Alacant amenaça de denunciar per desobediència la Generalitat de Catalunya perquè no vol traduir al castellà unes al·legacions escrites en català, que no seria “llengua oficial de la Comunitat Valenciana”.

Font: “Un jutjat d'Alacant exigeix a la Generalitat de Catalunya que tradueixi al castellà un document”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/EF6RY> (darrera consulta 27/09/20).

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

116. 23/03/2017. La policia espanyola vexa, amenaça i multa amb 601 euros un professor de la UPC per adreçar-s’hi en català a l’aeroport del Prat.

Font: “Multat amb 601 euros per haver parlat en català a la policia espanyola a l’aeroport del Prat”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/WRxVM> (darrera consulta 27/09/20).

117. 23/03/2017. Li sona al mòbil una cançó en català en una visita mèdica a les Canàries i el metge la insulta i la titlla de “gasòfia”.

Font: “Una menorquina denuncia una agressió lingüística per un metge a Canàries”, *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/J3ohE> (darrera consulta 27/09/20).

118. 24/03/2017. Un professor de la URV és vexat per la policia espanyola de Reus perquè els va parlar en català.

Font: “Un professor de la Rovira i Virgili, amenaçat en una comissaria per haver parlat en català”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Owd9a> (darrera consulta 27/09/20).

119. 12/04/2017. La Federació Catalana d’Esports d’Hivern nega l’atenció sanitària a un afiliat accidentat perquè l’asseguradora no atén en català per “una qüestió de preu”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

120. 16/04/2017. Un cambrer humilia un passatger a la cafeteria de l’Euromed.

Font: Facebook (descriu per l’advocada M. Busquets).

121. 25/04/2017. Agents de la policia espanyola exigeixen a la vicepresidenta de la diputació de València que els parli en castellà i en prenen les dades quan s’hi nega.

Font: “La policia espanyola fa identificar la vice-presidenta de la Diputació de València per haver parlat en català”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Dufko> (darrera consulta 27/09/20).

122. 27/04/2017. Renfe retorna una carta a l'ajuntament del Brull perquè està escrita en català, "llengua no oficial".

Font: "Renfe es disculpa per haver menyspreat el català en una carta de l'Ajuntament del Brull", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/DZ9ym> (darrera consulta 27/09/20).

123. 07/03/2017. El Ministeri d'Hisenda exigeix a un contribuent catalanoparlant que s'hi comuniqui en castellà i li archiva la consulta quan no obeeix.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

124. Juny de 2017. La funcionària d'un centre de salut pública es nega a atendre per telèfon una pacient valencianoparlant.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

125. 01/07/2017. La Guàrdia Civil de Vinaròs vexa un catalanoparlant d'Ulldecona i el multa "en valencià, no en català".

Font: "Un jove d'Ulldecona denuncia el tracte catalanofòbic rebut per part de la Guàrdia Civil a Vinaròs", *Nació Digital*. En línia a <https://ja.cat/Xrkxh> (darrera consulta 27/09/20).

126. 11/07/2017. Una metgessa de l'hospital de Formentera exigeix a un pacient que li parli en castellà, i quan no ho fa, li etziba que "va begut".

Font: "“En castellano o no te entiendo”: Carles Rebassa denuncia una agressió lingüística a l'hospital de Formentera", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/yZwdM> (darrera consulta 27/09/20).

127. 15/07/2017. Vulneren el seu dret a expressar-se en valencià i li neguen el full de reclamacions.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

128. 31/07/2017. La Guàrdia Civil increpa una ciutadana d'origen cubà que se'ls dirigeix en català perquè "estamos en España".

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

129. 21/09/2017. La policia obliga a parlar castellà la família d'un alt càrrec de la Generalitat detingut per l'organització del referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre.

Font: “La Guàrdia Civil no atén en català”, TV3 (al compte de Youtube de Plataforma per la Llengua). En línia a <https://ja.cat/y8qLI> (darrera consulta 27/09/20). “El germà de l'ebrenc Lluís Salvadó lamenta que ‘un home ple de raó estigui tancat a la presó’”, *Diari de Tarragona*. En línia a <https://ja.cat/deOVj> (darrera consulta 27/09/20).

130. 19/11/2017. Fan fora d'un taxi una dona i els seus fills petits perquè parlaven en català a Palma.

Font: “Una mujer denuncia haber sido expulsada de un taxi de Palma por hablar catalán”, *Diario de Mallorca*. En línia a <https://ja.cat/bfxEE> (darrera consulta 27/09/20).

131. Novembre de 2017. Un metge de l'Institut Català de la Salut nega l'atenció en català a una resident estrangera que no entén el castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

132. 30/11/2017. Una metgessa del Servei Català de la Salut vexa una pacient per parlar-li en català i li ordena que li parli en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

133. 01/12/2017. Un funcionari de la policia espanyola etziba a un noi catalanoparlant de 12 anys que li parli “en cristiano”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

134. 08/12/2017. Un conductor d'autobús diu a una usuària catalanoparlant que no té cap obligació de donar-li canvi, però que potser farà l'esforç, si li parla en espanyol.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

135. 12/12/2017. Un jutge de l'Audiència Nacional espanyola es mofa de l'activista Santiago Esport perquè declara en català.

Font: “Espot es declara innocent i diu que la llibertat d'expressió empara la xiulada a l'himne espanyol”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/KEib8> (darrera consulta 27/09/20). “El jutge de l'Audiència espanyola es riu de Santiago Esport perquè respon en català”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/cjhig> (darrera consulta 27/09/20).

136. 06/01/2018. “Por mis cojones, que te llamas Francisco Javier”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

137. 10/01/2018. Un guàrdia de seguretat de Renfe a l'estació d'Arc de Triomf menysprea un passatger perquè li parla en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

138. 22/01/2018. Una treballadora del Servei Català de la Salut nega l'atenció en català a un infant amb problemes psicològics i menteix en dir que el coneixement del català no és un requisit.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

139. 22/01/2018. Una dona manté en peu una mansió construïda il·legalment, tot i una sentència desfavorable d'octubre de 2016, perquè l'ordre d'enderrocament està escrita en català.

Font: “Evita derribar su mansión ilegal en Ibiza porque la sentencia está en catalán”, *El Mundo*. En línia a <https://ja.cat/fUOWj> (darrera consulta 29/11/20).

140. 30/01/2018. Una lletrada de l'Administració de Justícia requereix, il·legalment, a un advocat que tradueixi la seva resposta al castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

141. 30/01/2018. Un Organisme de formació i cerca de feina de l’Ajuntament de València recomana a una ciutadana que no redacti el currículum en valencià perquè “açò no és Catalunya”.

Font: Twitter. En línia a <https://ja.cat/G8tut> (darrera consulta 29/11/20).

142. 08/02/2018. Un jutjat es nega a traduir una interlocutòria al català, tot i que la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries hi obliga.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

143. 11/02/2018. Un treballador de l’atenció al públic de Renfe esbronca una usuària a l’estació de Sants perquè li parla en català i li etziba: “¡Háblame en español!”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

144. 14/02/2018. Un jutjat ordena, il·legalment, a un advocat que tradueixi una resposta al castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

145. Febrer de 2018. Un advocat sol·licita rebre les notificacions del jutjat en català i li ho deneguen perquè “només vol dilatar el procediment”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

146. 09/03/2018. Un jutjat ordena, il·legalment, a un advocat que tradueixi les seves actuacions al castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

147. 12/03/2018. Uns policies espanyols fan abús de poder amb una mare i un fill que llueixen llaços grocs de suport als presos polítics i els exigeixen que parlin en castellà entre ells.

Font: Facebook. En línia a <https://ja.cat/chSDF> (darrera consulta 29/11/20).

148. 30/04/2018. La Guàrdia Civil increpa un grup d'amics perquè parlen entre ells en català a la cua d'un concert, i intenta impedir-ne l'entrada.

Font: Twitter. En línia a <https://ja.cat/SMvRw> (darrera consulta 27/09/20); “Expulsat del Viña Rock perquè parlava en català”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/ZnECG> (darrera consulta 29/11/20).

149. 08/05/2018. El president del Senat Pío García Escudero humilia una senadora perquè parla en català i es nega a acceptar-li la promesa del càrrec si no usa el castellà.

Font: “El president del senat espanyol prova d'humiliar una senadora d'ERC obligant-la a prometre en castellà”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Lhoge> (darrera consulta 29/11/20).

150. 28/05/2018. Una metgessa no entén un pacient que li parla en català i el Servei de Salut de les Illes Balears l'humilia i li diu que la dona “va ser molt amable” de parlar-li en castellà.

Font: “Es queixa que no l'entenen en català i Ib-Salut li contesta: “La professional va ser molt amable al dirigir-se a vostè en castellà”, *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/LgPbd> (darrera consulta 29/11/20).

151. 31/05/2018. La policia espanyola es nega a atendre la trucada d'una ciutadana que ha de renovar el document d'identitat perquè parla en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

152. 12/07/2018. Una infermera de Son Espases vexa i fa fora una pacient perquè li parla en català i “estamos en España”.

Font: “Son Espases a una paciente que hablaba en catalán: ‘Me lo dices en español, que estamos en España’”, *Diario de Mallorca*. En línia a <https://ja.cat/lq32w> (darrera consulta 29/11/20).

153. 12/07/2018. Un taxista amb més de setze anys de residència a Catalunya expulsa una dona del vehicle perquè “no estan obligats a saber català, només castellà”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

154. 24/08/2018. Dos agents de la policia espanyola increpen, vexen i neguen l'atenció a una ciutadana catalanoparlant de 69 anys perquè els parla en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

155. 28/08/2018. Una metgessa diu a una dona embarassada i el seu marit que no tenen dret de rebre atenció mèdica si parlen en valencià.

Font: “Denuncien un cas de discriminació lingüística en un ambulatori de València”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/2xJqd> (darrera consulta 29/11/20).

156. 16/09/2018. La Guàrdia Civil es nega a fer un atestat per uns fets relacionats amb una discriminació lingüística perquè “si no te entendemos los dos, no podemos hacer el atestado”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua; “Denuncia una nova discriminació lingüística al cafè Colón i la Guardia Civil li diu ‘no te entiendo’”, *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/MWi8U> (darrera consulta 29/11/20).

157. 16/10/2018. La metgessa que va discriminar una embarassada i la seva parella perquè parlaven en valencià, també denega l'atenció a una pacient i deixa per escrit que ho fa perquè “habla en valenciano”.

Font: “La periodista Núria Cadenes denuncia no haver sigut atesa a un centre de salut per parlar en valencià”, *Diari la Veu*. En línia a <https://ja.cat/ZrV2q> (darrera consulta 29/11/20); “La metgessa, la incompetència, l'anamnesi”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/zvG2F> (darrera consulta 29/11/20).

158. 05/11/2018. Obliguen un jutge de pau a signar el document de promesa del càrrec en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

159. 06/11/2018. No deixen entrar un home a la comissaria de la policia estatal de Terrassa perquè parla català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

160. 02/12/2018. No li serveixen el cafè perquè ho demana en català, i quan es queixa formalment, li diuen que no hi tenen cap obligació.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

161. 16/01/2019. Impedeixen a un advocat d'entrar a la comissaria a assistir el seu client detingut "fins que no parli castellà".

Font: "La policia espanyola nega l'accés a Benet Salellas a la comissaria de Girona perquè parla català", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/ik9yp> (darrera consulta 29/11/20).

162. 17/01/2019. Una treballadora de la Diputació de Barcelona exigeix a un regidor de Berga que li parli en castellà perquè diu que no l'entén

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

163. 07/03/2019. Un agent de la policia espanyola a l'aeroport del Prat amenaça de denunciar una dona que se li adreça en català per haver-li "faltat al respecte".

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

164. 08/03/2019. Un jutjat ordena, il·legalment, a un advocat que s'expressi en castellà perquè l'altra part, l'empresa Orange, al·lega que no entén el català

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

165. 15/03/2019. Un jutjat exigeix, il·legalment, a un advocat que tradueixi al castellà la documentació que havia presentat en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

166. Abril de 2019. Hisenda ordena als seus treballadors que no ofereixin l'atenció telefònica en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

167. Abril de 2019. Una cartera no li vol lliurar un paquet perquè "jo no parlo el vostre galimaties".

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

168. 02/05/2019. Una metgessa li diu que si vol ajuda li ha de parlar en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

169. 10/05/2019. La policia local a un ciutadà: “A Alacant l’idioma oficial és l’espanyol. No entenc el seu dialecte”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

170. 15/05/2019. Un metge del PAC de Manacor diu a una ciutadana de 76 anys que gairebé no sap parlar castellà que l’ha de parlar si vol ser atesa.

Font: “Metge del PAC de Manacor a pacient de 76 anys: ‘Si quiere ser atendida deberá hablar en español’”. *Diari de Balears* (17 de maig) . En línia a <https://ja.cat/Pmh0y> (darrera consulta 29/11/20).

171. Maig de 2019. Posen un 0 en innovació educativa a una sol·licitant d’un curs de formació de professorat perquè presenta els títols acreditatius en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

172. 20/06/2019. Dos policies estatals denuncien un repartidor que els recrimina, en valencià, que ocupen el carril bici.

Font: “Un veí d’Elx denuncia haver sigut detingut per parlar en valencià”, *Diari la Veu*. En línia a <https://ja.cat/BPjxH> (darrera consulta 27/09/20); “Els policies acusats de discriminació per ús del valencià i abús de poder demanen disculpes”, *Actualitat Valenciana*. En línia a <https://ja.cat/zatAw> (darrera consulta 29/11/20).

173. 25/06/2019. Un vigilant de seguretat de la festa major de Vinaròs vexa uns joves perquè li parlen en valencià.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

174. 25/06/2019. “A l’autoritat se li parla en espanyol. O em parles en espanyol o no passes”. La Guàrdia Civil discrimina una treballadora de l’Aeroport de Palma, li posa una denúncia il·lícita i el fill d’un agent li trenca el vidre del cotxe.

Font: “Un Guàrdia Civil li diu una treballadora de l’aeroport: ‘O me hablas en español o no pasas’”, *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/yFajN> (darrera consulta 29/11/20); “S’enfronta a 200.000 euros de multa després de parlar en català a un guàrdia civil”, *Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals*. En línia a <https://ja.cat/o68AG> (darrera consulta 29/11/20); “Pintan el coche de la mujer que denunció discriminación lingüística en el aeropuerto de Palma”, *Diario de Mallorca*. En línia a <https://ja.cat/lzPW0> (darrera consulta 29/11/20).

175. 18/07/2019. Telefona al consultori de salut del poble i l’administrativa li exigeix que li parli en castellà perquè no sap valencià

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

176. 22/07/2019. Ve expressament d’Alemanya perquè li postil·lin internacionalment el certificat de notes universitàries i la Delegació del Govern espanyol s’hi nega perquè és en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

177. 31/07/2019. L’incorporen a un estudi de salut per a pacients d’una malaltia rara i li diuen que no li poden donar la documentació, els tests i els consentiments en català perquè només hi són en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

178. Juliol de 2019. El sanitari d’una ambulància a la filla d’una pacient que li parla en valencià: “Visca Espanya, visca el rei, visca l’ordre i la llei!”

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

179. 12/08/2019. La Seguretat Social penja el telèfon a un ciutadà que s’expressa en valencià perquè “has telefonat a la Tresoreria de la Seguretat Social i m’has de parlar en castellà”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

180. 12/08/2019. Un agent de policia li ordena que parli en castellà perquè “no té cap obligació d’entendre-la”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

181. 02/09/2019. Un metge exigeix a una pacient que li parli en castellà perquè “treballa aquí de fa cinc anys i no he après el català, tinc intenció de quedar-m’hi i no el penso aprendre”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

182. 13/09/2019. Va a urgències per una forta contusió i se n’ha d’anar a un hospital privat perquè al CAP no entenen el català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

183. 18/09/2019. Diu a una noia amb discapacitat que no entén el castellà que li pot fer la visita mèdica en espanyol o en anglès, però no en català perquè “li paga el Ministeri d’Espanya”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

184. 14/10/2019. Un agent dels Mossos d’Esquadra diu rient a una ciutadana que “en espanyol ens entenem tots”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

185. 18/10/2019. Agents de la policia espanyola humilien i maltracten un jove manifestant independentista detingut perquè els diu l’edat en català

Font: “Arnau, el jove maltractat i humiliat per la policia espanyola: ‘M’insultaven, em pegaven, es reien de mi” , *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Fpm2K>> (darrera consulta 29/11/20).

186. 30/10/2019. Un jutge qualifica d’“opinió personal” que els ciutadans tinguin el dret d’expressar-se en català en un judici i intenta que tres acusades hi renunciïn.

Font: Twitter. En línia a <https://ja.cat/LBA8V>> (darrera consulta 29/11/20).

187. 09/11/2019. Un veí l'amença de matar-lo perquè li parla en valencià i en denunciar-ho a la policia li diuen que parli en castellà perquè no l'entenen.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

188. 13/11/2019. Un policia estatal impedeix el pas a un ciutadà perquè parla en català i es nega a rectificar quan treballadors de Plataforma per la Llengua li expliquen que la llei l'obliga a garantir l'atenció en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

189. 24/11/2019. Un vigilant de seguretat de l'aeroport de Palma els discrimina perquè parlen en català i la Guàrdia Civil els vol convèncer que potser ho han entès malament.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

190. Novembre de 2019. Una parella no es pot casar en català en un jutjat de Manresa

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

191. 09/12/2019. La Guàrdia Civil vexa i denuncia un jubilat belga operat de càncer resident a Catalunya perquè no vol mostrar la bossa d'excrements i perquè sap parlar català però no castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

192. La Guàrdia Civil intimida quatre ciutadans valencians en un control d'alcoholèmia perquè un d'ells els parla en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

193. 12/01/2020. La policia espanyola rebenta una manifestació contrària al feixisme i exigeix als manifestants que parlin en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

194. 23/01/2020. No li vol canviar el bitllet de tren perquè li parla en valencià.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

195. 24/01/2020. Una funcionària judicial exigeix a un ciutadà que parli en castellà i es nega a facilitar que faci l’atenció en català un altre treballador capacitat.

Font: “Fa una consulta a un jutjat de Palma i li responen: «Ya me dirá cómo lo hacemos si yo no entiendo el catalán ni tengo obligación de entenderlo»” <https://www.dbalears.cat/balears/2020/02/01/335533/consulta-jutjat-palma-responen-dira-como-hacemos-entiendo-catalan-tengo-obligacion-entenderlo.html>, *Diari de Balears*.

196. 11/02/2020. Va a renovar-se el carnet d’identitat amb el fill i la policia els diu que no els entenen en català.

Font: Twitter personal

197. 11/02/2020. Una inspectora exigeix a una cambrera que no li parli en català, la tracta amb menyspreu i l’amenança de denunciar el local.

Font: «Dues inspectores de treball amenacen una cambrera perquè els parla en català a Gràcia» https://www.totbarcelona.cat/politica/dues-inspectores-treball-amenacen-cambrera-parla-catala-gracia_2111662102.html, *Tot Barcelona, El Món*.

198. 16/02/2020. El metge li exigeix que li parli en castellà, no li volen donar un formulari de queixa i truquen a la Guàrdia Civil perquè el facin fora.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

199. 16/02/2020. La Guàrdia Civil expulsa d’un centre mèdic un home que vol posar una queixa perquè li han vulnerat els drets lingüístics, i li diu que els ha de parlar en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

200. Febrer de 2020. No li permeten traduir al català el nom que apareix als documents oficials perquè aquell dia «no toca».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

201. 19/03/2020. La Guàrdia Civil reté un home durant 45 minuts durant el confinament pel coronavirus perquè els parla en català: «habla en castellano, cojones, que estamos en España».

Font: «La Guàrdia Civil denuncia un candidat de Junts x Manresa per parlar-los en català» <https://www.naciodigital.cat/manresa/noticia/89628/guardia/civil/denuncia/candidat/junts/manresa/parlar-los/catala>, *Nació Digital*.

202. 23/03/2020. Agents de la Guàrdia Civil amenacen un home que és al jardí de casa amb la família durant l'estat d'alarma, li exigeixen que parli en castellà i li diuen que el trobaran i el detindran.

Font: Twitter personal

203. 28/03/2020. La Guàrdia Civil intimida una dona que va a comprar durant el confinament pel Coronavirus i li diu que la propera vegada parli en castellà.

Font: Twitter personal

204. 12/04/2020. Polícies estatals ordenen a una dona que no parli en valencià i quan ho fa li diuen que «lo que hace usted es desacato a la autoridad».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

205. 28/04/2020. La policia municipal de Girona es nega a parlar en català a un resident estranger que no entén bé el castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

206. 03/06/2020. Uns agents de la policia estatal diuen a un ciutadà que els ha de parlar en castellà perquè treballen «por España».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

207. 15/06/2020. No pot demanar cita prèvia perquè no l'entenen i s'enutgen quan no canvia al castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

208. 18/06/2020. Demanen a un agent de la Guàrdia Urbana que els parli en català i aquest s’hi nega i els acaba denunciant per insults i agressió a l’autoritat.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

209. 23/06/2020. Una vigilant del metro de Palma a un jove: «¡No me hables en mallorquí, a mi me hablas en castellano!».

Font: “Una vigilant de seguretat del metro a un estudiant: «¡No me hables en mallorquí, a mi me hablas en castellano!»” <https://www.dbalears.cat/balears/2020/06/23/340931/vigilant-seguratat-del-metro-estudiant-hables-mallorquin-hablas-castellano.html>, *Diari de Balears*.

210. 07/07/2020. Una vigilant de seguretat de l’aeroport de Girona no atén una persona perquè diu que no té cap obligació d’entendre el català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

211. 08/07/2020. Les infermeres li exigeixen que parli en castellà, afirmen que parlen «mallorquí, no català» i li criden «viva España!».

Font: “Va a fer-se la prova del Covid-19 al centre de salut del Camp Redó i en parlar en català l’infermera li diu «irrespectuós» i «¡viva España!»” https://www.dbalears.cat/balears/2020/07/08/341407/fer-prova-del-covid-centre-salut-del-camp-redo-parlar-catala-infermera-diu-irrespectuos-viva-espana.html?utm_source=twitter&utm_medium=web, *Diari de Balears*.

212. 08/07/2020. Se’n va sense ser atès perquè la metgessa li exigeix que parli en castellà i l’increpa perquè parla en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

213. 09/07/2020. No pot fer l’examen de conduir en valencià perquè no està disponible «en tractar-se d’un examen específic».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

214. 10/07/2020. A l'Ajuntament li diuen que parli en castellà «porque es mi lengua», i quan ell s'hi nega l'amenacen perquè «me has faltado al respeto».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

215. 14/07/2020. Al Registre Civil, no l'atenen en català i li donen la documentació íntegrament en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

216. 22/07/2020. Li diuen que no tenen el document de consentiment de la prova de la Covid-19 en valencià, tot i que signar-lo és obligatori per fer la prova.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

217. 28/07/2020. Una funcionària li exigeix que parli en castellà quan va a renovar el carnet d'identitat perquè «yo no hablo ni entiendo el catalán».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

218. 30/07/2020. Es veu forçat a parlar en castellà perquè la secretària del CAP li faci la fitxa de salut.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

219.01/08/2020. Troba moltes dificultats per comprar telefònicament un bitllet de RENFE en català i quan va a fer-ho a l'oficina li diuen que parli en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

220.12/08/2020. Discriminen un home de 74 anys per parlar en català en una botiga de Vodafone i els Mossos li diuen que hauria d'entendre que a Cerdanyola «hi ha molta multiculturalitat».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

221. 14/08/2020. Una botiga de Movistar discrimina lingüísticament una dona de 77 anys i la policia local es nega a tramitar la denúncia perquè el treballador «potser era de fora».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

222. 21/08/2020. Un revisor i un agent de seguretat de RENFE increpen i intenten retenir una noia perquè no els parla en castellà, i li diuen que no tenen cap obligació de saber català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

223. 27/08/2020. Un vigilant de seguretat del Departament de Salut de la Generalitat intenta forçar diversos periodistes a parlar-li en castellà i els insulta quan no ho fan.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

224. 31/08/2020. Va a fer-se la prova del Coronavirus i l'increpen perquè parla en català.

Font: “Un ciutadà va a fer-se una PCR al centre de salut Casa del Mar de Palma i li etziben: «háblame en castellano que no te entiendo!»” <https://www.dbalears.cat/balears/2020/09/19/343691/ciutada-fer-pcr-centre-salut-casa-del-mar-palma-etziben-hablame-castellano-entiendo.html>, *Diari de Balears*.

225. 02/09/2020. La policia espanyola l'intenta forçar a parlar en castellà en un control i quan no ho fa li fan comentaris despectius i el retenen; més tard no li tramiten la denúncia perquè parla en català.

Font: «"Háblenos en castellano que estamos en España": torna el clàssic de la policia espanyola» https://www.elmon.cat/politica/denuncia-cnp-mossos-tracte-rebut-parlar-catala_2134800102.html, *El Món*.

226. 06/09/2020. La policia local de Manacor l'obliga a crits a parlar en castellà per posar una denúncia per un robatori.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

227. 28/09/2020. Parla per telèfon amb el metge del CAP i aquest li ordena que li parli en castellà; quan no ho fa, el metge se'n mofa.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

228. 29/09/2020. Una treballadora de Correus l'intenta obligar a parlar en castellà tot i que l'entén en valencià i després fa veure que és ell qui li ha fet exigències lingüístiques.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

229. 04/10/2020. El metge l'esbronca i li ordena que li parli en castellà perquè «soy cubano».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

230. 14/10/2020. Una inspectora de treball exigeix a diversos treballadors que li parlin en castellà en un procediment de justificació d'un ERTO.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

231. 15/10/2020. Li roben la bossa i quan ho explica a la policia espanyola li diuen que parli en castellà o que no l'entenen.

Font: Twitter personal

232. 16/10/2020. La cartera li exigeix que parli en castellà i quan no ho fa li pregunta si «¿no se puede hablar en castellano en Barcelona?».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

233. 26/10/2020. El discriminen a l'hospital de Manacor però el govern balear no hi mostra interès.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

234. 30/10/2020. Van a una oficina de renovació del carnet d'identitat a fer unes consultes i en surten sense respostes perquè parlen en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán que te dé hora para la vacuna?”

235. 05/11/2020. L'operadora telefònica de la policia li exigeix que no parli en català i quan ell li diu que existeixen cursos gratuïts per aprendre'n li respon que no li interessa.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

236. 06/11/2020. El ministeri de transports no ajuda un emprenedor que s'hi adreça en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

237. 09/11/2020. Un metge a un pacient: «Le he hablado en castellano, soy vasco y si me pongo a hablar en euskera...».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

238. 12/11/2020. Un vigilant de «Correos» a un ciutadà catalanoparlant: «En España se tiene que hablar español con todo el mundo».

Font: “Un guàrdia de seguretat de l'oficina de Correus de Palma increpa un client: «tienes que hablarme en castellano»” <https://www.dbalears.cat/balears/2020/11/21/345887/guardia-seguretat-oficina-correus-palma-increpa-client-tienes-hablarme-castellano.html>, *Diari de Balears*.

239. 23/11/2020. Un agent de la policia estatal la fa fora de la comissaria per la força perquè parla en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

240. 23/11/2020. Els Mossos d'Esquadra es neguen a tramitar una denúncia contra la policia estatal per una discriminació lingüística que havia acabat amb agressió.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

241. 04/12/2020. Li diuen que t'obligació de parlar en castellà en la renovació del DNI i quan demana un full de reclamacions li diuen que no hi és la persona que se n'encarrega.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

242. 17/12/2020. Una metgessa força un pacient d'urgències a parlar-li en castellà «por respeto».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

243. 23/12/2020. Li requereixen que parli en castellà en una urgència ginecològica perquè la doctora «ve d'una altra comunitat autònoma».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

244. 29/12/2020. L'esbronquen perquè gosa parlar en català amb «la policia nacional».

Font: Twitter personal

245. 13/01/2021. Va a fer-se mirar un problema urinari i li diuen que parli en castellà perquè és de mala educació fer-ho en català si li parlen en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

246. 15/01/2021. Un examinador de la DGT imposa l'ús del castellà en un examen pràctic i suspèn l'examinada tot i que inicialment l'havia aprovada.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

247. 22/01/2021. Un metge continua discriminant pacients catalanoparlants tot i que suposadament ha rebut un advertiment de la Generalitat.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

248. Gener de 2021. Una cartera intenta imposar el castellà a una ciutadana, l'amenaça de no donar-li la carta quan no ho fa i acaba per qualificar-la de “dictadora”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

249. Gener de 2021. Es queixa que els vigilants de la biblioteca no l’entenen i li diuen que els parli en castellà i la directora li respon que “da lo mismo” i que “con respeto todos nos entendemos”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

250. Gener de 2021. L’ingressen per Covid-19 a l’Hospital de Santa Tecla de Tarragona i cap de les persones que l’atenen comprenen el català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

251. 02/02/2021. Agents de la Guàrdia Civil l’aturen en un control a Almassora i li exigeixen que els parli en castellà apel·lant falsament a la Constitució espanyola.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

252. 09/02/2021. Una metgessa a una persona que vol donar sang: “aquí dentro no vamos a hablar valenciano”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

253. 10/02/2021. La bibliotecària municipal li fa saber que si no parla en castellà no l’entendrà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

254. 11/02/2021. Demana a uns agents locals que li parlin en català i un li respon: “hablo castellano porque me sale de les huevos”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

255. Febrer de 2021. Una professora universitària diu als alumnes que facin les intervencions, els treballs i els exàmens en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

256. 03/03/2021. Un vigilant de l’AVE a una viatgera que ha perdut el bitllet: “Yo soy gallego, si no habla en castellano no le busco nada. ¡Y váyase a la mierda!”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

257. 04/03/2021. Va al CAP a fer-se una PCR i ha de repetir fins a tres vegades els símptomes que té perquè el metge no l'entén bé.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

258. 07/03/2021. Li truquen per donar-li hora per vaccinar-se, no l'entenen en català i li demanen que parli en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

259. 10/03/2021. Un jutjat exigeix a un advocat que presenti els seus escrits en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

260. 15/03/2021. Truca al registre civil i li diuen que si vol ser atès haurà de parlar en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

261. 16/03/2021. Una veïna de Sabadell es queda sense un control telefònic que l'ajuntament fa de les persones grans durant la pandèmia perquè la persona que li truca no coneix el català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

262. 16/03/2021. Va a urgències a l'Hospital del Sagrat Cor de Barcelona i li exigeixen que parli en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

263. 30/03/2021. Asseguren que no l'entenen però quan els respon que ho haurien de fer li diuen que “Y una mierda hablaremos en catalán” i “Me la suda el català”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

264. 31/03/2021. Una agent de la Guàrdia Civil assetja una ciutadana mallorquina fins que li parla en castellà i es mostra indignada que no ho fes abans perquè “soy de Asturias”.

Font: Twitter <https://twitter.com/miireeiaabg/status/1377316786656440321>

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

265. 31/03/2021. Li diuen que a la comissaria no hi ha ningú que entengui el català.

Font: Twitter <https://twitter.com/miireeiaabg/status/1377316786656440321>

266. Març de 2021. No els donen un seguit d'informació i instruccions mèdiques en català perquè diuen que són de caràcter “intern”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

267. 06/04/2021. Una màquina d'atenció telefònica del 060 li diu que pot ser atès en “català” o en “valencià” però no l'entén quan demana de ser atès en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

268. 07/04/2021. A la comissària li han de posar una traductora perquè no entenen el valencià i tampoc no li garanteixen el dret de tramitar una denúncia en aquest idioma oficial.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

269. 08/04/2021. El govern espanyol menteix per encobrir uns policies que diuen a un ciutadà que si vol parlar en català haurà d'esperar dues hores perquè vingui un traductor.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

270. 08/04/2021. Consulta els cursos de preparació del part i de recuperació postpart del Servei Català de la Salut i resulta que són només en castellà perquè “ho entengui tothom”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

271. 09/04/2021. No li fan una exploració ginecològica per detectar cè·l·lules canceroses perquè parla en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

272. Uns dies abans del 12/04/2021. Dues treballadores del Registre Civil diuen a una ciutadana que parli en castellà i no li donen l'opció de ser atesa en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

273. 13/04/2021. Telefona a una comissaria de la policia estatal i li pengen perquè s'expressa en valencià.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

274. 26/04/2021. No li permeten accedir a unes bonificacions fiscals perquè té els estatuts i l'acta de constitució de l'empresa en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

275. 28/04/2021. La Guàrdia Civil li exigeix que parli en castellà “porque es la lengua de España”.

Font: “Una veïna de Vinaròs denuncia un guàrdia civil per impedir-li comunicar-se en valencià "perquè estem a Espanya" https://www.apuntmedia.es/noticias/societat/una-veina-vinaros-denuncia-un-guardia-civil-impedir-li-comunicar-valencia-espanya_1_1414498.html, *À Punt*.

276. 03/05/2021. L'examinadora de la DGT li ordena que parli en castellà i el professor del RACC es posa de part de l'examinadora.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

277. 03/05/2021. La filla ha de traduir-lo perquè el policia que li tramita els documents no l'entén. A més, el policia s'hi refereix amb el nom castellanitzat.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

278. 07/05/2021. Un guàrdia civil a un ciutadà catalanoparlant: “Quítese la polla de la boca para dirigirse a mi”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

279. 10/05/2021. El pàrquing d'AENA de l'aeroport del Prat li diu en català que només pot fer les consultes en castellà i en anglès.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

280. 12/05/2021. Una jutgessa exigeix a l'activista Albert Donaire que parli en castellà en dos judicis diferents.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

281. 24/05/2021. Un metge del Centre Sanitari del Solsonès que diu que fa 25 anys que exerceix a Catalunya demana a una pacient que parli en castellà perquè “no l'entén” en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

282. Maig de 2021. La Guàrdia Civil exigeix a un nord-català que parli en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

283. Maig de 2021. Treballadors d'ambulància li exigeixen que parli en castellà perquè “estamos en el Reino de España”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

284. 05/06/2021. Un treballador d'atenció al públic de RENFE li exigeix que parli “en español”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

285. 07/06/2021. Es veu obligat a signar un consentiment en castellà per ser vaccinat.

Font: “Nou cas de discriminació lingüística: “Per poc em quede sense la vacuna per demanar el document en valencià” <https://www.vilaweb.cat/noticies/discriminacio-linguistica-vaccinacio-pais-valencia/>, Vilaweb.

286. 21/06/2021. Un agent dels Mossos es resisteix a parlar en català amb una ciutadana que l'hi demana.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

287. 23/06/2021. Intenta fer una consulta en català a la Seguretat Social i després d'una hora d'espera es talla la trucada.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

288. Juny de 2021. A la comissaria li posen tota mena d'obstacles per parlar en català i quan vol posar una queixa la intenten convèncer que no ho faci perquè "no t'han obligat pas a parlar en castellà".

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

289. 02/07/2021. Demana la documentació en català a la cua de la vacunació i li diuen que "aquí la gente viene a vacunarse, no a aprender idiomas".

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

290. 05/07/2021. Els socorristes li exigeixen que parli en castellà perquè ni saben català ni l'entenen.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

291. 13/07/2021. El ministeri li exigeix la documentació en castellà si vol rebre unes subvencions, però la traducció és més costosa que les ajudes.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

292. 13/07/2021. La cartera li diu que hauria de saber dir els números del DNI en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

293. 14/07/2021. Un metge d'origen rus l'escriu perquè se li adreça en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

294. 19/07/2021. Una metgessa del servei sanitari valencià li diu que si li parla en valencià no l'entén.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

295. 25/07/2021. El truquen d'IB Salut i li diuen que ha de parlar en castellà perquè és “ciudadano de España”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

296. 27/07/2021. Van a urgències pediàtriques i els diuen que parlin en castellà perquè una de les metgesses “és mexicana”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

297. 30/07/2021. “¿Prefieres que te hable en catalán o que te de hora para la vacuna?”

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

298. 01/08/2021. Un socorrista diu pocavergonya una banyista perquè no li parla en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

299. 01/08/2021. Acompanya la seva àvia de 97 anys al Centre de Salut de Catarroja i acaba fent d'interpret perquè la metgessa no l'entén.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

300. 03/08/2021. A urgències li diuen que el poden atendre en anglès o francès, però no en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

301. 04/08/2021. El carter substituït li demana que li digui el DNI en castellà perquè no entén el català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

302. 13/08/2021. Un treballador del sistema sanitari balear exigeix a un home que parli en castellà perquè “no soy traductor, esto es una comunidad bilingüe y no sois catalanes aquí”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

303. 19/08/2021. El treballador d'una finestreta de Renfe: “Si no me lo pide en castellano no se lo daré”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

304. 27/08/2021. La Guàrdia Civil en un control: “Yo entiendo el catalán pero soy la autoridad y si le pido que me hable en español, me habla en español”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

305. 27/08/2021. Un pare ha de fer d'intèrpret perquè la metgessa no entén la seva filla petita perquè s'expressa en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

306. 30/08/2021. Una metgessa que fa set anys que viu a Mallorca es nega a atendre una dona gran que s'expressa en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

307. 31/08/2021. Truca al CAP Cotxeres per unes atencions i ha de fer la confirmació en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

308. Agost de 2021. “Ara em telefonarà el meu cap i em dirà si vull aprendre valencià i jo li diré que no”.

Font: ““El meu cap em dirà si vull aprendre valencià i jo li diré que no”. La funcionària de correus de Petrer que es nega a atendre si li parlen en català” <https://www.vilaweb.cat/noticies/el-meu-cap-em-dira-si-vull-aprendre-valencia-i-jo-li-dire-que-no-la-funcionaria-de-correus-de-petrer-que-es-nega-a-atendre-si-li-parlen-en-catala/>, Vilaweb.

309. Agost de 2021. Fa una consulta a la socorrista sobre la presència de meduses i la noia li respon que no l'entén.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

310. 02/09/2021. O parlen en castellà o no podran visitar el Cap de Creu.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

311. 08/09/2021. Un vigilant de seguretat de Renfe a un usuari que li parla en català: “yo no hablo lenguas muertas”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

312. 14/09/2021. Una infermera en una trucada a una pacient amb símptomes de coronavirus: “¡A mi me hablas en castellano!”

Font: Demana un metge al Centre de Salut Casa del Mar i una infermera li respon “¡A mi me hablas en castellano!” <https://www.dbalears.cat/balears/balears/2021/09/15/356519/demana-metge-centre-salut-casa-del-mar-infermera-respon-hablas-castellano.html>, *Diari de Balears*.

313. 22/09/2021. El Registre Civil de Cerdanyola diu que ho envia tot “en español” perquè hi ha un gran “volumen de información que gestionamos”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

314. 23/09/2021. Un policia li diu que no entén el català però quan ella li respon que n’aprenquí li diu que la sancionà per falta-li el respecte.

Font: Twitter <https://twitter.com/janarovirapluja/status/1440961916675952644?s=21>

315. Setembre de 2021. Truca a un telèfon d’Hisenda habilitat expressament per a l’atenció en català i la persona que despenja no l’entén.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

316. Setembre de 2021. Una agent de policia a un ciutadà: “aquí hay que hablar español, estamos en España”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

317. Setembre de 2021. Va a demanar la prestació de l’atur i li diuen que “ha de parlar en castellà”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

318. 01/10/2021. Al taulell de l'estació de Renfe es neguen a atendre-la si s'expressa en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

319. 02/10/2021. El vigilant de seguretat del tren no l'entén perquè "porta poc temps aquí".

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

320. 04/10/2021. Els escridassen en una exposició al Parc del Fòrum perquè demanen informació en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

321. 05/10/2021. Un llevador exigeix a una dona que ha donat a llum poc abans que parli en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

322. 13/10/2021. L'oficina del cadastre diu a un matrimoni gran que té dificultats per expressar-se en castellà que no tenen ningú que entengui el català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

323. 19/10/2021. Un agent de la policia estatal la pressiona perquè parli en castellà tot i que l'entén en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

324. 29/10/2021. El truquen del CAP i li pengen perquè parla en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

325. Octubre de 2021. Un noi d'origen malià vol fer la prova de ciclomotors AM en català i a la DGT li diuen que no és possible.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

326. 01/11/2021. Un ciutadà va d'urgències perquè s'ofega i ha d'esperar 75 minuts addicionals perquè la doctora no l'entén en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

327. 10/11/2021. La pediatra d'urgències els diu que parlin “en español”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

328. 10/11/2021. “Ese documento no vale, no lo entiendo, que venga el lunes”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

329. 18/11/2021. Una funcionària d'Hisenda no entén el català i no ofereix cap alternativa.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

330. 22/11/2021. Li truquen del Banc de Sang i Teixits i li diuen que a Barcelona sempre parlen inicialment en castellà perquè és més “intercultural”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

331. 28/11/2021. Una metgessa a una pacient d'urgències: “¿sabes qué pasa? que si me hablas en castellano nos irá mejor a las dos”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

332. 28/11/2021. El metge no l'entén perquè parla en català i a més li castellanitza el nom repetidament.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

333. 29/11/2021. Al pàrquing de la universitat li diuen cridant que parli en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

334. 29/11/2021. El servei d'aparcament d'AENA manté la política de discriminació dels usuaris que s'expressen en català tot i un advertiment que això és il·legal.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

335. 30/11/2021. La psicòloga del CAP té dificultats d'entendre una pacient perquè s'expressa en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

336. 02/12/2021. Va a l'oficina d'Hisenda a Sabadell per una consulta i li diuen diverses vegades que ha de parlar en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

337. 06/12/2021. Un taxista d'Elx vol forçar una parella a parlar en castellà perquè "el català és un dialecte del castellà", tot i que sap parlar el valencià perfectament.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

338. 09/12/2021. Es veu forçat a parlar en castellà a l'oficina de Rodalies de Plaça Catalunya perquè l'orientin.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

339. 10/12/2021. Hisenda ofereix atenció telefònica en català però el servei és molt deficient.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

340. 25/12/2021. Un metge a un pare i el seu fill: "en español".

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

341. 29/12/2021. Va a fer-se un TAC i l'infermer diu que no entén el català, tot i que fa un any i mig que treballa a Catalunya.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

“¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?”

342.31/12/2021. Un metge de l’Institut Social de la Marina diu falsament a un pacient que té l’obligació de parlar-li en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

343. Desembre de 2021. Una infermera a un pacient: “me vas a hablar en español”.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

L'ONG del català

Amb la col·laboració de:

**Generalitat
de Catalunya**

Plataforma per la Llengua
C/ Sant Honorat, 7. Principal 1a
08002 Barcelona
Tel.: 93 321 18 03
info@plataforma-llengua.cat
www.plataforma-llengua.cat